

2306

ARISTOTELIS

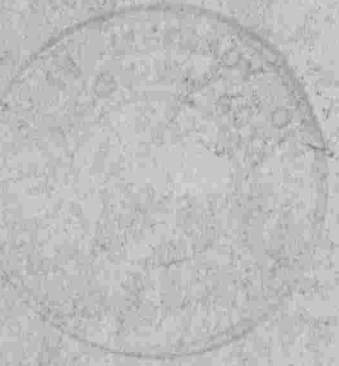
BM
341

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ITERUM EDIDERUNT

G. KAIBEL et U. DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

SISMANGIO
MEDARIO

BEROLINI

APUD WEIDMANNOS

MDCCCXCI.

 SISMANOGLIO
MEGARO

ΤΥΧΗΙ ΑΓΑΘΗ

PRAEFATIO

EDITIONIS PRIORIS

Quod nemo aut expectare poterat aut sperare ausus erat, id felicissimo nuper casu factum est: rediit ad lucem e sepulcrorum tenebris quem in omne aevum perditum duxeramus Aristotelis de Republica Atheniensium commentarius ut argumenti gravitate singularis ita praeclaro scriptoris nomine commendatissimus. feliciter inventum Bonae Fortunae grato animo acceptum referimus, gratulamur autem viris Museo Britannico praefectis, quod egregio invento egregie usi novum librum vix nuntiatum publico usui tradendum curaverunt. singulari autem laude prosequendus est F. G. Kenyon, qui chartam lectu difficillimam admirabili cum cura et diligentia integram descripsit, descriptam una cum uberrima rerum enarratione edidit (Oxonii 1891). tam multa ille sive perplexa scribendi ratione obscurata sive charta laesa atramentove evanido amissa vel intenta oculorum acie vel attenta animi cogitatione feliciter explicavit recipiavit supplevit, ut si minus bene quaedam ab illo administrata videantur, haec nemo graviter vituperare possit nisi aut imprudens aut invidus. nos qui plus semel chartam legerimus, quantum in hac ardua et salebrosa via permetienda Kenyoni duci deberemus, admirabundi saepe adgnovimus.

charta ab initio mutila nulloque auctoris nomine inscripta dubitari nequit quin eum contineat librum quem *Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων Πολιτεῖαν* veteres nuncupaverunt. ab ipso Aristotele scriptum esse non defuerunt qui nuper

SISMANOGLIO
MEGARO

ambitiose negarent. nos qui nec praeiudicata teneamur opinione nec aut Aristotelem hominem errare potuisse aut novi quidquam novis ex fontibus disci posse negemus, magno cum gaudio vidimus eum scriptorem cuius accuratum quidem et acutum sed idem aridum tenueque dicendi genus tot libris testatum habuimus, in hoc commentario omnibus eis laudibus dignissimum se praestitisse, quibus veterum aliquis grammaticorum dignum eum iudicavit. dubitamus enim scientiarum an eloquendi copia suavitatem perspicuitate gravitate praestantior dicamus de republica Atheniensium librum. itaque Aristotelis nomine inscripsimus librum, quem ab Aristotele scriptum esse neque veterum qui legerunt quisquam dubitavit neque nos habemus dubitandi causas idoneas.

quattuor sunt chartae volumina litteris numeralibus inter se distincta (praescripta autem pag. I nota A, pag. XII B, pag. XXV Γ TOMOC, quarti voluminis prima pagina periit) eaque neque aequalis longitudinis (longum enim primum volumen paullo plus duo metra, alterum paullo minus duo, tertium itemque ut videtur quartum paullo minus unum metrum) nec pari paginarum sive numero sive magnitudine. quod quamquam periit totius libri exordium, tamen in fronte primae paginae numerale A legitur, inde efficitur etiam illud ex quo hoc descriptum est exemplum mutilum fuisse, librarium autem voluminum numeros ipsum praefixisse. quod ea re confirmatur quod ante primam paginam scriptam vacat aliquid chartae, sive significare voluit librarius defectum sive sperabat aliquando ex alio exemplo ea quae deessent se supplementum. voluminum divisio cum non facta sit ad argumenti rationem (velut primum terminatur in media de Pythodori decreto narratione cap. 29), videtur ad chartarum rationem facta esse. quattuor scilicet chartae plagulae praesto fuerunt, in quas totum opus dispertiendum erat. dispertivit

autem is qui librum describendum curavit ita ut partem ipse susciperet, partem scribae mercenario exarandam committeret. duabus enim valde inter se diversis manibus librum scriptum esse deinceps demonstrabimus. fefellit autem dominum in dispertiendis chartis ratio. nam quam ipse in se receperat partem, ei non suffecit prima plagula: reliqua igitur in altera plagula continua perscribenda erant (pag. XII). rursus cum scribae pensum adnumeraret, plus ei quam opus fuerat chartae tribuit: itaque vacuum ille aliquid chartae reliquit (pag. XXIV)¹⁾.

perscripserunt librum, ut nobis quidem visum est, scribae duo facili negotio inter se distinguendi. prior manus litteris utitur minutis eius generis quod cursivum appellare consuevimus, scriptura angusta, compendiis crebris; orthographicis vitiis fere immunis est, iota mutum quod dicitur non dativis solum addere solet sed etiam coniunctivi activi personis tertiis. haec manus praeter volumen primum totum etiam secundi paginam primam (XII) scripsit, praeterea autem, nisi egregie fallimur, etiam tertium volumen integrum (XXV—XXX): certe nihil observavimus

1) posuimus igitur quod simplicissimum videbatur, quattuor chartae plagulas ipsa illa quattuor volumina fuisse. patet vero etiam alia explicandi via. versibus enim litterisque dinumeratis volumen alterum tertiumque vicenis fere millenis litteris utrumque constare invenimus. hinc suspicari licebat descriptum esse opus ex antiquiore exemplo aequali magis scriptura exarato, cuius singula volumina ex quingenis fere quadragenis versibus constitisse, hoc est, si trigenarum septenarum singulos versus litterarum fuisse statuas, ex litteris vicenis millenis. iam vero primi voluminis eiusque mutili ab initio cum multo maior sit litterarum numerus (numravimus enim duo et triginta fere milia), non potest hoc eiusdem ambitus unum volumen fuisse, sed duo potius in unum coniuncta, e quibus alterum integrum, alterum vero eo litterarum numero mutilatum esset, qui ad duorum voluminum integritatem deesset, hoc est octo fere milibus. nec pluribus opus erat scriptori ad antiquissima Atheniensium tempora enarranda.

quod a prioris manus specie vel usu nimis discreparet. longe ab hac diversa est alterius manus scriptura quadrata sive uncialis quae dicitur, lectu facillima, chartae prodiga, omnium compendiorum abstinens, sed vitiis orthographicis abundans. haec manus totum volumen alterum perscripsit (p. XIII—XXIV). discedimus enim ab Kenyonis iudicio, qui in media pagina XX (cap. 41, 2) inde a verbis *τὴν πόλιν διὰ τοὺς δημαγωγούς* tertiam manum alteram excepisse adnotavit. verum est paginas XXI—XXIII, ex prima statim fronte si quis velit iudicare, videri posse a manu diversa scriptas esse: litterae minus firmae paulloque quam ante graciliores, magis inter se coniunctae, scriptura cursivo generi similior. sed verum illud quoque est tantam esse in scribendi genere indole usu similitudinem, ut illa quae discrepare videntur uni potius scribae in taedioso opere languescenti quam duobus tribuere necesse sit. accedit quod inde a pag. XXIV cum finis instaret homo ille vere mercennarius festinare desiit et quod reliquum erat operis rursus pristina paene diligentia absoluit. minus confidenter hac de re Kenyoni obloqueremur, nisi idem plane iterum factum videremus in quarto volumine, quod ab eodem homine scriptum esse persuasum nobis est. huius voluminis etsi nihil nisi laciniae quaedam superant, tamen et recte hae ordinari possunt et ex parte saltem etiam redintegrari. periit prima pagina (XXXI), altera fere integra est eaque sat diligenter scripta; at rursus procedente opere pag. XXXIII infirmior gracilior cursivoque generi similior fit scriptura rursusque in extrema libri parte ad pristinam firmitatis et concinnitatis laudem revertitur. his omnibus unum addimus quod non parvi momenti ad duos inter se librarios distinguendos esse videtur. qui Aristotelis librum suum in usum describendum curavit homo fuit parcus, non integra charta usus

sed cuius in antica parte vilicus aliquis decimo undecimoque imperatoris Vespasiani anno acceptorum et expensorum rationes antea perscripserat. in aversa igitur charta ipse, ut videtur, Aristotelis librum perscribere instituit scriptura usus quam minutissima chartaeque parcissima. singulos enim versus plus minus sexagenarum fecit litterarum (exceptis paginis IX et XI, quorum versus multo etiam longiores sunt). solum in pagina X, cuius ne aversa quidem charta integra erat, cum maximam partem ipse dominus argumento paucisque scholiis orationis Midianae antea implevisset, pro spatii angustii versus sunt breviores. eadem hac chartae parsimonia et primum et tertium volumen insigne est, ut etiam hac ex re duo haec volumina ab eodem homine scripta esse colligi possit. contra alter scriba praeterquam quod nullis syllabarum compendiis scripturam coartavit versus fecit multo breviores, qui quadragenarium litterarum numerum vix unquam excederent, plerumque vero in trigenis quinque litteris i. e. in sollemni versus epici numero se continerent. idem hoc chartae explendae studium in secundo pariter atque in quarto volumine comparet: magna igitur confidentia haec duo volumina contendimus scripta esse ab eodem librario, cuius mercennariam operam etiam clarius agnoscet qui innumeros eius errores cum laudabili primi tertiique voluminis accuratione comparaverit.

sed hoc sane quaeritur, num omnia secundi quartique voluminis vitia ipsi librario tribuenda sint, quod disceptari non potest nisi antea de correctoris fide ad certum iudicium pervenerimus. totum enim opus postquam scriptum est recensuit homo aliquis, cuius cum manus simillima videatur ei qui primum et tertium volumen scripsit, vix dubitamus quin ipse dominus corrector fuerit, quod eo quoque comprobatur, quod interdum errore statim intellecto in ipso contextu vitiosae scripturae emendationem

addidit, velut cap. 15 in. sic scriptum extat ΜΕΤΑΔΕΤΑΥΤΑ ΤΕΞΕΠΕΣΕ i. e. ταῦτα in ταῦτ' correctum, neque aliter c. 28, 1 ΟΥΚΕΥΔΟΚΙΜΟΥΜΕΝΟΝΤΑ i. e. εὐδοκιμοῦμενον in εὐδοκιμοῦντα correctum, cf. etiam p. 35, 25. huius rei neque in secundo neque in quarto volumine ullum exemplum repperimus. multa ille male omissa addidit, vitiose scripta emendavit, interdum quae minus clare scripta viderentur delevit clariusque denuo supra verum scripsit. emendationes saepe tam egregiae, additamenta tam singularia sunt, ut omnia haec correctori quamvis ingenioso homini tribui nequeant. accedit quod quaedam etiam male correctae sunt eaque ita comparata, ut nemo sanus qui quidem de emendanda scriptoris oratione cogitaret comminisci potuerit. velut in primo volumine c. 1, 1, ubi recte scriptum erat καταγνωσθέντος, supra scriptum videmus καθαρθέντος quod plane absurdum est, c. 28, 5, ubi recte scriptum τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς χρωμένους, male supra scripta est glossa καλῶς, item in tertio volumine c. 57, 3, ubi recte traditum αἵδεσις vocabulum inepte in αἵρεσις mutatum est. etiam in secundo volumine c. 39, 1 Ἀθηναίων, quod supra verum addidit corrector, ni fallimur, pessima glossa est, male c. 32, 3 ἡρέθησαν in ἐρήθησαν mutatum, ridicule plane c. 45, 3 ἐνιαυτόν in αἰνιαυτόν. praeterea coepta emendatio non absoluta c. 39, 5, ubi vide quae adnotavimus, c. 43, 6, ubi cum scriptum esset καὶ δύο περὶ τῶν ἄλλων, corrector δύο emendavit et αἱ pro καί, sed δὲ addere oblitus est, c. 49, 1, ubi cum ipsa emendatio non plane certa sit, tamen corrector cum supra ἀνάγουσιν nihil adnotasset nisi ἄλλ non satis fecit emendandi officio. multa porro quae vel imperito facile erat emendare, integra reliquit corrector, maxime in volumine secundo, ubi immania orthographica vitia ex parte tantummodo correxit. his denique si addideris quod c. 43, 2, ubi librarius scripserat πέντε καὶ

ἑ, corrector Ε supra scripsit, litteram numeralem pro ipso vocabulo, dubium esse nequit, quin corrector non ex ingenio scripta verba emendaverit sed ad fidem exempli propositi. potest sane fieri ut levidensia quaedam suo periculo correxerit, velut si iota mutum ab altero librario constanti usu omisum hinc illinc addidit vel si Aegyptii hominis pronuntiandi magis quam scribendi vitia passim correxit (διαμφιζήτησις, ἀναμφιζήτητον, ἐγνωζμένους, γίγνεσται, γενέσται, Ἀρεοπαγίδιν βουλήν, χαλεφῶς, ὑφακονσάντων, ὑφεξαιρούμενοι, φυλοφασιλεῖς alia similia), sed in universum si quid profectum est correctoris opera, non ingenio hoc sed diligentiae illius tribuendum, magna autem vitiorum copia, qua alterum et, quantum quidem licet iudicare, quantum volumen foedatum est, non tam indocto librario quam propositi exempli depravationi imputanda est: graviora enim vitia quae emendata non sunt ab correctore, ex archetypo emendari non potuisse existimamus. ergo redit quod repertum est privatum apographum libri Aristotelei ad archetypum ex duplici exemplo aliquando compositum, altero docte et accurate scripto, altero indocte et parum diligenter. ad emendandum igitur librum Aristoteleum plura audenda sunt in volumine secundo quartoque quam in primo et tertio.

postquam de codice Londinensi diximus, brevius dicendum est etiam de duobus quae nunc Berolini adservantur frustulis chartaceis, quibus utrimque scriptis, ut viderat Bergkii, eiusdem libri Aristotelei reliquiae continentur. recte ordinavit haec Blassius, qui primus fragmenta lectu difficillima explicanda adgressus est, satis felici, ut tunc res erat, successu. Blassii Bergkii Landwehrii legendi supplendique conamina una cum suis proposuit Dielsius act. acad. Berol mai. 1885. supersunt in prioris fragmenti maioris parte antica capitis 12 verba πάλιν δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπορίας ad

τῶν οὐνεκ' ἀλήνην (I a), in postica capitis 13 verba τέτταρα διήγον ἐν ἡσυχίᾳ ad οἱ τε ἀφηρημένοι τὰ χρέα (I b) versibus scripta XXXIII ad XXXVI litterarum singulis eisque maxima ex parte integris; in alterius fragmenti parte antica inde a capitis 21 verbis fere ἀναγορεύουσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν Ἀθηναῖοι usque ad capitis 22 verba fere ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ νικήσαντες (II a), in postica capitis 22 inde a verbis fere δήμου πρᾶότητι· ὧν ἡγεμῶν καὶ προστάτης ἦν Ἰππαρχος ad verba fere ἐναντηγήσαντο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστου ναυπηγουμένου (II b). huius fragmenti singuli versus eiusdem fere longitudinis ac prioris fragmenti plus dimidia parte manci sunt, longe plurima vero tam male habita, ut perpauca a Blassio aliisque recte describi potuerint. sperare licet, quod nunc comparata charta Londinensi facilius fieri potest, fragmenta Berolinensia mox fore ut meliore cum successu relegantur. scriptura est quadrata sed parum aequalis, orthographica vitia paucissima sunt (notabilia haec χρᾶσθαι, ἐπανσάμαν, τῶν δαμοτῶν, nisi fallit species II b 5), compendia fere nulla (nam quod legitur I b cap. 13, 1 ΔΙΑΤΑΥΤΗΝΑΙΤΙΑΝ pro διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν potest librarii error esse), ita ut altera ex parte priori codicis Londinensis librario, altera ex parte posteriori similis esse videatur. ad Aristotelis verba emendanda non multum inde fructus cepimus; differt Berolinensis codex a Londinensi eo maxime nomine quod verba saepius, ut nobis quidem visum est, liberius et minus probabiliter collocata sunt. nos hac in re Londinensis libri fidem secuti sumus et singula suo quidque loco adnotavimus.

ipsis libris accedunt tertio loco veterum grammaticorum sive scriptorum testimonia maxime ex altera commentarii parte petita, quorum ope aliquot sane menda licet nec multa nec gravia tolli potuerunt. putaverit quispiam

plura quam nos fecimus ad fidem grammaticorum novanda fuisse, sed diffidimus testibus de interpolatione saepius suspectis. velut cum in codice (c. 59, 3) scriptum legeremus εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ — ξενίας καὶ δωροξενίας, ἂν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, mirabamur ipsi scriptoris inconcinnitatem, qui alterum crimen explicaret, alterum non explicaret. iam in lexico Cantabrigiensi aucta haec vidimus ξενίας μὲν ἂν τις κατηγορῇται ξένος εἶναι, δωροξενίας δὲ ἂν κτλ. non recepimus additamentum ab Harpocrate omissum, immo quoniam scriptorem qui ψευδεγγραφῆς ψευδοκλητείας ἀγραφίου βουλευσεως crimina explicatione indigna iudicasset non probabile erat ξενίας et δωροξενίας crimina pluribus explicavisse, coniecimus etiam quae in codice tradita est δωροξενίας explicatio delendam esse. in eodem capite altera etiam magis memorabilis est interpolatio: ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ τὰς καταχειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας εἰσάγουσιν οἷτοι (οἱ θεσμοθέται). delenda esse verba εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον certissimum videtur; cf. Dem. Tim. 22. iam audi testes: ad litteram fere consentiunt Pollux 8, 87 et Photius, sed schol. Aeschin. 1, 16 ita habet τὰς εἰσαγγελίας εἰσάγειν (l. εἰσάγουσιν) εἰς τὸν δῆμον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς εἰσάγουσιν κτλ., ubi non facile coniciat quis εἰσαγγέλλουσιν restituendum esse, cum schol. Plat. Phaedr. 235d comparaverit καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς κτλ. grammaticorum igitur ope emendari potuerunt graviora perpauca, suppleri fere nihil, postquam quam c. 59, 3 olim ex Harpocrate addendam existimaveramus ὑβρεως γραφὴν, eam huc non pertinere docuit Lipsius (act. societ. Saxon. 1891 p. 47). et hoc eo magis dolendum est, quod dubium esse nequit, quin haud paucis lacunis hiet Aristotelea in codice oratio, velut c. 21, 1. c. 25, 4. c. 37, 2. c. 57 extr. c. 61 init. ha-

bemus enim libellum qualis expectari poterat, neque scribarum erroribus nec lacunis neque interpolatione immunem. sed et vitia, si pauca quaedam curatu difficillima exceperis, ea sunt quae in omnibus libris reperiri soleant, et glossae quae neque ad rhetorum operam, ut exornaretur scilicet scriptoris oratio, referri possint neque ad doctorum hominum diligentiam, qui in libros ab ipso Aristotele publico usui non destinatos aliquid sibi licere arbitrati addebant quae ex aliis sive Aristotelis sive aliorum libris commode vel utiliter addi poterant. neque enim rhetorum scholis aptus erat libellus non solum scribendi elegantia sed etiam lectissima doctrina insignis, neque latebat peritos quanto discrimine elaboratissimum hoc opusculum a commentariis philosophicis in discipulorum usum conscriptis distineretur.

nos cum mirifice delectati novo egregioque libello simulatque ad nos perlatus est de nova editione cogitare coepissemus, quamquam multa ut par est primo impetu corrigere contigit, tamen gravius nihil profici posse intelleximus nisi ipsa charta accurate cognita. itaque primum consedimus plus viginti dies et coniunctis curis legimus diligenter codicem imagine photographica repraesentatum. deinde uterque nostrum totum iterum legit, haud pauca etiam tertium quartumque, donec convenit fere inter nos de locis plerisque difficilioribus. ectypi photographici ope si quae expediri non posse videbantur, adiutorem humanissimum et peritissimum nacti sumus ipsum KENYONEM, qui ubicunque vellemus promiserat nostra se gratia codicem iterum recogniturum esse, et promissis ita stetit, ut difficile nobis sit optimo viro pro paratissima voluntate utilissimoque auxilio recte gratias agere. hac ratione id sane effectum arbitramur, ut de satis multis locis rectius nunc quam antea iudicari possit, quamquam

non tanto opere hoc gaudemus quanto quod multa etiam nunc incerta manserunt dolemus. sed quid profectum sit nostra opera, alii iudicabunt, nobis de ratione huius editionis pauca dicenda sunt. a codicis fide non recessimus nisi monito lectore, praeterquam quod orthographica vitia secundi maxime voluminis nunquam fere memoravimus. graviora enim ab ipso correctore sublata vidimus, velut ter ΠΡΗΝ sive ΠΡΙΝ pro ΠΛΗΝ scriptum, reliqua nihil intererat memorare, velut Ἀρεοπαγείται, κατῆχον, ἄγιν, ἰρήνη, λῖπεσθαι, προιστήκι, πολιτία, συμπείπτειν et quae sunt similia. tacite etiam correximus quae scribi solent Τίσανδρος, σύμμιξις, ἀναμιῖσαι, δεκαετία, συγκλείειν (recte vero scriptum συγκλήσαντες c. 15, 4), λειτουργεῖν λειτουργία (saepius recte traditum λητουργεῖν λητουργία), ἱερωσύνη (vel ἱεροσύνη c. 42, 5), Μουννχία, ἑάν (pro ἄν saepe scriptum), ἰσόροπα alia: talia ubi notavimus quo consilio hoc factum sit peritos non fugiet. incredibilem librarii inconstantiam uno exemplo inlustrabimus. vocabuli Πειραιεύς genetivus legitur Πειραιέως c. 35 et 41, πिरαιειως (εως corr.) c. 39 et 40, πिरαιοις (εως corr.) c. 40, πिरαιως (πει corr.) c. 38, dativus πिरαιει c. 39, πिरαι (πειραιει corr.) c. 38, πिरαι c. 39, accusativus πειραια (εα corr.) c. 38, πειραι (αιεα corr.) c. 42. apparet ex hac formarum in secundo volumine varietate, in archetypo scriptum ubique fuisse Πειραιέως, Πειραιεῖ, Πειραιέα, quae formae certa titulorum iv saeculi fide confirmantur, simul vero apparet, haec si singillatim adnotassemus, magis nobis perversitatis crimen metuendum quam diligentiae laudem sperandam fuisse. dubitarit quispiam num recte neglectae consonarum adsimilationis exempla spreverimus, et fuit sane cum nobis ipsis ad chartae fidem ἐνκρατέστερον, ἐνμένειν, ἐνγράφειν, ἐνκύκλιος, συνεπίθαι, συνβαίνειν necessario scribendum videbatur.

sed abieciimus haec et similia omnia, postquam cognovimus primum omnes has formas paucissimis exceptis in solo volumine secundo reperiri, tum eundem librum etiam ἐνεκχόντες, ἡναντιάσθη, ἀναντισβήτητον, τυγχάνουσιν plerumque scripsisse. bellaria potius haec docto posterioris saeculi palato probata quam vera spectatae antiquitatis monumenta. his igitur missis reliqua diligenter adnotavimus. quae in codice sive mutilato sive detricto legi non iam potuerunt, suppleta sive a nobis sive ab aliis uncinis quadratis signavimus, nisi quod singulas litteras evanidas, de quibus quidem supplendis dubitari non poterat, cancellis exemimus. quae ab ipsis librariis ommissa putavimus, uncinis fastigatis, quae spuria nobis visa sunt, uncinis quadratis duplicatis notavimus. in re dubia quae a doctis viris certatim prolatae sunt opinioniones non enumeravimus: probabiliter si quid excogitatum videbatur, adscripsimus, sin minus, corruptelae notam adfiximus. neque hoc, nisi spes fefellit, vituperabimur, neque illud, quod si quid a nobis dudum emendatum idem postea vidimus ab aliis sive paucis sive multis inventum, longam nominum seriem adtexere noluimus. quae nostra non erant, suo quidque auctori fideliter retribuimus. princeps editor quae vere correxit, diligenter ubique enotavimus addita K(enyon) littera, nisi forte quae ille coniecerat in ipso codice scripta invenimus. grates autem publice agimus eis viris doctis sive Anglis sive Graecis sive Germanis, qui quae de emendando vel explicando Aristotelis libello scripserunt ad nos miserunt. legimus et haec omnia studiose et si quae alia in nostram pervenerunt notitiam, multa quae nobis occurrerant ab aliis quoque inventa esse gavisi.

minus parci fuimus in testimoniis veterum grammaticorum scriptorumve congerendis: ad verbum exscripsimus quae emendandis Aristotelis verbis usui esse poterant,

reliqua breviter significavimus et asterisco quidem eorum testium nomina adornavimus qui Aristotelem ipsum auctorem professi sunt, diductis litteris eorum nomina notavimus qui ipsa Aristotelis verba accurate exscripserunt.

fecisse igitur nobis videmur quod potuimus, neque plane inutiliter longam et strenuam operam insumptam esse putamus. nostra autem studia si quis continuare et superare voluerit, quod magno sane opere optamus ut fiat, ei necessarium esse dicimus, ut nostra editione non contentus ipsum adeat codicem adsiduaque et saepe iterata lectione quid possit auderi quidve non possit ipse experiri. inutile profecto est tamquam e cubiculo lectuloque arundine porrecta emendatiunculas captare, id quod multis adhuc satis visum est facere, qui cum sudorem algoremque detrectarent optatam metam contingere non potuerunt. rettulimus quidem nos quantum eius fieri potuit de chartae fide, sed iudicare qui velit, ipsum varium neque eiusdem in omnibus rebus pretii testem ipse videat audiat cognoscat. accedit difficile saepe de sermone libelli Aristotelei iudicium. absurdum sine dubio est, quid potuerit scribere quid non potuerit philosophus lexico Aristoteleo pervolutato scrutari: novimus philosophum Aristotelem, historiae scriptorem non noveramus. absurdus etiam illud vituperare scriptorem quod rem non ita administraverit ut nos similia solemus administrare; nam quod Aristoteles de Solone dixit prudenter, idem nobis de Aristotele dicendum videtur: οὐ γὰρ δίκαιον ἐκ τῶν νῦν γιγνομένων θεωρεῖν τὴν ἐκείνου βούλησιν. multa sane patienter nunc tulimus, quae num ferri possint ipsi dubitamus, sed cautione nimia quam temeritate peccare maluimus. de quibus omnibus eo libro dicendum erit, quem publice nuper promisimus, quo de scriptoris fide atque auctoribus, de narrandi arte dicendique genere adiuncto etiam commentario critico accuratius explicabitur.

dabamus mense Iulio.

PRAEFATIO

EDITIONIS ALTERIVS

Minime gratum accidit ut vixdum editus nobis hic libellus iterum typis esset describendus. quamquam enim haud raro nec nobis satis fecisse videmur neque aliis satis factum esse suspicamur, tamen brevissimo duorum fere mensium spatio paucissima a nobis corrigi potuisse consentaneum est. sed consulendum erat publico potius quam privato commodo. adfertur nobis dum haec paramus nova commentarii Aristotelei editio ab Herwerdenio et Leeuwenio curata, addito integro codicis apographo ad imaginem phototypam a Leeuwenio confecto, recognito ab Herwerdenio. hac editione, id quod grato animo profitemur, commoti sumus ut si quid illi a Kenyone vel a nobis dissentirent denuo diligenter examinaremus. quo effectum est ut etiam graviora quaedam (δεδανεισμένοι p. 4, 14 ἀναστήσασθαι p. 15, 13 Ἀακεδαιμονίων p. 20, 10) perperam olim lecta corrigenda esse intellegeremus. alia multa quae nova protulerunt postquam falsa esse cognovimus silentio praetermisimus, nostro cum Kenyone consensu confisi. innumeras Batavae editionis coniecturas sicubi opus esse videretur diligenter perpendimus, sed improbavimus tantum non omnes.

dabamus mense Septembri.

SIGNA

[quae in codice fuerant, nunc evanida] suppleta
 <quae Aristoteles dedit, in codice omitta> addita
 [[quae sunt in codice, ab Aristotele aliena]] deleta
 K (enyon).

I. — — Μύρωνος καθ' ἱερῶν ὁμόσαντες ἀριστίν-
 δην. καταγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄγους [αὐτοῖ] μὲν ἐκ τῶν
 τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἐφυγεν ἀειφυγίαν.
 Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρής ἐπὶ τούτοις ἐκάθηρε τὴν πόλιν.

II. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάσαι τοὺς τε γνω- 5
 2 ρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολὺν χρόνον [[τὸν δῆμον]]. ἦν γὰρ
 ἡ πολιτεία τοῖς τε ἄλλοις ὀλιγαρχικὴ πᾶσι καὶ δὴ
 καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ αὐτοὶ καὶ
 τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες, καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ
 /ἐκτήμοροι· κατὰ ταύτην γὰρ τὴν μίσθωσιν εἰργάζοντο τῶν 10
 πλουσίων τοὺς ἀγροὺς (ἡ δὲ πᾶσα γῆ δι' ὀλίγων ἦν) καὶ
 εἰ μὴ τὰς μισθώσεις ἀποδίδοιεν, ἀγώγιμοι καὶ αὐτοὶ καὶ
 οἱ παῖδες ἐγίνοντο· καὶ γὰρ δε[δε]μέν[οι] τοῖς δ[ανεί]σασιν
 ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἦσαν μέχρι Σόλωνος· οὗτος δὲ πρῶτος
 3 ἐγένετο τοῦ δήμου προστάτης. χαλεπώτατον μὲν οὖν καὶ 15
 πικρότατον ἦν τοῖς πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν τ[ὸ]
 δου[λ]εύειν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐδυσχέραι-
 νον· οὐδενὸς γὰρ, ὥς εἰπεῖν, ἐτύγχανον μετέχοντες.

III. ἦν δ' ἡ τάξις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῆς πρὸ
 Ἀράκοντος τοιάδε. τὰς μὲν ἀρχὰς [καθί]στασαν ἀριστίν- 20

de principio libri vide fragmenta

1 sententia supplenda e

ΘΑΡΘΕΝ

Plutarchi Sol. 12, verba vix integra

2 ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΟΣ

suppl. Kirchhoff et Contus

6 del. K

13 suppl. K.

20 τοιάδε

suadent vestigia καθίστασαν spatio aptum

δην καὶ πλουτίνδην· ἦρχον δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ [βίου],
 μετὰ δὲ ταῦτα [δεκα]έτειαν. μέγισται δὲ καὶ πρῶται τῶν 2
 ἀρχῶν ἦσαν βασιλ[εὺς καὶ πο]λέμαρχος καὶ ἄρχων· τούτων
 δὲ πρώτη μὲν ἡ τοῦ βασιλέως, αὕτη γὰρ (ἐν ἀρχῇ κατέστη) 491
 5 δευτέρα δ' ἐπικατέστη [πολε]μαρχία διὰ τὸ γενέσθαι
 τινὰς τῶν βασιλέων τὰ πολέμια μαλακούς, [πρῶτον] δὲ τὸν
 Ἴωνα μετεπέμψαντο χρείας καταλαβούσης. τελευταία δ' 3
 ἡ [τοῦ ἄρχοντος]· οἱ μὲν γὰρ πλείους ἐπὶ Μέδοντος,
 ἔνιοι δ' ἐπὶ Ἀκάστου φασὶ γενέσθαι [ταύτην· σ]ημεῖον
 10 δ' ἐπιφέρουσιν [ὅτι] οἱ ἐννέα ἄρχοντες ὁμνύουσι [καθά-
 περ] ἐπὶ Ἀκάστου [τῆς] πόλ[εως ἄ]ρξιν, ὥς ἐπὶ τῆς
 ἐκείνου βασιλείας παραχωρησάντων τῶν Κοδ[ριδῶν τ]ῶν
 [ὑπεξηρημένων] τῷ ἄρχοντι δωρεῶν· τοῦτο μὲν οὖν ὁπο-
 τέως ποτ' ἔχει μικρόν, ἀλλ' [οὖν ἐγένε]το ἐν τούτοις
 15 [τοῖς] χρόνοις· ὅτι δὲ τελευταία τούτων ἐγένετο τῶν
 ἀρχῶν, σημεῖον καὶ [τὸ μ]ηδὲν τῶν πατρίων τὸν ἄρχοντα
 διοικεῖν, ὥσπερ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος, ἀλλ' [ὅλως
 μ]ηδὲν μ[έγα]· διὸ καὶ νεωστὶ γέγονεν ἡ ἀρχὴ μεγάλη,
 τοῖς ἐπιθέτοις αὐξηθ[εῖσα]. Θεσ[μο]θέται δὲ πολλοῖς 4
 20 στερον ἔτεσιν ἡρέθησαν, ἥδη κατ' ἐνιαυτὸν αἰρ[ουμένων]
 τὰς ἀρχάς, ὅπως ἀναγράψαντες τὰ θέσμια φυλάττωσι
 πρὸς τὴν τῶν [παρανομού]ντων κρίσιν· διὸ καὶ μόνη
 τῶν ἀρχῶν οὐκ ἐγένετο πλείον [ἢ] ἐνιαύσιος· [οὗτο]ι μὲν 5
 οὖν χρόνῳ τοσοῦτον προέχουσιν ἀλλήλων. ἦσαν δ' οὐχ
 25 ἅμα πάντες οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς εἶχε
 τὸ νῦν καλούμενον Βουκολεῖον πλησίον τοῦ πρυτανείου
 (σημεῖον δέ· ἔτι καὶ νῦν γὰρ τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς

1 διὰ βίου et spatio et vestigiis aptum 4 ἐν ἀρχῇ κατέστη
 vestigiis apta 5 ΓΙΝΕΣΘΑΙ 6 πρῶτον δὲ, conveniunt vestigia
 8 suppl. K 10. 11 suppl. K 12 Κοδριδῶν K, quod sequitur
 supplementum incertum 19 suppl. K 20 suppl. Wyse Blass Contus
 22 suppl. K 23 ΠΛΕΙΩΝ οὗτοι suppl. K 24 ΑΛΛΗΩΝΗCAN
 26 ΒΟΥΚΟΛΙΟΝ

TESTIM. 25 sqq. cf. Suidas ἄρχων. Bekk. An. 449, 17.

ἡ σύμμειξις ἐνταῦθα γίνεται τῷ Διονύσῳ καὶ ὁ γάμος),
 ὁ δὲ ἄρχων τὸ πρυτανεῖον, ὁ δὲ πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύ-
 κειον (ὁ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο πολεμαρχεῖον, ἐπεὶ δὲ
 Ἐπίλυκος ἀνφικοδόμησε καὶ κατεσκεύασεν αὐτὸ πολεμα[ρ-
 χή]σας Ἐπιλύκειον ἐκλήθη), Θεσμοθέται δ' εἶχον τὸ Θεσ- 5
 μοθετεῖον. ἐπὶ δὲ Σόλωνος ἅπαντες εἰς τὸ Θεσμοθετεῖον
 συνῆλθον. κύριοι δ' ἦσαν καὶ τὰς δίκας ἀντοτελεῖς [κρί-
 ν]ειν καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν προανακρίνειν. τὰ μὲν οὖν περὶ
 6 τὰς ἀρχὰς τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον. ἡ δὲ τῶν Ἀρεοπαγι-
 τῶν βουλὴ τὴν μὲν τάξιν εἶχε τοῦ διατηρεῖν τοὺς νόμους, 10
 διώκει δὲ τὰ πλείστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει,
 καὶ κολάζουσα καὶ ζημιούσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας
 κυρίως. ἡ γὰρ αἵρεσις τῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην καὶ
 πλουτίνδην ἦν, ἐξ ὧν οἱ Ἀρεοπαγῖται καθίσταντο· διὸ
 καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν αὕτη μεμένηκε διὰ βίου καὶ νῦν. 15

IV. ἡ μὲν οὖν πρώτη πολιτεία ταύτην εἶχε τὴν ὑπο-
 γραφήν. μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ πολλοῦ διελ-
 θόντος ἐπ' Ἀρισταίχμου ἄρχοντος Δράκων τοὺς Θεσμούς
 2 ἔθηκεν· ἡ δὲ τάξις αὕτη τὸνδε τὸν τρόπον εἶχε. ἀπε-
 δέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς ὅπλα παρεχομένοις. ἡροῦντο 20
 δὲ τοὺς μὲν ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας οὐσίαν κε-
 κτημένους οὐκ ἔλαττον ἢ δέκα μνῶν ἐλευθέραν, τὰς δ'
 ἄλλας ἀρχὰς || (τὰς) ἔλαττους ἐκ τῶν ὅπλα παρεχομένων, pag. 2
 στρατηγούς δὲ καὶ ἱππάρχους οὐσίαν ἀποφαίνοντας οὐκ
 ἔλαττον ἢ ἑκατὸν μνῶν ἐλευθέραν καὶ παῖδας ἐκ γαμετῆς 25
 γυναικὸς γνησίους ὑπὲρ δέκα ἔτη γεγονότας· τούτους δὲ
 διέκρινε τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς
 ἱππάρχους τοὺς ἔνους μέχρι εὐθυνῶν, ἐγγ[υ]ητὰς δ' ἐκ

7 suppl. K 21 ΑΡΧΟΝΤΕC corr. K 22 ΟΥΚΕΛΑΤΤΩΔΕΚΑ
 22. 23 verba τὰς δ'—παρεχομένων suspecta 25 ἢ πέντε μνῶν?
 ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ 27 ΔΙ ΤΟΥC, super ΔΙ videtur ΔΕΙ sive ΔΕΙ
 scriptum, διεγγνᾶν F Schultess deletis verbis καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ
 τοὺς ἱππάρχους 28 ΕΓΓ . . ΤΑC et nos legimus et K, qui supplevit
 TESTIM. 1 Hesych. Διονύσον γάμος 2 Hesych. Ἐπιλύκ(ε)ιον

τοῦ αὐτοῦ τέλους δεχομένους οὐπερ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ
ἵππαρχοι. βουλευεῖν δὲ τετρακοσίους καὶ ἓνα τοὺς λαχόν- 3
τας ἐκ τῆς πολιτείας. κληροῦσθαι δὲ καὶ ταύτην καὶ
τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ὑπὲρ τριάκοντ' ἔτη γεγονότας,
5 καὶ δις τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν πρὸ τοῦ πάντας [διε]ξελθεῖν.
τότε δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς κληροῦν. εἰ δέ τις τῶν βου-
λευτῶν, ὅταν ἔδρα βουλῆς ἢ ἐκκλησίας ἢ, ἐκλείποι [τὴν]
σύνοδον, ἀπέτινον ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος τρεῖς δρα-
χμας, ὁ δὲ ἱππεὺς δύο, <ὁ> ζευγίτης δὲ μίαν. ἢ δὲ βουλὴ 4
10 ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου φύλαξ ἦν τῶν νόμων καὶ διετήρει
τὰς ἀρχὰς ὅπως κατὰ τοὺς νόμους ἄρχωσιν. ἐξῆν δὲ
τῇ ἀδικουμένῳ πρὸς [τὴν τῶν] Ἀρεοπαγιτῶν βουλήν εἰσ-
αγγέλλειν ἀποφαίνοντι παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. ἐπὶ 5
δὲ τοῖς σώ[μα]σιν ἦσαν δεδεμένοι, καθάπερ εἴρηται, καὶ
15 ἢ χώρα δι' ὀλίγων ἦν.

ν. τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ
καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντέστη τοῖς
γνωρίμοις ὁ δῆμος. ἰσχυρὰς δὲ τῆς στάσεως οὔσης καὶ 2
πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις εἶλοντο κοινῇ
20 διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέ- 594
τρεψαν αὐτῷ ποιήσαντι τὴν ἐλεγεῖαν ἣς ἐστὶν ἀρχὴ
γινώσκω, καὶ μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεα κέεται,
πρεσβυτάτην ἑσορῶν γαῖαν Ἰαονίας.
καὶ γὰρ πολι[τικώτατα] πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων
25 μάχεται καὶ διαμφισβητεῖ καὶ μετὰ ταῦτα κοινῇ παραι-
νεῖ καταπαύειν τὴν ἐνεσιτῶσαν φιλονικίαν. ἦν δ' ὁ Σόλων 3
τῇ μὲν φύσει καὶ τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐσίᾳ καὶ

ΟΔ?

1 ΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ corrector quid voluerit incertum

4 ΤΡΙΑΚΟΝΘΕΤΗ 14 ΔΕΔΑΝΕΙCΜ(ΕΝ)ΟΙ 21. 23 post ΑΡΧΗ
et ΙΑΟΝΙΑC spatium, itemque ubique carmina spatio a reliquis
secreta 24 supplementum non verum, legimus ΚΑΙΓΑΡΠΟΛΙ ...
ΕΤΑΙΚΑΙΠΡΟΣ, quae omnia fere plane incerta, καὶ γὰρ ἐπήλανεν
καὶ πρὸς olim K 26 ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ superscr. ΝΙΚΙ

τοῖς πράγμασι τῶν μέσων, ὥς ἐκ τε τῶν ἄλλων ὁμολο-
γεῖται καὶ α[ὐ]τ[ὸ]ς ἐν τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρτυρεῖ,
παραινῶν τοῖς πλουσίοις μὴ πλεονεκτεῖν.

ὑμεῖς δ' ἰσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερόν ἦτορ,

οἱ πολλῶν ἀγαθῶν ἐς κόρον [ἢ]λάσατε,

ἐν μετρίοισι π[ρέ]φεσθ[ε] μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς

πείσομεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια π[ά]ντ' ἔσεται.

καὶ ὅλως αἰεὶ τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως ἀνάπτει τοῖς
πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδοικέναι φησὶ
'τὴν τε φ[ιλ]α[ργ]υρίαν τὴν τε ὑπερηφανίαν', ὥς διὰ ταῦτα 10
τῆς ἔχθρας ἐνεσιτῶσης.

VI. κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμά[τω]ν <ὁ> Σόλων
τόν τε δῆμον ἡλευθέρωσε καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ
μέλλον, κωλύσας δ[αν]εῖζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, [[καὶ νό-
μους ἔθηκε]] καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε καὶ τῶν ἰδίων 15
καὶ τῶν δημοσίων, ἃς σεισάχθειαν καλοῦσιν, ὥς ἀποσει-
σαμένων τὸ βάρος. ἐν οἷς πειρῶνται τιν[ες] διαβάλλειν
2 αὐτόν· συνέβη γὰρ τῷ Σόλωνι μέλλοντι ποιεῖν τὴν σει-
σάχθειαν προειπεῖν τισι τῶν [γνω]ρίμων, ἔπειθ', ὥς μὲν
οἱ δημοτικοὶ λέγουσι, παραστρατηγηθῆναι ὑπὸ τῶν φίλων, 20
ὥς δ' οἱ [βουλ]όμενοι βλασφημεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν.
δανεισάμενοι γὰρ οὔτοι συνεπρίαντο πολλὴν χώραν, [μετὰ
δ'] οὐ πολὺ τῆς τῶν χρεῶν ἀποκοπῆς γενομένης ἐπλού-
τουν· ὅθεν φασὶ γενέσθαι τοὺς ὕστερον δοκοῦντας εἶναι
3 παλαιοπλούτους. οὐ μὴν ἀλλὰ πιθ[ανώ]τερος ὁ τῶν δη- 25
μοτικῶν λόγος· οἱ γὰρ ε[λ]κὸς ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις οὔτω
μέτριον γενέσθαι καὶ κοινόν, ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τοὺς [ν]όμους

6 an ἐν μέτροισι? vestigiis aptum suppl. K 7 ΑΡΤΙΑΠΑ (vel
C

ΤΑ) nos, ΤΑ K etiam nunc 10 et 14 suppl. K 16 ΔΕΙCΑΧΘΙΑ
corr. K 16 ΑΠΟCΙCΑΜΕΝΟΙ, sed fort. ἐκάλων scribendum 21 βου-
λόμενοι vestigiis aptum 22 suppl. K 23 ΓΙΝΟΜ 25. 26 suppl. K
TESTIM. 15 Hesych. σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν
δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε
παρὰ τὸ ἀποσεισάσθαι τὸ βάρος τῶν δανείων. Phot. s. v.

ὑποποιησάμενον τυραννεῖν τῆς πόλεως, ἀμφοτέροις ἀπε-
χθέσθαι καὶ περὶ πλείονος ποιήσασθαι τὸ καλὸν καὶ τὴν
τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὴν αὐτοῦ πλεονεξίαν, ἐν οὗτω
δὲ μικροῖς καὶ ἀναξίοις καταρρυπαίνειν ἑαυτόν. ὅτι δὲ 4
5 ταύτην ἔσχε τὴν ἐξουσίαν, τὰ τε πράγματα νοσοῦντα
με.....το καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτὸς πολλαχοῦ μέμνη-
ται καὶ οἱ ἄλλοι συνομολογοῦσι πάντες.

VII. ταύτην μὲν οὖν χρὴ νομίζειν ψευδῇ τὴν αἰτίαν
εἶναι. πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν ἄλλους,
10 τοῖς δὲ Δράκοντος θεσμοῖς ἐπαύσαντο χρώμενοι πλὴν
τῶν φονικῶν. ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς
κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείῳ καὶ ὥμοσαν χρήσε-
σθαι πάντες. οἱ δ' ἐννέα ἄρχοντες ὁμνύντες πρὸς τῷ λίθῳ
κατεφάτιζον ἀναθήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἐάν τινα παρα-
15 βῶσι τῶν νόμων. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν οὕτως ὁμνίουσι. κατε-
κίρρωσεν δὲ τοὺς νόμους εἰς ἑκατὸν ἔτη καὶ διέταξε τὴν
πολιτείαν τόνδε (τὸν) τρόπον.

— τιμήματα διεῖλεν εἰς τέτταρα τέλη, [καθάπερ διή- 3
ρητο καὶ πρότερον,] εἰς πεντακοσιομέδ[ιμνο]ν καὶ ἱπ[πέα]
20 καὶ ζευγίτην καὶ θῆτα. τὰς μέ[ν ο]ὔν ἀρχὰς ἀπένειμεν ||
pag. 3 ἄρχειν ἐκ πεντακοσιομεδίμων καὶ ἱππέων καὶ ζευγιτῶν,
τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητὰς
καὶ τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς κωλακρέτας, ἐκάστοις ἀνάλογον
τῷ μεγέθει τοῦ τιμήματος ἀποδιδούς τὴν ἀρχήν. τοῖς δὲ
25 τὸ θητικὸν τελοῦσιν ἐκκλησίας καὶ δικαστηρίων μετέδωκε

ΕΠΙΛΟΓΗ
5 NOCOYNTAME...PO...TO nunc legit K, olim μετεκρού-
σατο. an μαρτυρεῖ τοῦτο? 18 velut <τὸ πᾶν πλῆθος ἐκ> τιμημά-
των διεῖλεν, cf. Hes. et Harp. 19 suppl. e grammat.

TESTIM. 11 *Harpocr. κύρβεις. *schol. Aristoph. Av. 1354.
*Plut. Sol. 25 13 *Harpocr. λίθος. Plut. Sol. 25 19 *Harpocr.
ἱππᾶς et πεντακοσιομέδιμνον. Hes. ἐκ τιμημάτων (ubi etiam haec
διήρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα, πεντακοσιο-
μέδιμνον (ἱππέα ζευγίτην θῆτα). idem s. ζευγίσιον et θητικόν.
*Harpocr. θῆτες. Phot. et Suid. θῆτες

4 μόνον. ἔδει δὲ τελεῖν πεντακοσιομέδιμνον μὲν ὅς ἂν ἐκ
τῆς οἰκείας ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ συνάμφω ξηρὰ καὶ
ὕγρα, ἱππάδα δὲ τοὺς τριακόσια ποιοῦντας (ὥς δ' ἐνιοί
φασι τοὺς ἱπποτροφεῖν δυναμένους. σημεῖον δὲ φέρουσι
τό τε ὄνομα τοῦ τέλους, ὥς ἂν ἀπὸ τοῦ πράγματος κεί- 5
μενον, καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν ἀρχαίων· ἀνάκειται γὰρ ἐν
ἀκροπόλει εἰκὼν [Διφίλου], ἐφ' ἣ ἐπιγέγραπται τάδε·

Διφίλου Ἀνθεμίων τὴνδ' ἀνέθηκε θεοῖς,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

καὶ παρέστηκεν ἵππος †ἐκμαρτυρῶν, ὥς τὴν ἱππάδα τοῦτο 10
σημαίνουσιν. οὐ μὴν ἀλλ' εἰλογώτερον τοῖς μέτροις
διηρησθαι καθάπερ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους), ζευγίσιον
δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποιοῦντας· τοὺς
δ' ἄλλους θητικόν, οἰδεμιάς μετέχοντας ἀρχῆς. διὸ καὶ
νῦν ἐπειδὴν ἔρηται τὸν μέλλοντα κληροῦσθαι τιν' ἀρχήν, 15
ποῖον τέλος τελεῖ, οὐδ' ἂν εἰς εἴποι θητικόν.

VIII. τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων,
οὓς ἐκάστη προκρίνειε τῶν φυλῶν. προκρίνειν δ'
εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἐκάστη δέκα, καὶ τούτων
ἐκλήρου· ὅθεν ἔτι διαμένει ταῖς φυλαῖς τὸ δέκα κλη- 20
ροῦν ἐκάστην, εἴτ' ἐκ τούτων κυαμεῖιν. σημεῖον δ' ὅτι
κληρωτὰς ἐποίησεν ἐκ τῶν τιμημάτων ὁ περὶ τῶν ταμιῶν
νόμος, ᾧ χρώμενοι [διατελο]ῦσιν ἔτι καὶ νῦν· κελεύει γὰρ
2 κληροῦν τοὺς ταμίας ἐκ πεντακοσιομεδίμων. Σόλ]ων
μὲν οἶν οὕτως ἐνομοθέτησεν [περὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων]. 25
τὸ γὰρ ἀρχαῖον ἢ ἐν Ἀρείῳ [πάγῳ βου]λῇ ἀνακαλεσαμένη
καὶ κρίνασα καθ' αὐτὴν τὸν ἐπιτήδειον ἐφ' ἐκάστη τῶν
3 ἀρχῶν ἐπ' [ἐν]ια[υ]τὸν [καθιστᾶ]σα ἀπέστελλεν. φυλαὶ

10 ΕΚΜΑΡΤΥΡΩΝ litteris ΤΥ deletis, latet mendum 11 ΜΕ-
ΤΡΙΟΙC corr. K 17 ΤΗCΔΑΡΧΗC corr. K 18 ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ corr. Gertz
19 an <ἐκ> τούτων? 20. 21 δέκα προκρίνειν (vel φέρειν) 22 ΕΠΟΙΗΣΑΝ
23. 24. 26 suppl. K 25 an περὶ τούτων? 28 ἐπ' ἐνιαυτὸν K
TESTIM. 14 *Harpocr. θῆτες 28 *Phot. νανκραρία. Poll. VIII
108. Hes. νανκλαροι

δ' ἦσαν δ' καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασίλεις τέτταρες.
 ἐκ δὲ [τῆς φυλῆς ἐκ]άστης ἦσαν νενεμημένοι τριττύες
 μὲν τρεῖς, ναυκραῖαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην. [ἦν δ'
 ἐπὶ τῶν] ναυκραριῶν ἀρχὴ καθεστηκυῖα ναύκραροι, τε-
 5 ταγμένη πρὸς τε τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰς δαπ[άνας] τὰς
 γινομένας· διὸ καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς Σόλωνος οἷς
 οὐκέτι χρῶνται πολλ[άκι]ς γέγραπται 'τοὺς ναυκράρους
 εἰσπράττειν' καὶ 'ἀναλίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυ-
 ρ[ίου]' βουλ[ήν] δ' ἐποίησε τετρακοσίους, ἑκατὸν ἐξ ἑκάστης 4
 10 φυλῆς, τὴν δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔταξεν ἐπὶ τὸ] νομο-
 φυλακεῖν, ὥσπερ ὑπῆρχεν καὶ πρότερον ἐπίσκοπος οὓσα
 τῆς πολιτείας, καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα
 τῶν πολιτ[ικῶν] διετήρει καὶ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἡθύνεν
 κυρία οὓσα τ[οῦ] ζ[η]μι[οῦν] καὶ κολάζειν, καὶ τὰς ἐκτίσεις
 15 ἀνέφερεν εἰς πόλιν οὐκ ἐπιγράφουσα τὴν πρόφασιν τοῦ
]εσθαι, καὶ τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιστα-
 μένους ἔκρινεν, Σόλωνος θέν[τος] νομον εἰς τὰς 5
 περὶ αὐτῶν. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν πόλιν πολλάκις στασιά-
 ζουσιν, τῶν δὲ πολιτῶν ἐνίοις διὰ τὴν ῥαθυμίαν [ἀγα-
 20 π]ῶντας τὸ αὐτόματον, νόμον ἔθηκε πρὸς αὐτοὺς ἴδιον,
 ὃς ἂν στασιαζούσης τῆς πόλεως μὴ τιθῇται τὰ ὄπλα μηδὲ
 μεθ' ἑτέρων, ἄτιμον εἶναι καὶ τῆς πόλεως μὴ μετέχειν.

IX. τὰ μὲν οὖν [περὶ τὰς] ἀρχὰς τ[οῦτ]ον ἔταξε τὸν
 τρόπον. δοκεῖ δὲ τῆς Σόλωνος πολιτείας τρία τὰδ'
 25 εἶναι τὰ δημοτικώτατα· πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον τὸ μὴ
 δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ἔπειτα τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλο-
 μένῳ τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, τρίτον δέ, <ὃ καὶ>

1 TECCAPEC 2 suppl. e Photio 3 NAYKPAI|PAIDE
 3. 4 supplementum spatium aptum 5 suppl. K 9 suppl. K
 10 suppl. Paton Contus Gennadius 16 velut εἰσπράττεσθαι 17 ΘΕΝΙ
 EN . . . Π(ΕΡΙ)ΔΥΤ(ΩΝ), sententia 'et hoc unum Solo
 novum addidit' 23 suppl. K 24 ΤΡΙΑΤΑΥΤ corr. Herwerden
 TESTIM. 18 *Gellius II 12

2 μάλιστα φασιν ἰσχυκέναι τὸ πλῆθος, ἢ εἰς τὸ δικ[αστή-
 ριον] ἔφεσις· κύριος γὰρ ὢν ὁ δῆμος τὴν ψήφον κύριος
 γίνεται τῆς πολιτείας. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι
 τοὺς νόμους ἀπλῶς μηδὲ σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ὁ περὶ τῶν
 κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ἀνάγκη [πο]λλὰς ἀμφισβητήσεις 5
 γίνεσθαι καὶ πάντα βραβεύειν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια
 τὸ δικαστήριον. οἴονται μὲν οὖν τινες ἐπίτηδες ἀσαφεῖς
 αὐτὸν ποιῆσαι τοὺς νόμους, ὅπως τι τῆς κρίσεως ὁ δῆμος
 ἢ κύριος. οὐ μὴν εἰκός, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 καθόλου περιλαβεῖν τὸ βέλτιστον· οὐ γὰρ [δ]ικ[αιον] ἐκ 10
 τῶν νῦν γινομένων ἀλλ' ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας θεωρεῖν
 τὴν ἐκείνου βούλησιν.

X. ἐν μὲν οὖν τοῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι
 δημοτικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιήσας τὴν τῶν
 χ[ρ]εῶν ἀποκοπὴν καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τε τῶν μέτρων 15
 2 καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος ἐπαύξησιν. ἐπ'
 ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μείζω τῶν Φειδωνείων,
 καὶ ἡ μνᾶ πρότερον [ἐλκ]ουσα παρὰ [μικρ]ὸν ἐβδομήκοντα
 δραχμὰς ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν. || ἦν δ' ὁ ἀρχαῖος χαρα- pag. 4
 κτῆρ δίδραχμον. ἐποίησε δὲ καὶ σταθμὰ πρὸς τὸ νόμισμα 20
 τ[ρ]εῖς καὶ ἐξήκοντα μνᾶς τὸ τάλαντον ἀγούσας, καὶ ἐπιδιε-
 νεμήθησαν [αἱ] μναὶ τῷ στατήρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς.

XI. διατάξας δὲ τὴν πολιτείαν ὥνπερ εἴρηται τρό-
 πον, ἐπειδὴ προσιόντες αὐτῷ περὶ τῶν νόμων ἐνώχλουν
 τὰ μὲν ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἀνακρίνοντες, βουλόμενος μήτε 25
 ταῦτα κινεῖν μήτ' ἀπεχθάνεσθαι παρὼν ἀποδημίαν ἐποιή-
 σατο κατ' ἐμπορίαν ἅμα καὶ θεωρίαν εἰς Αἴγυπτον
 . . ΝΩΨΟΥ . . . εἰ δέκα ἐτῶν· οὐ γὰρ οἶεσθαι δίκαιον
 εἶναι τοὺς νόμους ἐξηγεῖσθαι παρὼν, ἀλλ' ἕκαστον τὸ

1. 2 suppl. K 7 ΤΑΔΙΚΑΚΤΗΡΙΑ 8. 9 aut τι delendum aut
 ὅπως ἢ τῆς χρ. ὁ δ. κύριος 9 Υ(vel Η)ΡΙΟΥΜΗΝ 10. 13. 14.
 15. 22 suppl. K 14 aut ποιῆσαι fuit aut ποιήσας, certe non
 ποιήσασθαι 28 desperavimus, Κ]ανώπον K et nos ed¹

γεγραμμένα ποιεῖν. ἅμα δὲ καὶ συνέβαινεν αὐτῷ τῶν 2
 τε γνωρίμων διαφόρους γεγενῆσθαι πολλοὺς διὰ τὰς τῶν
 χρεῶν ἀποκοπὰς, καὶ τὰς στάσεις ἀμφοτέρως μεταθέ-
 σθαι διὰ τὸ παρὰ δόξαν αὐτοῖς γενέσθαι τὴν [κατά]στασιν.
 5 ὁ μὲν γὰρ δῆμος ᾤετο πάντ' ἀνάδαστα ποιήσιν αὐτόν,
 οἱ δὲ γνώριμοι πάλιν ἢ τὴν αὐτὴν τάξιν ἀποδώσειν ἢ
 μ[ικρὸν] παραλλάξ[ειν]. ὁ δὲ ἀ]μφοτέροις ἡναντιώθη, καὶ
 ἐξὸν αὐτῷ μεθ' ὁποτέρων ἡβούλετο συστά[ντι] τυραννεῖν
 εἴλετο πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθέσθαι, σώσας τὴν πατρίδα
 10 καὶ τὰ βέλ[τι]στα νομοθετήσας.

XII ταῦτα δ' ὅτι τοῦτον <τὸν> τρόπον εἶχεν οἱ τ'
 ἄλλοι συμφωνοῦσι πάντες καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει μέ-
 μνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε (fr. 5 B).

δῆμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας ὅσον ἀπαρ[κεῖ],
 15 τιμῆς οὐτ' ἀφελὼν οὐτ' ἐπορεξάμενος.
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆτοί,
 καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
 5 ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι,
 νικᾶν δ' οὐκ εἶας οὐδετέρους ἀδίκως.
 20 πάλιν δ' ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ πλήθους, ὥς αὐτῷ δεῖ 2
 χρησθαι (Sol. fr. 6, cf. Theogn. 153).
 δῆμος δ' ὥδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
 μήτε λῖαν ἀνεθεῖς μήτε βιαζόμενος.
 τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπῃται
 25 ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
 [καὶ] πάλιν δ' ἐτέρωθί που λέγει περὶ τῶν διανείμασθαι 3
 τὴν γῆν βουλομένων (cf. fr. 34. 35).

K...CTACIN

4 THNIC ANTAΞIN, emendatio incerta

6 ΠΑΛΙΝΕΙCΤΗΝ

8. 10 suppl. K 9 ΑΠΕΧΘΕCΘΗΝΑΙ 11 τὸν add. K ΕCΧΕΝ

14 τόσον κράτος Plut. 14. 15 ΑΠΑΡ|ΤΙΜΗC syllaba in versu ex-
 tremo omissa, ἐπαρκεῖ Plut. ἀπαρκεῖν Brunck 15. 16 ΟΥΤΑΠΟΡΕΞΑ-
 ΜΕΝΟCΟCΟΙ 23 πιεζόμενος Plut.

TESTIM. 14 Plut. Sol. 18 22 Plut. comp. Sol. et Popl. 2

οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν † ἤλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν,
 κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὐρήσειν πολύν,
 καὶ με κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον,
 χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
 5 λοξ[ὸν] δ' ἐφθαλμοῖς ὁρῶσι πάντες ὥστε δήιον· 5
 οὐ χρεῶν· ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἦνυσα,
 ἄλ[λα] δ' [ο]ὐ μ[ά]την ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
 ἀνδάνει βία τι [ῥέξ]ειν, οὐδὲ πιε[ρ]ας χθονὸς
 πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.
 4 [πάλιν] δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπ[ορίας] τῆς τῶν [ὑπόχρε]ων καὶ 10
 τῶν δουλευόντων μὲν πρότερον ἐλευθερωθέντων δὲ διὰ
 τὴν σεισάχθειαν (fr. 36).

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν εἶνεκ' ἀξονηλατῶν
 δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχ[εῖν] ἐπανσάμην,
 συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου 15
 μήτηρ μέγιστη δαιμόνων [Ὀλυ]μπίων
 5 ἄριστα, Γῇ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
 ὄρους ἀνείλον πολλαχῇ πεπηγότα[ς],
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον, 20
 [ἀν]ήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 10 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ
 χρεῖους φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
 ἰέντας, ὥς ἂν πολλαχῇ πλαν[ωμέν]ους,
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα 25
 ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 15 ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
 ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,

1 velut οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἐλπίδ' ἤλθ' εἶχον 8 suppl. K 10 πάλιν K, nec discrepant chartae Berolinensis vestigia ΑΠ . . . Τ(ΗC) Τ(ΩΝ) . . . |ΩΝ, ἀπορίας K 13 ΟΥΝΕΚΑΞΟΝΗΛΑΤΟΝ 20 ΘΕΟΚΤΙCΤΟΝ 27. 28 ΚΡΑΤΕΕΙ.ΟΜΟΥ (ΝΟΜΟΥ legit K), ΚΡ. ΘΟΜΟΥ Berol. TESTIM. 1 Plut. Sol. 16 (v. 4. 5) Aristid. II 536 Di (v. 6. 7) 15 Aristid. II 536 Di

[ἐρ]εξ[α], καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμεν.
 θεσμούς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κάγαθῷ,
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 20 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών,
 5 [κακ]οφραδής τε καὶ φιλοκλήμων ἀνὴρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἦ[θε]λον
 ἂ τοῖς ἐναντίο[ισι]ν ἦνδανεν τότε,
 αὐθις δ' ἂ τοῖσιν οὔτεροι φρασαίετο,
 25 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐξηρώθη πόλις.
 10 τῶν εἵνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιεύμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλοῖσιν ἐστράφη λύκος.
 καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψι- 5
 μοιρίας ἀμφοτέρων·
 δῆμῳ μὲν εἰ χεὶρ διαφάδην ὀνειδίσαι,
 15 ἂ νῦν ἔχουσιν οὐ ποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
 εὔδοντες εἶδον.
 ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
 5 αἰνοῖεν ἂν με καὶ φίλον ποιοίετο·
 εἰ γὰρ τις ἄλλος, φησί, ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν (cf.
 20 fr. 36 extr.),
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἢ ταράξας πῖα ἐξεῖλεν γάλα. ||
 pag. 5 ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταχειμῳ
 ὄρος κατέστην.

25 XIII. τὴν μὲν οὖν ἀποδημίαν ἐποίησατο διὰ ταύτας
 τὰς αἰτίας. Σόλωνος δ' ἀποδημήσαντος ἔτι τῆς πόλεως 593^α.
 τεταραγμένης, ἐπὶ μὲν ἔτη τέτταρα διῆγον ἐν ἡσυχίᾳ·
 τῷ δὲ πέμπτῳ μετὰ τὴν Σόλωνος ἀρχὴν οὐ κατέστησαν 589/8
 ἄρχοντα διὰ τὴν στάσιν, καὶ πάλιν ἔτει πέμπτῳ (διὰ) 584/3

2 ΘΕΣΜΟΥΣΘΟΜ corr. ex Aristide 7 ΑΥΤΟΙΣΕΝΑΝ
 8 ΔΕΑΥΤΟΙΣΙΝ 10 ΟΥΝΕΚ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ, κινεούμενος Arist.
 14 ΔΙΑΦΡΑΔΗΝ 22 ΠΡΙΝΑΝ et Plut. ἐξέλεγ Plut. 29 διὰ
 add. e Berol.

TESTIM. 21 Plut. Sol. 16 (v. 1. 2)

2 τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀναρχίαν ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα [[διὰ
 583-581 τῶν αὐτῶν χρόνων]] Δ[α]μα[σίας α]ίρεθεις ἄρχων ἔτη δύο
 καὶ δύο μῆνας ἦρξεν, ἕως ἐξηλάθη βία τῆς ἀρχῆς. εἰτ'
 ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὸ στασιάζειν ἄρχοντας ἐλεῖσθαι δέκα,
 πέντε μὲν εὐπατριδῶν τρεῖς δὲ ἀ[γρ]οίκων δύο δὲ δημιουρ- 5
 581/80 γῶν, καὶ οὗτοι τὸν μετὰ Δαμασίαν ἦρξαν ἐνιαυτόν. ὧ
 καὶ δῆλον ὅτι μεγίστην εἶχεν δύναμιν ὁ ἄρχων· φαίνον-
 3 ται γὰρ αἰεὶ στασιάζοντες περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς. ὅλως
 δὲ διετέλουν νοσοῦντες τὰ πρὸς ἑαυτούς, οἱ μὲν ἀρχὴν
 καὶ πρόφασιν ἔχοντες τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπὴν (συνε- 10
 βεβήκει γὰρ αὐτοῖς γεγονέναι πένησιν), οἱ δὲ τῇ πολιτείᾳ
 δυσχεραίνοντες διὰ τὸ μεγάλην γεγονέναι μεταβολήν, ἔνιοι
 4 δὲ διὰ [τὴν] πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν· ἦσαν [δὲ] αἱ στά-
 σεις τρεῖς· μία μὲν τῶν παραλίων, ὣν προειστήκει Μεγα-
 κλῆς ὁ Ἀλκμέωνος, οἵπερ ἐδόκουν μάλιστα διώκειν τὴν 15
 μέσσην πολιτείαν. ἄλλη δὲ τῶν πεδιακῶν, οἱ τὴν ὀλι-
 γαρχίαν ἐζήτουν· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Λυκοῖργος. τρίτη δ'
 ἡ τῶν διακριῶν, ἐφ' ἣ τεταγμένος ἦν Πεισίστρατος,
 5 δημοτικώτατος εἶναι δοκῶν. προσεκεκόσμητο δὲ τούτοις
 οἱ τε ἀφηρημένοι τὰ χρέα διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ οἱ τῷ 20
 γένει μὴ καθαροὶ διὰ τὸν φόβον· σημεῖον δ' ὅτι μετὰ
 τὴν [τῶν] τυράννων κατάλυσιν ἐποίησαν διαψηφισμὸν,
 ὡς πολλῶν κοινωνούντων τῆς πολιτείας οὐ προσῆκον.
 εἶχον δ' ἕκαστοι τὰς ἐπωνυμίας ἀπὸ τῶν τόπων ἐν οἷς
 ἐγεώργουν. XIV. δημοτικώτατος δ' εἶναι δοκῶν ὁ Πεισί- 25
 στρατος καὶ σφόδρ' εὐδοκιμηκὼς ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας

1 ΑΙΤΙΑΝΑΡΧΙΑΝ 2 suppl. e Berol. 3 ΛΑΘΘΗ 5 et spatio
 et vestigiis apte suppl. K, ἀποίκων Berol. 7 ΔΥΝΑΜΙΝ(ΕΙΧΕΝ Ο)
 ΑΡΧΩΝ Berol. 8 ΔΕΙ Berol. 9 νοσοῦντες om. Berol.
 12. 13 ΕΝΙΟΙΜΕΝΔΙΑ... ΠΡΟΣ Berol. 13 ΗΣΑΝΔΕΑΙ Berol.
 15 ΟΙΔΕΕΔΟΚΟΥΝ, ut videtur, Berol. 16 ΠΕΔΙΑ| versu extremo,
 corr. K 22 ΔΙΑΦΗΜΙΣΜΟΝ
 TESTIM. 5 Hes. ἀγροῖωται

πολέμῳ, κατατραυματίσας ἑαυτὸν συνέπεισε τὸν δῆμον, ὥς
[ὅ]τι τῶν ἀντιστασιωτῶν ταῦτα πεπονθώς, φυλακὴν ἑαυτῷ
δοῦναι τοῦ σώματος, Ἀριστίωνος γράψαντος τὴν γνώμην.
λαβὼν δὲ τοὺς κορυνηφόρους καλουμένους, ἐπαναστὰς
5 μετὰ τούτων τῷ δήμῳ κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν ἔτει δ' καὶ
τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν νόμων θέσιν ἐπὶ Κ[ω]μέου ἄρχον- 561/0
τος. λέγεται δὲ Σόλων, Πεισιστράτου τὴν φυλακὴν 2
αἰτοῦντος, ἀντιλέξει καὶ εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν εἴη σοφώ-
τερος, τῶν δ' ἀνδρειότερος· ὅσοι μὲν γὰρ ἀγνοοῦσι
10 Πεισίστρατον ἐπιτιθέμενον τυραν[νίδι], σοφώτερος εἶναι
τούτων, ὅσοι δ' εἰδότες κατασιωπῶσιν, ἀνδρειότερος. ἐπεὶ
δὲ λέγων [οὐκ ἔπει]θεν, ἐξαράμενος τὰ ὅπλα πρὸ τῶν
θυρῶν αὐτὸς μὲν ἔφη βεβοηθηκέναι τῇ πατρίδι καὶ
ὅσον ἦν δυνατός (ἦδη γὰρ σφόδρα πρεσβύτης ἦν), ἀξιοῦν
15 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταῦτο τοῦτο ποιεῖν. Σόλων μὲν [οὖν 3
οἱ]δὲν ἤνυσεν τότε παρακαλῶν· Πεισίστρατος δὲ λαβὼν
τὴν ἀρχὴν διώκει τὰ κοινὰ πολιτικῶς μᾶλλον ἢ τυραν-
νικῶς. οὐπω δὲ τῆς ἀρχῆς ἐρριζωμένης δημοφρονήσαντες
οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα καὶ τὸν Λυκούργον ἐξέβαλον αὐτὸν
20 ἔκτῳ ἔτει μετὰ τὴν πρώτην κατάστασιν ἐφ' Ἡγησίου 556/5
ἄρχοντος. ἔτει δὲ δωδεκάτῳ μετὰ ταῦτα περιελανόμε- 455/4
νος ὁ Μεγακλῆς τῇ στάσει, πάλιν ἐπικηρυκευσάμενος
πρὸς τὸν Πεισίστρατον ἐφ' ᾧ τε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
λήψεται, κατήγαγεν αὐτὸν ἀρχαίως καὶ λίαν ἀπλῶς.
25 προδιασπείρας γὰρ λόγον ὡς τῆς Ἀθηνᾶς καταγούσης
Πεισίστρατον [καὶ] γυναῖκα μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευράν, ὡς
μὲν Ἡρόδοτος φησιν (I 60), ἐκ τοῦ δήμου τῶν Παιανιέων,
ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ἐκ τοῦ Κολλυτοῦ στεφανόπωλιν
Θραῦτταν, ἣ ὄνομα Φύη, τὴν Θεὸν ἀπομιμησάμενος τῷ

5 ΕΤΕΙΔΕΥΤΕΡΩΙΚΑΙ

11 ΚΑΤΑΚΙΩΠΩΝΤΕC corr. K

12 supplementum vestigiis aptum

ΕΞΑΙΡΑ

15. 16 suppl. K

WC

21 an πέμπτῳ?

24 ΑΡΧΑΙΚΩC

27 ΦΗ compendium

28 ΚΟΛΥ-

ΤΟΥ ut vid. altera T superscr.

1) ἐν δευτέρῳ καὶ τριακοστῷ

κόσμῳ [κα]τήγαγεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν Πεισίστρατος
ἐφ' ἄρματος εἰσῆλυνε παραιβατούσης τῆς γυναικός, οἱ
δ' ἐν τῷ ἄστει προσκυνοῦντες ἐδέχοντο θαυμάζοντες.

XV. ἡ μὲν οὖν πρώτη κάθοδος ἐγένετο τοιαύτη. μετὰ
δὲ ταῦτ' ἐξέπεσε τὸ δεύτερον ἔτει μάλιστα ἐβδόμῳ μετὰ 5
τὴν κάθοδον· (οὐ γὰρ πολὺν χρόνον κατεῖχεν, ἀλλὰ διὰ
τὸ μὴ βούλεσθαι τῇ τοῦ Μεγακλέους θυγατρὶ συγγίνε-
2 σθαι φοβηθεὶς ἀμφοτέρας τὰς στάσεις ὑπεξῆλθεν.) καὶ
πρῶτον μὲν συνώκισε περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον χωρίον
ὃ καλεῖται Ραίικηλος, ἐκεῖθεν δὲ παρῆλθεν εἰς τοὺς περὶ 10
Πάγγαιον τόπους, ὅθεν χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας
μισθωσάμενος ἐλθὼν εἰς Ἐρετρίαν ἐνδεκάτῳ πάλιν ἔτει
τό(τε) πρῶτον ἀνακησάσθαι² βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἐπεχείρει,
συμπροθυμουμένων αὐτῷ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μάλιστα
δὲ Θηβαίων καὶ Λυγδάμιος τοῦ Ναξίου, ἔτι δὲ τῶν ἐπ- 15
3 πείων τῶν ἐχόντων ἐν Ἐρετρίᾳ τὴν πολιτείαν. || γικήσας pag. 6
δὲ τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχ[η]ν καὶ λαβὼν τὴν ἀρχὴν καὶ παρ-
ελόμενος τοῦ δήμου τὰ ὅπλα κατεῖχεν ἦδη τὴν τυραννίδα
βεβαίως· καὶ γὰρ [Νά]ξον ἐλὼν ἄρχοντα κατέστησε Λύγδα-
4 μιν. παρεῖλε³ (δὲ) τοῦ δήμου τὰ ὅπλα τόνδε τὸν τρό- 20
πον. ἐξοπλασίαν ἐν τῷ Ἀνακείῳ ποιησάμενος, ἐκκλη-
σιάζειν ἐπεχείρει, [φθέγγεσθαι δ' ἐσπούδ]ασεν⁵ μικρόν·
οὐ φασκόντων δὲ κατακούειν ἐκέλευσεν αὐτοὺς προσανα-
βῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως, ἵνα γεγώνῃ
μᾶλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν, ἀνελόντες 25
οἱ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοι τὰ ὅπλα ~~αὐτῶν~~ [καὶ] συγκλή-
σαντες εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησείου διεσήμηναν

5 ΤΑΥΤΑΤΕΞ nos, ΤΑΥΤΑΩCΕΞ etiam nunc K an τρίτῳ?

6 ΚΑΤΕCΧΕΝ 10 ΡΑΙΚΗΔΟC, sed I et A superscr. 13 ΑΝΑCΤΗ-
CΑCΘΑΙ corr. Herwerden 20 δὲ add. K 21 ΑΝΑΚΕΙΩΙ nos, ut
olim K, qui nunc ΘΗCΕΙΩΙ legit, quod non concedimus 22 supple-
mentum incertum 26 ΤΟΥΤ(ΩΝ) .ΤΕΤΑΓ καὶ suppl. K

TESTIM. 16 *schol. Arist. Ach. 234 21 cf. Polyæn. I 21, 2

1) μετὰ δὲ ταῦτα [ὡς] ἐβόησε.

2) ἀνασώσασθαι.

3) μὴ [ἐπὶ] τὴν 4) ἀποσείν

5) καὶ [χρόνον] προσυποβόησαν μὴ μᾶλλον

ἐλθόντες πρὸς τὸν Πεισίστρατον· ὁ δὲ [ἐπεὶ τ]ὸν ἄλλον 5
 λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὀπλῶν τὸ γερονός·
 [ἔφη δ' οὐ δεῖν] θαυμάζειν οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ' ἀπελ-
 θόντας ἐπὶ τῶν ἰδίων εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν αὐτοὺς ἐπιμε-
 5 λήσεσθαι πάντων.

XVI. [ἡ μὲν οὖν Πει]σιστράτου τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς τε
 κατέστη τοῦτον τὸν τρόπον καὶ μεταβολὰς ἔσχεν τσαύ-
 τας. διώκει δ' ὁ Πεισίστρατος, ὥσπερ εἴρηται [ἡδ]η, τὴν 2
 πόλιν μετρίως καὶ μᾶλλον πολιτικῶς ἢ τυραννικῶς· ἐν
 10 τε γὰρ τοῖς ἄλλ[οι]ς φιλόανθρωπος ἦν καὶ πρᾶος καὶ τοῖς
 ἁμαρτάνουσι συγγνωμονικός, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀ[πό]ροις
 προεδάνειζε χρήματα πρὸς τὰς ἐργασίας, ὥστε διατρέ-
 φεσθαι γεωργοῦντας. τοῦτο δ' ἐποίει δυοῖν χάριν, ἵνα 3
 μήτε ἐν τῷ ἄστει διατρίβωσιν ἀλλὰ διεσπαρμένοι κατὰ
 15 τὴν χώραν, καὶ ὅπως εὐποροῦντες τῶν μετρίων καὶ πρὸς
 τοῖς ἰδίοις ὄντες μήτ' ἐπιθυμῶσι μήτε σχολάζω[σι]ν ἐπι-
 μελεῖσθαι τῶν κοινῶν. ἅμα δὲ συνέβαινεν αὐτῷ καὶ τὰς 4
 προσόδους γίνεσθαι μείζους ἐξεργαζομένης τῆς χώρας·
 ἐπράττετο γὰρ ἀπὸ τῶν γιγνομένων δεκάτην. διὸ καὶ 5
 20 τοὺς κατὰ δῆμους κατεσκεύασε δικαστὰς καὶ αὐτοὺς ἐξήκει
 πολλάκις εἰς τὴν χώραν ἐπισκοπῶν καὶ διαλύων τοὺς
 διαφερομένους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄστυ πα-
 ραμελῶσι τῶν ἀγρῶν. τοιαύτης γὰρ τινος ἐξόδου τῷ Πεισι- 6
 στράτῳ γιγνομένης συμβῆναί φασι τὰ περὶ τὸν ἐν τῷ
 25 [Υμ]ητιῷ γεωργοῦντα τὸ κληθὲν ὕστερον χωρίον ἀτελές.
 ἰδὼν γὰρ τινα πετρίων [ἐν] πέτραις σκάπτοντα καὶ ἐργα-
 ζόμενον, [διὰ τὸ θαυμάσαι] τὸν πα[ῖδα] ἐκέλευεν ἐρέσθαι
 τί αὐτοῦ γίγνεται ἐκ τοῦ χωρίου· ὁ δ' ὅσα κακὰ καὶ ὀδύναι

1 suppl. K 3 supplementum incertum 6 suppl. K
 8 suppl. K 11 suppl. K 20 CKEYAZE 25 suppl. e mant.
 prov. 1, 75 26 Π littera non plane certa, fuit adverbium in -λως
 ΠΕΤΡΑΙΣΚΑΠ 28 supplementum spatio aptum

1) τῶν ἔργων.

2) παντελῶς πέτρας σκάπτοντα

ἔφη, 'καὶ τούτων τῶν κακῶν καὶ [τῶν] ὀδυνῶν Πεισίστρα-
 τον δεῖ λαβεῖν τὴν δεκάτην'. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος ἀπε-
 κρίνατο ἀγνοῶν, ὁ δὲ Πεισίστρατος ἡσθεὶς διὰ τὴν παρ-
 ρησίαν καὶ τὴν φιλεργίαν ἀτελῇ ~~ἐπὶ~~ πάντων ἐποίησεν αὐτόν.
 7 οὐδὲν δὲ τὸ πλεῖστον οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις παρ(η)ώχλει 5
 κατὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αἰεὶ παρεσκ[εύ]αζεν εἰρήνην καὶ
 ἐτήρει τὴν ἡσυχίαν· διὸ καὶ πολλάκις [τοῦτ' ἐλέ]γετο ὡς ἡ
 Πεισιστράτου τυραννὶς ὁ ἐπὶ Κρόν[ου] βίος εἴη· συνέβη
 γὰρ ὕστερον διὰ [τὴν ὕβρ]ιν τῶν υἱέων πολλῶ γενέσθαι
 8 τραχυτέραν τὴν ἀρχήν. μέγιστον δὲ πάντων ἦν τῶν 10
 ἐ[παινου]μένων τὸ δημοτικὸν εἶναι τῷ ἡθεὶ καὶ φιλόαν-
 θρωπον. ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλοι[ς] προηρεῖτο πάντα διοικεῖν
 κατὰ τοὺς νόμους, οὐδεμίαν ἑαυτῷ πλεονεξίαν διδούς,
 [καὶ ποτ]ε προσκληθεὶς φόνου δίκην εἰς Ἀρείον πάγον
 αὐτοὺς μὲν ἀπήντησεν ὡς ἀπολογησόμενος, ὁ δὲ προσ- 15
 9 καλεσάμενος φοβηθεὶς ἔλιπεν. διὸ καὶ πολὺν χρόνον
 ἔμεινεν [ἐν τῇ ἀρχῇ] καὶ ὅτ' ἐκπέσοι πάλιν ἀνελάμβανε
 ῥαδίως. ἐβούλοντο γὰρ καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν [δημο]-
 τικῶν οἱ πολλοί· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ὁμιλίαις τοὺς δὲ ταῖς
 εἰς τὰ ἴδια βοηθείαις προσ[ή]γετο, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους 20
 10 ἐπεφύκει καλῶς. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ περὶ
 τῶν [τυ]ράννων νόμοι πρᾶοι κατ' ἐκείνους τοὺς και-
 ροὺς οἱ τ' ἄλλοι καὶ δὴ καὶ ὁ μάλιστα ἀνέκων πρὸς
 τὴν τῆς τυραννίδος — — νόμος γὰρ αὐτοῖς ἦν ὅδε
 'θέσμια τάδε Ἀθηναίων [κατὰ τὰ] πάτρια· ἐάν τινες 25
 τυραννεῖν ἐπανιστῶνται [ἐπὶ τυραννίδι] ἢ συγκαθιστῇ
 τὴν τυραννίδα, ἄτιμον εἶναι αὐτὸν καὶ γένος.'

XVII. Πεισίστρατος μὲν οὖν ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ
 528/7 καὶ ἀπέ[θ]ανε νοσήσας ἐπὶ Φιλόνεω ἄρχοντος, ἀφ' οὗ μὲν

7 supplementum incertum 12 supplementum incertum
 14 suppl. K 17 ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕ 18 suppl. K 23 ΚΑΘ[ΗΚ]ΩΝ K
 24 velut τυραννίδος κατάστασιν 26 glossam del. K ex Andoc. 1, 97
 TICYNKAΘ corr. ex And.

κατέστη τὸ πρῶτον τύραννος ἔτη τριάκοντα καὶ τρία
βιώσας, ἀ δ' ἐν τῇ ἀρχῇ διέμεινεν ἑνὸς δέοντα εἴκοσι·
ἔφευγε γὰρ τὰ λοιπά. διὸ καὶ φανερώς ληροῦσιν <οἱ> φά- 2
pag. 7 σκοντες || ἐρώμενον εἶναι Πεισίστρατον Σόλωνος καὶ στρα-
5 τηγεῖν ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας πολέμῳ περὶ Σαλαμῖνος·
οὐ γὰρ ἐνδέχεται ταῖς ἡλικίαις, ἐάν τις ἀναλογίζεται
τὸν ἑκατέρου βίον καὶ ἐφ' οὗ ἀπέθανεν ἄρχοντας. τε- 3
λευτήσαντος δὲ Πεισιστράτου κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν
ἀρχήν, προάγοντες τὰ πράγματα τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦσαν
10 δὲ δύο μὲν ἐκ τῆς γαμετῆς, Ἰππίας καὶ Ἰππαρχος, δύο
δ' ἐκ τῆς Ἀργείας, Ἰοφῶν καὶ Ἠγησίστρατος, ὃ παρ-
ωνύμιον ἦν Θέτιλος. ἔγημεν γὰρ Πεισίστρατος ἐξ 4
Ἀργούς ἀνδρὸς Ἀργείου θυγατέρα, ὃ ὄνομα ἦν Γοργίλος,
Τιμώνασσαν, ἣν πρότερον ἔσχεν γυναῖκα Ἀρχῖνος ὁ
15 Ἀμπρακιώτης τῶν Κυψελιδῶν· ὅθεν καὶ ἡ πρὸς τοὺς
Ἀργεῖους ἐνέστη φιλία, καὶ συνεμαχέσαντο χίλιοι τὴν
ἐπὶ Παλληνίδι μάχην Ἠγησιστράτου κομίσαντος. γῆμαι δὲ
φασὶ τὴν Ἀργεῖαν οἱ μὲν ἐκπεσόντα τὸ πρῶτον, οἱ δὲ κατέ-
χοντα τὴν ἀρχήν. XVIII. ἦσαν δὲ κύριοι μὲν τῶν πραγμά-
20 των διὰ τὰ ἀξιώματα καὶ διὰ τὰς ἡλικίας Ἰππαρχος καὶ
Ἰππίας, πρεσβύτερος δὲ ὢν ὁ Ἰππίας καὶ τῇ φύσει πολι-
τικός καὶ ἔμφρων ἐπεστάει τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἰππαρχος
παιδιώδης καὶ ἐρωτικός καὶ φιλόμουσος ἦν (καὶ τοὺς περὶ
Ἀνακρέοντα καὶ Σιμωνίδην καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὗτος
25 ἦν ὁ μεταπεμπόμενος), Θέτιλος δὲ νεώτερος πολὺ καὶ 2
τῷ βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής, ἀφ' οὗ καὶ συνέβη τὴν
ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι πάντων τῶν κακῶν. ἐρασθεῖς γὰρ
τοῦ Ἀρμόδιου καὶ διαμαρτάνων τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας
οὐ κατεῖχε τὴν ὀργὴν ἀλλ' ἐν τε τοῖς ἄλλοις ἐνεσημαίνετο
30 πικρῶς καὶ τὸ τελευταῖον μέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν

3 οἱ add. Contus Herwerden Laco Hude

9 ΠΡΟΑΓΑΓΟΝΤΕΣ

19 ΤΩΝΜΕΝ

TESTIM. 11 Plut. Cat. mai. 24

κανηφορεῖν Παναθηναίοις ἐκώλυσεν λοιδορήσας τι τὸν
Ἀρμόδιον ὡς μαλακὸν ὄντα, ὅθεν συνέβη παροξύν-
θεντα τὸν Ἀρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα πράττειν 3
τὴν πρᾶξιν μετὰ συνει(δό)των <οὐ> πολλῶν. ἦδη δὲ πα-
ρατηροῦντες ἐν ἀκροπόλει τοῖς Παναθηναίοις Ἰππίαν 5
(ἐτύγχανεν γὰρ οὗτος μὲν [δ]εχόμενος, ὁ δ' Ἰππαρχος
ἀποστέλλων τὴν πομπήν), ἰδόντες τινὰ τῶν κοινωνούντων
τῆς πράξεως φιλανθρωπῶς ἐντυγχάνοντα τῷ Ἰππία καὶ
νομίσαντες μηνύειν, βουλόμενοί τι δοῦσαι πρὸ τῆς συλ-
λήψεως, καταβάντες καὶ προεξαναστάντες τῶν [ἄλλων] 10
τὸν μὲν Ἰππαρχον διακοσμοῦντα τὴν πομπήν παρὰ τὸ
Λεωκόρειον ἀπέκτειναν, τὴν [δὲ ὅλην] ἐλυμήναντο πρᾶξιν.
4 αὐτῶν γὰρ ὁ μὲν Ἀρμόδιος εὐθέως ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῶν
δορ[υ]φόρων, ὁ δ' Ἀριστογείτων ὕστερον συλληφθεὶς καὶ
πολὺν χρόνον αἰκισθεὶς. κατηγορήσεν δ' ἐν ταῖς ἀνάγκαις 15
πολλῶν οὐ καὶ τῇ φύσει τῶν ἐπιφανῶν καὶ φίλοι τοῖς τυράν-
νοις ἦσαν (οὐ γὰρ ἐδύναντο παραχρῆμα λαβεῖν οὐδὲν
ἔχνος τῆς πράξεως), ἀλλ' ὁ λεγόμενος λόγος ὡς ὁ Ἰππίας
ἀποστήσας ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τοὺς πομπεύοντας ἐφώρασε
τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας οὐκ ἀληθῆς ἐστίν· οὐ γὰρ ἔπεμ- 20
πον τό(τε) μεθ' ὀπλῶν, ἀλλ' ὕστερον τοῦτο κατεσκεύασεν
5 ὁ δῆμος. κατηγορεῖ δὲ τῶν τοῦ τυράννου φίλων, ὡς μὲν
οἱ δημοτικοὶ φασιν, ἐπίτηδες, ἵνα ἀσεβήσαιεν ἅμα καὶ
γένοντο ἀσθενεῖς ἀνελόντες τοὺς ἀναιτίους καὶ φίλους
ἐαυτῶν, ὡς δ' ἐνιοὶ λέγουσιν, οὐχὶ πλαττόμενος ἀλλὰ τοὺς 25
6 συνειδότας ἐμήνυνεν. καὶ τέλος ὡς οὐκ ἰδύνατο πάντα
ποιῶν ἀποθανεῖν, ἐπαγγελάμενος ὡς ἄλλους μηνύσων πολ-
λοὺς καὶ πείσας αὐτῷ τὸν Ἰππίαν δοῦναι τὴν δεξιὰν πί-
στεως χάριν, ὡς ἔλαβεν, ὀνειδίσας ὅτι τῷ φονεῖ τὰδελφοῦ
τὴν δεξιὰν δέδωκε οὕτω παρώξυνε τὸν Ἰππίαν ὥσθ' ὑπὸ 30

4 ΜΕΤΑΣ(ΥΝ)ΕΙΤ(ΩΝ)ΠΟΛΛΩΝ, neque lectio certa nec emendatio

10 suppl. K 12 ὅλην K 13 ΑΥΤΩΝΔΟΜΕΝ 20 ΑΛΗΘΕΣ

τῆς ὀργῆς οὐ κατεῖχεν ἑαυτὸν ἀλλὰ σπασάμενος τὴν μά-
χαιραν διέφθειρεν αὐτόν.

XIX. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαιnen πολλῶ τραχυτέραν
εἶναι τὴν τυραννίδα· καὶ γὰρ διὰ τὸ τιμωρῶν τὰ δελφῶ
5 [[καὶ διὰ τὸ]] πολλοὺς ἀνηρημέναι καὶ ἐκβεβληκέναι πᾶσιν
ἢν ἄπιστος καὶ πικρός. ἔπει δὲ τετάρτῳ μάλιστα μετὰ 2 514|13
τὸν Ἰππάρχου θάνατον, ἐπεὶ κακῶς εἶχεν τὰ ἐν τῷ
ἄστει, τὴν Μουνιχίαν ἐπεχείρησε τειχίζειν, ὥς ἐκεῖ μεθι-
δρυσόμενος. ἐν τούτοις δ' ὧν ἐξέπεσεν ὑπὸ Κλεομένους
10 τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως, χρησμῶν γινομένων αἰεὶ τοῖς
Λάκωσι καταλύειν τὴν τυραννίδα διὰ τοιάνδ' αἰτίαν.
οἱ φυγάδες, ὧν οἱ Ἀλκμεωνίδαι προειστήκεσαν, αὐτοὶ 3
μὲν δι' αὐτῶν οὐκ ἠδύναντο ποιήσασθαι τὴν κάθοδον,
pag. 8 ἀλλ' αἰεὶ προσέπταιον· || ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπρατ-
15 τον διεσφάλλοντο καὶ τειχίσαντες ἐν τῇ χώρᾳ Λειψύδριον
τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς ὃ συνεξῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ
ἄστεως, ἐξεπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστε-
ρον εἰς ταύτην τὴν συμφορὰν ἦδον ἐν τοῖς σχολιοῖς [[αἰεὶ]]·
αἰαὶ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
20 οἷους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι
ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἱ τότε ἔδειξαν οἷων πατέρων ἔσαν.

ἀποτυγχάνοντες οὖν ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἐμισθώσαντο 4
τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, ὅθεν εὐπόρησαν χρη-
25 μάτων — — πρὸς τὴν τῶν Λακωνίων βοήθειαν. ἡ δὲ
Πυθία προέφερεν αἰεὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις χρηστηρια-
ζομένοις ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας εἰς τοῦθ' ἕως πρὸς-

1 ΚΑΤΕΣΧΕΝ ante corr. 4 ΤΙΜΩΡΕΙΝ 6 ΑΠΙΣΤΟΚ(ΑΙ)
ΠΙΣΤΟC corr. K 7 ΕΠΕΙΕΝΚΑΚΩΙ ante corr. 18 Μ(ΕΤΑ)
ΤΑΥΤ(ΗΝ) corr. ex Et. M. 25 suppl. velut καὶ ἀνέπεισαν τὴν
Πυθίαν συνεργεῖν ἑαυτοῖς πρὸς 27 ΕΙCΤΟΥΤΕΥΘΕΩC corr. Blass
TESTIM. 14 *schol. Arist. Lys. 666, cf. ad v. 665 extr. Et.
M. 361, 33. cf. fragm. spur. 5. 23 v. pag. seq.

τρεψε τοὺς Σπαρτιάτας, καίπερ ὄντων ξένων αὐτοῖς
τῶν Πεισιστρατιδῶν· συνεβάλλετο δὲ οὐκ ἐλάττω μοῖραν
τῆς ὀργῆς τοῖς Λάκωσιν ἢ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους τοῖς
5 Πεισιστρατίδαις ὑπάρχονσα φίλια. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
Ἀγχίμολον ἀπέστειλαν κατὰ θάλατταν ἔχοντα στρατιάν. 5
ἡττηθέντος δ' αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντος διὰ τὸ Κινέαν
βοηθῆσαι τὸν Θεσσαλὸν ἔχοντα χιλίους ἵππεις, προσορ-
γισθέντες τῷ γενομένῳ Κλεομένῃ ἐξέπεμψαν τὸν βασι-
λέα στόλον ἔχοντα μεῖζω κατὰ γῆν, ὃς ἐπεὶ τοὺς τῶν
Θεσσαλῶν ἵππεις ἐνίκησεν κωλύοντας αὐτὸν εἰς τὴν 10
Ἀττικὴν παριέναι, κατακλήσας τὸν Ἰππίαν εἰς τὸ καλού-
μενον Πελαργικὸν τεῖχος ἐπολιόρκει μετὰ τῶν Ἀθηναίων.
6 προσκαθιμένου δ' αὐτοῦ συνέπεσεν ὑπεξιόντας ἀλῶναι
τοὺς τῶν Πεισιστρατιδῶν υἱεῖς· ὧν ληφθέντων ὁμολογίαν
ἐπὶ τῇ τῶν παίδων σωτηρίᾳ ποιησάμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν 15
ἐν πένθ' ἡμέραις ἐκκομισάμενοι παρέδωκαν τὴν ἀκρό-
511|10 πολιν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἀρπακτίδου ἄρχοντος, κατα-
σχόντες τὴν τυραννίδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἔτη
μάλιστα ἑπτακαίδεκα, τὰ δὲ σύμπαντα σὺν οἷς ὁ πατήρ
ἤρξεν ἐνὸς δεῖν πεντήκοντα. 20

XX. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος ἐστασίαζον πρὸς
ἀλλήλους Ἰσαγόρας ὁ Τεισάνδρου φίλος ὧν τῶν τυράννων

7 an παροργισθέντες? 13 ΕΠΕΞΙΟΝΤΑΣ, ὑπεκτιθέμενοι

Herodot. V 64 17 ΑΡΠΑΚΙΔΟΥ 20 ΔΕΙ

TESTIM. (ad p. 20, 23) *schol. Arist. Lys. 1153 Ἀριστοτέλης φησὶ
— χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς
Πυθίας, ὥς οἱ Ἀλκμεωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδο-
μεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρώσης αὐτοῖς μαντενομένοις, ἕως πρότερον μὲν
Ἀγχίμολον (sic R) ἐπέμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐ-
τοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μεῖζονι ἐξε-
πέμψαν στόλῳ, καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν
καὶ τὸν Ἰππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες
τῶν τυράννων ἐξιόντες ἐάλωσαν. 20 schol. Ar. Vesp. 502, ubi leg.
Ἀριστοτέλους μὲν τετταράκοντα [καὶ] ἐννέα (ἐν codd) φήσαντος

καὶ Κλεισθένης τοῦ γένους ὧν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν. ἡττώ-
 μένος δὲ ταῖς ἐταιρείαις ὁ Κλεισθένης προσηγάγετο τὸν
 δῆμον, ἀποδιδούς τῷ πλήθει τὴν πολιτείαν. ὁ δὲ Ἰσα-
 γόρας ἐπιλειπόμενος τῇ δυνάμει πάλιν ἐπικαλεσάμενος
 5 τὸν Κλεομένην ὄντα ἑαυτῷ ξένον συνέπεισεν ἐλαύνειν τὸ
 ἄγος, διὰ τὸ τοὺς Ἀλκμεωνίδας δοκεῖν εἶναι τῶν ἐναγῶν.
 ὑπεξελθόντος δὲ τοῦ Κλεισθένης (ἀφικόμενος ὁ Κλεομέ-
 νης) μετ' ὀλίγων ἡγηλάται τῶν Ἀθηναίων ἐπτακοσίας οἰ-
 κίας· ταῦτα δὲ διαπραξάμενος τὴν μὲν βουλὴν ἐπειρᾶτο
 10 καταλύειν, Ἰσαγόραν δὲ καὶ τριακοσίους τῶν φίλων μετ' αὐ-
 τοῦ κυρίους καθιστάναι τῆς πόλεως. τῆς δὲ βουλῆς ἀν-
 τιστάσης καὶ συναθροισθέντος τοῦ πλήθους οἱ μὲν περὶ
 τὸν Κλεομένην καὶ Ἰσαγόραν κατέφυγον εἰς τὴν ἀκρόπολιν,
 ὁ δὲ δῆμος δύο μὲν ἡμέρας προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει,
 15 τῇ δὲ τρίτῃ Κλεομένην μὲν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀφεῖ-
 σαν ὑποσπόνδους, Κλεισθένην δὲ καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας
 μετεπέμψαντο. κατασχόντος δὲ τοῦ δήμου τὰ πράγματα 4
 Κλεισθένης ἡγεμὼν ἦν καὶ τοῦ δήμου προστάτης. αἰτιώ-
 ται γὰρ σχεδὸν ἐγένοντο τῆς ἐκβολῆς τῶν τυράννων οἱ
 20 Ἀλκμεωνίδαι καὶ στασιάζοντες τὰ πολλὰ διετέλεσαν. ἔτι 5
 δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν Κήδων ἐπέθετο τοῖς τυράν-
 νοις, διὸ καὶ ἦδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν τοῖς σχολιοῖς·

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
 εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

25 XXI. διὰ μὲν οὖν ταύτας τὰς αἰτίας ἐπίστευον [[ὁ δῆ-
 μος]] τῷ Κλεισθένι. τότε δὲ τοῦ πλήθους προεστηκώς
 ἔτει τετάρτῳ μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐπὶ Ἰσα-
 γόρου ἄρχοντος — — πρῶτον μὲν οὖν (συν)έειμε πάντας 2 508f
 εἰς δέκα φυλάς ἀντὶ τῶν τετάρων, ἀναμεῖξαι βουλόμενος,

1 HTTHM(EN)OC corr. Blass et Laco 7 add. ex Herod. V 70
 10 M(ETA)TOYKYPIOYC corr. K 15 AΦIECAN 20 στασιάζοντες
 <πρὸς αὐτοὺς> Gennadius 25 EΠICTEYEN 28 de lacuna ex-
 plenda v. Ar. pol. 1275 b 36 add. Contus et Gertz

ὅπως μετάσχῃσι πλείους τῆς πολιτείας· ὅθεν ἐλέχθη καὶ
 τὸ μὴ φυλοκρινεῖν || πρὸς τοὺς ἐξετάζειν τὰ γένη βουλο- pag. 9
 3 μένους. ἔπειτα τὴν βουλὴν πεντακοσίους ἀντὶ τετρακο-
 σίων κατέστησεν, πενήτηντα ἑξ ἐκάστης φυλῆς· τότε δ'
 ἦσαν ἑκατόν. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ εἰς δώδεκα φυλάς συνέ- 5
 ταξεν, ὅπως αὐτῷ μὴ συμβαίῃ μερίζειν κατὰ τὰς προ-
 υπαρχούσας τριπλῆς· ἦσαν γὰρ ἐκ δ' φυλῶν δώδεκα τριπ-
 λῆς, ὥστ' οὐ [συν]έπιπτεν <ἄν> ἀναμίγασθαι τὸ πλήθος.
 4 διένειμε δὲ καὶ τὴν χώραν κατὰ δήμους τριάκοντα μέρη,
 δέκα μὲν τῶν περὶ τὸ ἄστυ, δέκα δὲ τῆς παρα- 10
 λίας, δέκα δὲ τῆς μεσογείου, καὶ ταύτας ἐπονομάσας
 τριπλῆς ἐκλήρωσεν τρεῖς εἰς τὴν φυλὴν ἐκάστην, ὅπως
 ἐκάστη μετέχῃ πάντων τῶν τόπων. καὶ δημότας ἐποίησεν
 ἀλλήλων τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἐκάστῳ τῶν δήμων, ἵνα μὴ
 πατρόθεν προσαγορεύοντες ἐξελέγχωσιν τοὺς νεοπολί- 15
 τας, ἀλλὰ τῶν δήμων ἀναγορεύωσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν
 5 Ἀθηναῖοι σφᾶς αὐτοὺς τῶν δήμων. κατέστησε δὲ καὶ
 δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον
 ναυκράροις· καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν
 ἐποίησεν. προσηγόρευσε δὲ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν 20
 τόπων, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κτισάντων· οὐ γὰρ ἅπαντες
 6 ὑπῆρχον ἔτι τοῖς τόποις. τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίδας
 καὶ τὰς ἱερωσύνας εἶασεν ἔχειν ἐκάστους κατὰ τὰ πάτρια.
 ταῖς δὲ φυλαῖς ἐποίησεν ἐπωνύμους ἐκ τῶν προκριθέν-
 των ἑκατὸν ἀρχηγετῶν οὓς ἀνεῖλεν ἡ Πυθία δέκα. 25

XXII. τούτων δὲ γενομένων δημοτικωτέρα πολὺ τῆς
 Σόλωνος ἐγένετο ἡ πολιτεία· καὶ γὰρ συνέβη τοὺς μὲν

6 PROCTAC ante corr. 22 ΥΠΗΡΧΟΝΕΝ| Berol. ΦΑΤΡΙΑC
 corr. Berol.

TESTIM. 15 Psellus ὀνόμ. δικ. 103 Boiss. 17 *schol. Arist.
 Nub. 37. *Harp. ναυκραρικά et δήμαρχος. Hesych. δήμαρχοι.
 25 Et. M. 369, 15 (ubi leg. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἀπὸ ὧ [ἀπό-
 ροις codd] ὁ Πύθιος εἴλετο) et lex. Patm. Demosth. p. 15 ed. Sakk,
 vix ex Aristotele

Σόλωνος νόμους ἀφανίσαι τὴν τυραννίδα διὰ τὸ μὴ χρῆ-
σθαι, καινοὺς δ' ἄλλους θεῖναι τὸν Κλεισθένη στοχα-
ζόμενον τοῦ πλήθους, ἐν οἷς ἐτέθη καὶ ὁ περὶ τοῦ
δοσπρακισμοῦ νόμος. πρῶτον μὲν οὖν ἔτει πέμπτῳ μετὰ 2
5 ταύτην τὴν κατάστασιν ἐφ' Ἑρμοκρέοντος ἄρχοντος τῇ
βουλῇ τοῖς πεντακοσίοις τὸν ὄρκον ἐποίησαν ὃν ἔτι καὶ
νῦν ὁμνύουσιν. ἔπειτα τοὺς στρατηγούς ἤροῦντο κατὰ
φυλάς, ἐξ ἐκάστης φυλῆς ἓνα, τῆς δὲ ἀπάσης στρατιᾶς
ἡγεμὼν ἦν ὁ πολέμαρχος. ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ 3
10 νικήσαντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐπὶ Φαινίππου ἄρχον- 490/89
τος, διαλιπόντες ἔτη δύο μετὰ τὴν νίκην, θαρροῦντος 488/7
ἤδη τοῦ δήμου τότε πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ νόμῳ τῷ περὶ
τοῦ δοσπρακισμοῦ, ὃς ἐτέθη διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν ἐν ταῖς
δυνάμεσιν· ὁ γὰρ Πεισίστρατος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς
15 ὢν τύραννος κατέστη. καὶ πρῶτος ὡστρακίσθη τῶν ἐκεί- 4
νου συγγενῶν Ἴππαρχος Χάρμων Κολλυτεύς, δι' ὃν καὶ
μάλιστα τὸν νόμον ἔθηκεν ὁ Κλεισθένης, ἐξελάσαι βουλό-
μενος αὐτόν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς τῶν τυράννων φίλους,
ὅσοι μὴ συνεξαμαρτάνοιεν ταῖς ταραχαῖς, εἴων οἰκεῖν
20 τὴν πόλιν, χρώμενοι τῇ εἰωθυῖα τοῦ δήμου προφότητι·
ὢν ἡγεμὼν καὶ προστάτης ἦν Ἴππαρχος. εὐθὺς δὲ τῷ 5
ὑστερον ἔτει ἐπὶ Τελεσίφω ἄρχοντος ἐκνέμευσαν τοὺς 487/6
ἐννέα ἄρχοντας κατὰ φυλάς ἐκ τῶν προκριθέντων ὑπὸ
τῶν δημοτῶν πεντακοσίων τότε μετὰ τὴν τυραννίδα πρῶ-
25 τον· οἱ δὲ πρότεροι πάντες ἦσαν αἵρετοί. καὶ ὡστρα-
κίσθη Μεγακλῆς Ἴπποκράτους Ἀλωπεκῆθεν. ἐπὶ μὲν 6
οὖν ἔτη γ' τοὺς τῶν τυράννων φίλους ὡστράκισον, ὢν
χάριν ὁ νόμος ἐτέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ
τῶν ἄλλων εἴ τις δοκοίη μείζων εἶναι μεθίσταντο· καὶ
30 πρῶτος ὡστρακίσθη τῶν ἁπώθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθ-

1. 2 ΧΡΗΣΘ(ΑΙ)Κ(ΑΙ)ΤΟΥΣ (ΧΡΑΣΘΑΙΚΑΙ| Berol.) 4 ὁγδόῳ K
5 ΕΡΜΟΥΙΚΡ 13 ΤΟΝΟΣΤΡΑΚΙΣΜΟΝ 14 ΟΤΕΠΕΙCΙ 19 C(ΥΝ)ΕΞΑ-
ΜΑΡΤΑΝΟΝΕΝΤΑΙC συνεξαμαρτάνοιεν ἐν ταῖς Poste 22 ΥCΤΕΡΩΙ
24 ΤΟΙCΜΕΤΑ 29 ΜΕΘΙCΤΑΤΟ ante corr.

TESTIM. 12 sqq. Harpocr. Ἴππαρχος tamquam ex Androtione

7 Ἴππος ὁ Ἀρίφρωνος. ἔτει δὲ τρίτῳ μετὰ ταῦτα Νικο-
483/2 μίδους ἄρχοντας, ὡς ἐφάνη τὰ μέταλλα τὰ ἐν Μαρωνείᾳ
καὶ περιεγένετο τῇ πόλει τάλαντα ἑκατὸν ἐκ τῶν ἔργων,
συμβουλευόντων τινῶν τῷ δήμῳ διανείμασθαι τὸ ἀργύριον
Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσεν, οὐ λέγων ὅτι χρήσεται τοῖς χρή- 5
μασιν ἀλλὰ δανεῖσαι κελεύων τοῖς πλουσιωτάτοις Ἀθη-
ναίων ἑκατὸν ἐκάστῳ τάλαντον, εἴτ' ἐὰν μὲν ἀρέσκη τὸ
ἀνάλωμα, τῆς πόλεως εἶναι τὴν δαπάνην, εἰ δὲ μή, κομίσα-
σθαι τὰ χρήματα παρὰ τῶν δανεισαμένων. λαβὼν δ' ἐπὶ
τούτοις ἐναυπηγήσατο τριήρεις ἑκατόν, ἐκάστου ναυπη- 10
γούμενου τῶν ἑκατὸν μίαν, αἷς ἐναυμάχησαν ἐν Σαλαμῖνι
πρὸς τοὺς βαρβάρους. ὡστρακίσθη δ' ἐν τούτοις τοῖς
8 καιροῖς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχων. τρίτῳ δ' ἔτει κατε-
481/80 δέξαντο πάντας τοὺς ὡστρακισμένους, ἄρχοντας Ὑψιχίδου,
διὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν· καὶ τὸ λοιπὸν ὥρισαν τοῖς 15
ὡστρακιστέοις ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου κατοι-
κεῖν ἢ ἀτίμους εἶναι καθάπαξ. —

XXIII. τότε μὲν οὖν μέχρι τούτου προῆλθεν ἡ πόλις
ἅμα τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ μικρὸν αὐξανομένη· μετὰ δὲ
τὰ Μηδικὰ πάλιν ἴσχυσεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ καὶ 20
διώκει τὴν πόλιν, οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν
ἀλλὰ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας
αἰτία. τῶν γὰρ στρατηγῶν ἐξαπορησάντων τοῖς πράγμασι
καὶ κηρυξάντων σφῆζειν ἑαυτόν, πορίσασα δραχμὰς
2 ἐκάστῳ ὅκτιω διέδωκε καὶ ἐνεβίβασεν εἰς τὰς ναῦς. διὰ 25
ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν παρεχώρουν αὐτῇ τοῦ ἀξιώματος,
καὶ ἐπολιτεύθησαν Ἀθηναῖοι καλῶς [καὶ] κατὰ τούτους

1. 2 Ν(ΙΚΟ)ΔΗΜΟ(Υ) Berol. et Dion. Hal. 8, 83 3 (καὶ περιεγέ-
νετο) | ἐκ τ(ῶν) ἔργων) ἑκατ(ὸν) τάλαντα, συμβουλευ(όντων) τ(ινῶν)
τῇ πό(λει) διανείμασθαι τὸ ἀρ)γύριον sic fere Berol. 13 ΤΕΤΑΡΤΩΙ
corr. e Plut. Ar. 8 14 ΥΨΗΧΙΔΟΥ ante corr. 15 CΤΡΑΤΙΑΝ
26 ΔΥΤΗΝΤΩΙΑΞΙΩΜΑΤΙ, emendatio incerta 27 καὶ del. K
TESTIM. 2 Bekk. An. 279, 32 Μαρώνεια. cf. Harpocr. s. v.
23 *Plut. Them. 10

τοὺς καιροὺς. συνέβη γὰρ αὐτοῖς [κατὰ τὸν χρόνον τοῦ-
τον] τὰ τε εἰς τὸν πόλεμον ἀσκήσαι καὶ παρὰ τοῖς Ἑλ-
λησιν εὐδοκιμῆσαι καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν
ἀκόντων τῶν Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ προστάται τοῦ 3
5 δήμου κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς Ἀριστείδης ὁ Ἀνσι-
μάχου καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὁ μὲν τὰ πολέ-
μια δοκῶν, ὁ δὲ τὰ πολιτικά δεινὸς εἶναι καὶ δι-
καιοσύνη τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέρειν· διὸ καὶ ἐχρῶντο
τῷ μὲν στρατηγῷ, τῷ δὲ συμβούλῳ. τὴν μὲν οὖν τῶν 4
10 τειχῶν ἀνοικοδόμησιν κοινῇ διόκησαν, καίπερ διαφερό-
μενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τὴν τῶν
Ἰώνων ἀπὸ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας Ἀριστεί-
δης ἦν ὁ προτρέψας, τηρήσας τοὺς Λάκωνας διαβεβλη-
μένους διὰ Πausanίαν. διὸ καὶ τοὺς φόρους οὗτος ἦν 5
15 ὁ τάξας ταῖς πόλεσιν τοὺς πρώτους ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐπὶ Τιμοσθένους ἄρχοντος, καὶ 478/7
pag. 10 τοὺς ὄρκους ὤμοσεν τοῖς Ἴωσιν || ὥστε τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν
εἶναι καὶ φίλον, ἐφ' οἷς καὶ τοὺς μύθους ἐν τῷ πελάγει
καθεῖσαν. XXIV. μετὰ δὲ ταῦτα θαρρούσης ἤδη τῆς πό-
20 λεως καὶ χρημάτων ἀθροιζομένων πολλῶν, συνεβούλευεν
ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας καὶ καταβάνας ἐκ τῶν
ἀγρῶν οἰκεῖν ἐν τῷ ἄστει· τροφὴν γὰρ ἔσεσθαι πᾶσι, τοῖς
μὲν στρατευομένοις, τοῖς δὲ φρουροῦσι, τοῖς δὲ τὰ κοινὰ
πράττουσι, εἰθ' οὕτω κατασχέσειν τὴν ἡγεμονίαν. πει- 2
25 σθέντες δὲ ταῦτα καὶ λαβόντες τὴν ἀρχὴν τοῖς τε συμ-
μάχοις δεσποτικωτέρως ἐχρῶντο πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων
καὶ Σαμίων (τούτους δὲ φύλακας εἶχον τῆς ἀρχῆς, ἐὼντες
τάς τε πολιτείας <τάς> παρ' αὐτοῖς καὶ ἄρχειν ὧν ἔτυχον
ἄρχοντες <αὐτοῖς ἐπιτρέποντες>, καὶ — —). κατέστησαν

1 Κ(ΑΤΑ), sed ΠΕΡΙ supra scriptum videtur 6. 7 ΠΟΛΕΜΙΑ
ΔΟΚΩΝ corr. Richards Contus alii 7 ΠΟΛΕΜΙΚΑΔΕΙΝΟC corr. K
10 ΔΝΩΙΚΟΔ 12 ΙΩΝΩΝΚ(ΑΙ)Τ(ΗΝ)Τ(ΩΝ)ΛΑΚΕΔ-ΜΑΧΙΑΝ

β α
20 ΠΟΛΛΩΝΗΘΡΟΙCΜ(ΕΝ)ΩΝ 29 dictum erat de cleruchis

3 δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς εὐπορίαν τροφῆς, ὥσπερ Ἀριστείδης
εἰσηγήσατο. συνέβαινε γὰρ ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν
[καὶ τῶν συμμάχων] πλείους ἢ δισμυρίους ἄνδρας τρέ-
φεσθαι. δικασταὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἑξακισχίλιοι, τοξόται δ'
ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἵππεῖς χίλιοι καὶ 5
διακόσιοι, βουλὴ δὲ πεντακόσιοι, καὶ φρουροὶ νεωρίων
πεντακόσιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἐν [τῇ] πόλει φρουροὶ ν',
ἀρχαὶ δ' ἑνδημοὶ μὲν εἰς ἑπτακοσίους ἄνδρας, ὑπερόριοι
δ' εἰς ἑπτακοσίους· πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ συνεστήσαντο
τὸν πόλεμον ὕστερον, ὀπλῖται μὲν δισχίλιοι καὶ πεντα- 10
κόσιοι, νῆες δὲ φρουρίδες εἴκοσι, ἄλλαι δὲ νῆες αἱ τοὺς
φόρους ἄγουσαι — — τοὺς ἀπὸ τοῦ κυάμου δισχιλίους
ἄνδρας, ἔτι δὲ πρυτανεῖον καὶ ὄρφανοὶ καὶ δεσμοτῶν
φύλακες· ἅπασι γὰρ τούτοις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἡ διοίκησις ἦν.

XXV. ἡ μὲν οὖν τροφὴ τῷ δήμῳ διὰ τούτων ἐγένετο. 15
463 ἔτη δὲ ἑπτακαίδεκα μάλιστα μετὰ τὰ Μηδικὰ διέμεινε
ἡ πολιτεία προεστώτων τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, καίπερ ὑπο-
φερομένη κατὰ μικρόν. αὐξανόμενου δὲ τοῦ πλήθους
γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου, ||
[καὶ] δοκῶν ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος πρὸς τὴν 20 pag. 11
2 πολιτείαν, ἐπέθετο τῇ βουλῇ. καὶ πρῶτον μὲν ἀνείλεν
πολλοὺς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀγῶνας ἐπιφέρων περὶ τῶν
462/1 διωκημένων· ἔπειτα τῆς βουλῆς ἐπὶ Κόνωνος ἄρχοντος
ἅπαντα περιείλετο τὰ ἐπίθετα δι' ὧν ἦν ἡ τῆς πολιτείας
φυλακὴ, καὶ τὰ μὲν τοῖς πεντακοσίοις τὰ δὲ τῷ δήμῳ 25
3 καὶ τοῖς δικαστηρίοις ἀπέδωκεν. ἔπραττε δὲ ταῦτα συν-
αιτίου γενομένου Θεμιστοκλέους, ὃς ἦν μὲν τῶν Ἀρεο-
παγιτῶν, ἔμελλε δὲ κρίνεσθαι μηδισμοῦ. βουλόμενος δὲ

8 Μ(ΕΝ)ΗCΑΝΕΙC 9 numerus e v. 8 male repetitus 10 an

<τὰ εἰς> τὸν πόλεμον? 12 ἄγουσαι in fine versus 13 ΠΡΥΤΑΝΕΙ,
πρυτανεῖον vix verum 24 ΠΕΡΙΕΙΛΕΤΑΕΠΙΘ

TESTIM. 26 *argum. Isocr. Areop. (schol. Aesch. ed. Dind. p. 111)

καταλυθῆναι τὴν βουλὴν ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς μὲν τὸν Ἐφιάλτην ἔλεγεν ὅτι συναρπάζειν αὐτὸν ἢ βουλὴ μέλλει, πρὸς δὲ τοὺς Ἀρεοπαγίτας ὅτι δείξει τινὰς συνισταμένους ἐπὶ καταλύσει τῆς πολιτείας. ἀγαγὼν δὲ τοὺς αἵρε-
 5 θέντας τῆς βουλῆς οὗ διέτριβεν ὁ Ἐφιάλτης, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀθροιζομένους, διελέγετο μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς. ὁ δ' Ἐφιάλτης ὥς εἶδεν καταπλαγεῖς καθίζει μονοκίτων 4 ἐπὶ τὸν βωμόν. θαυμάσαντων δὲ πάντων τὸ γεγονός καὶ μετὰ ταῦτα συναθροισθείσης τῆς βουλῆς τῶν πεντα-
 10 κοσίων κατηγοροῦν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὃ τ' Ἐφιάλτης καὶ <ὁ> Θεμιστοκλῆς καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως περιείλοντο αὐτῶν τὴν δύναμιν. καὶ <ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς — —> ἀνῆρέθη δὲ καὶ ὁ Ἐφιάλτης δολο-
 15 γραίου. XXVI. ἡ μὲν οὖν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπεστερήθη τῆς ἐπιμελείας. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαιnen ἀνίσθαι μᾶλλον τὴν πολιτείαν διὰ τοὺς προ-
 20 αὐτῶν προεστάναι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, νεώτερον ὄντα καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὀψὲ προσελθόντα, πρὸς δὲ τούτοις ἐφθάρθαι τοὺς πολλοὺς κατὰ πόλεμον· τῆς γὰρ στρα-
 25 μένων δὲ διὰ τὰς πατρικὰς δόξας, αἰεὶ συνέβαιnen τῶν ἐξιόντων ἀνὰ δισχιλίους ἢ τρισχιλίους ἀπόλλυσθαι, ὥστε ἀναλίσκεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν εὐ-
 30 ἀρχόντων αἵρεσιν οὐκ ἐκίνουν, ἀλλ' ἕκτω ἔτει μετὰ τὸν 457/6

4 ΤΟΥΣΑΦΑΙΡΕΘ corr. K
 θρόνότερον ὄντα?

TESTIM. 13 *Plut. Per. 10

8 ΤΑΓΕΓΟΝ corr. K

20 νω-

Ἐφιάλτου θάνατον ἔγνωσαν καὶ ἐκ ζευγῶν προκρίνεσθαι τοὺς κληρωσομένους τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ πρῶτος ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησιθείδης. οἱ δὲ πρὸ τούτου πάντες ἐξ ἱππέων καὶ πεντακοσίομεδίωνων ἦσαν, οἱ <δὲ> ζευγί-
 5 ται τὰς ἐγκυκλίους ἦρχον, εἰ μὴ τι παρεωρᾶτο τῶν ἐν 5
 453/2 3 τοῖς νόμοις. ἔτει δὲ πέμπτῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Λυσικρά-
 4 οἱ καλούμενοι κατὰ δήμους· καὶ τρίτῳ μετὰ τοῦτον ἐπὶ Ἀντιδότου διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Περικλέους εἰπόν-
 451/50 10 τος ἔγνωσαν μὴ μετέχειν τῆς πόλεως ὅς ἂν μὴ ἐξ ἀμφοῖν 10 ἀστοῖν ἢ γεγωνῶν. XXVII. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸ δημα-
 15 γωγεῖν ἐλθόντος Περικλέους καὶ πρῶτον εὐδοκμήσαντος ὅτε κατηγορήσῃ τὰς εὐθύνας Κίμωνος στρατηγούντος νέος ἦν, δημοτικωτέραν ἔτι συνέβη γενέσθαι τὴν πολιτείαν· καὶ γὰρ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἕνια περιείλετο καὶ μάλιστα πρού- 15
 20 τρεψεν τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς συνέβη θαρρήσαντας τοὺς πολλοὺς ἀπασαν τὴν πολιτείαν μᾶλλον 2
 2 ἄγειν εἰς αὐτούς. μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 432
 3 ἐνὸς δεῖν πεντηκοστῷ ἔτει ἐπὶ Πυθοδώρου ἀρχόντος ὁ πρὸς Πελοποννησίους ἐνέστη πόλεμος, ἐν ᾧ κατα- 20
 21 κλησθεῖς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστει καὶ συνεθισθεῖς ἐν ταῖς στρατείαις μισθοφορεῖν, τὰ μὲν ἐκὼν τὰ δὲ ἄκων προη-
 3 ρεῖτο τὴν πολιτείαν διοικεῖν αὐτός. ἐποίησε δὲ καὶ μισθο-
 25 φόρα τὰ δικαστήρια Περικλῆς πρῶτος, ἀντιδημαγωγῶν πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων, ἅτε τυραν- 25
 26 νικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς λητουργίας ἐλητούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν ἔτρεφε πολ-
 27 λούς· ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ Λακιάδων καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ' αὐτὸν ἔχειν τὰ μέτρια, ἔτι δὲ

4 δὲ add. K 5 post παρεωρᾶτο deletum ΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
 8 ΜΕΤΑΥΤΟΝ ante corr. 11 ΑΣΤΟΙΝΗΝ corr. K 12 ΠΡΩΤΟΥ
 .Π.
 14 ΕΤΙ 15 ΠΑΡΕΙΛΕΤΟ 17 ΠΑCΑΝ ante corr. 19 ΔΕΙ
 22 ΣΤΡΑΤΙΑΙC 27 ΤΟΥCΠΟΛΛΟΥC, sed ΤΟΥC deletum

τὰ χωρία πάντα ἄφρακτα ἦν, ὅπως ἐξῆ τῷ βουλομένῳ
 τῆς ὁπώρας ἀπολαύειν. πρὸς δὲ ταύτην τὴν χορηγίαν 4
 ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῇ οὐσίᾳ, συμβουλευσάντος
 αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οὔηθεν (ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν
 5 εἰσηγητῆς εἶναι τῷ Περικλεῖ· διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν
 ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις ἡττάτο, δίδοναι τοῖς πολλοῖς
 τὰ αὐτῶν, κατεσκεύασε μισθοφορὰν τοῖς δικασταῖς· ἀφ'
 ὧν αἰτιῶνται τινες χεῖρους γενέσθαι, κληρουμένων ἐπι-
 10 πων. ἤρξατο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ δεκάζειν, πρώτου 5
 καταδείξαντος Ἀνύτου μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ στρατηγίαν.
 κρινόμενος γὰρ ὑπὸ τινων διὰ τὸ ἀποβαλεῖν Πύλον δεκά-
 σας τὸ δικαστήριον ἀπέφυγεν.

XXVIII. ἕως μὲν οὖν Περικλῆς προειστῆκει τοῦ δήμου
 15 βελτίῳ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἦν, τελευτήσαντος δὲ
 Περικλέους πολὺ χεῖρω. πρῶτον γὰρ τότε προστάτην
 ἔλαβεν ὁ δῆμος οὐκ εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν·
 ἐν δὲ τοῖς πρότερον χρόνοις αἰεὶ διετέλουν οἱ ἐπιεικεῖς
 δημαγωγοῦντες. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ καὶ πρῶτος ἐγένετο 2
 20 προστάτης τοῦ δήμου Σόλων, δεύτερος δὲ Πεισίστρατος
 [τῶν εὐγενῶν καὶ γνωρίμων]. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραν-
 νίδος Κλεισθένης τοῦ γένους ὧν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, καὶ
 τούτῳ μὲν οὐδεὶς ἦν ἀντιστασιώτης, ὥς ἐξέπεσον οἱ περὶ
 τὸν Ἰσαγόραν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ μὲν δήμου προειστή-

1 ΕΞΗΝ corr. K 4 ΟΙΗΘΕΝΟΥΣΕΔ corr. K, an "Οαθεν?
 8 ΧΕΙΡΩ, cf. Plat. Gorg. 515e. 11 ΞΑΝΤΟCΑΥΤΟΥ corr. ex Harp.

NTA

17 ΔΟΚΙΜΟΥΜΕΝΟΝΤΑΠΑΡΑ

TESTIM. 1 *Plut. Cim. 10

3 *Plut. Per. 9 τρέπεται πρὸς

τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλευσάντος αὐτῷ Δαμωνίδου
 τοῦ Οὔηθεν, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ. cf. Plut. Per. 4 Δάμων
 τῷ Περικλεῖ συνῆν καθάπερ ἀθλητῇ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτῃ καὶ
 διδάσκαλος, cf. ibid. 14 11 *Harp. δεκάζων. Bekk. An. 211, 31.
 schol. Aeschin. 1, 87. cf. Bekk. An. 236, 6, ubi Meletus pro Anyto,
 coll. schol. Plat. apol. 23e.

κει Ξάνθιππος, τῶν δὲ γνωρίμων Μιλτιάδης, ἔπειτα
 Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης· μετὰ δὲ τούτους Ἐφιάλτης
 μὲν τοῦ δήμου, Κίμων δ' ὁ Μιλτιάδου τῶν εὐπόρων·
 εἶτα Περικλῆς μὲν τοῦ δήμου, Θουκυδίδης δὲ τῶν ἐτέ-
 3 ρων, κηδεστής ὧν Κίμωνος. Περικλέους δὲ τελευτήσαν- 5
 τος τῶν μὲν ἐπιφανῶν προειστῆκει Νικίας ὁ ἐν Σικελίᾳ
 τελευτήσας, τοῦ δὲ δήμου Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὃς δοκεῖ
 μάλιστα διαφθεῖραι τὸν δῆμον ταῖς ὁρμαῖς καὶ πρῶτος
 ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέκραγε καὶ ἐλοιδορήσατο καὶ περι-
 10 ζώσάμενος ἐδημηγόρησε, τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ λεγόντων. 10
 εἶτα μετὰ τούτους τῶν μὲν ἐτέρων Θηραμένης ὁ Ἀγγω-
 νος, τοῦ δὲ δήμου Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃς καὶ τὴν διω-
 βελίαν ἐπόρισε πρῶτος· καὶ χρόνον μὲν τινα διεδίδото,
 μετὰ δὲ ταῦτα κατέλυσε Καλλικράτης Παιανιεύς πρῶτος
 ὑποσχόμενος ἐπιθήσειν πρὸς τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἄλλον 15
 ὀβολόν. τούτων μὲν οὖν ἀμφοτέρων θάνατον κατέγνωσαν
 ὕστερον· εἶωθεν γὰρ κἂν ἐξαπατηθῇ τί πληθος ὕστερον
 μισεῖν τοὺς τι προαγαγόντας ποιεῖν αὐτοὺς τῶν μὴ καλῶς
 4 ἐχόντων. ἀπὸ δὲ Κλεοφῶντος ἤδη διεδέχοντο συνεχῶς
 τὴν δημαγωγίαν οἱ μάλιστα βουλόμενοι θρασύνεσθαι καὶ 20
 χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς, πρὸς τὰ παραντίκα βλέποντες.
 5 δοκοῦσι δὲ βέλτιστοι γεγονέναι τῶν Ἀθήνησι πολιτευ-
 σαμένων μετὰ τοὺς ἀρχαίους Νικίας καὶ Θουκυδίδης καὶ
 Θηραμένης. καὶ περὶ μὲν Νικίου καὶ Θουκυδίδου πάντες
 σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ἄνδρας γεγονέναι οὐ μόνον καλοὺς κἀ- 25
 γαθοὺς ἀλλὰ καὶ πολιτικοὺς καὶ τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς
 χρωμένους, περὶ δὲ Θηραμένους διὰ τὸ συμβῆναι κατ' αὐτὸν
 ταραχώδεις <εἶναι> τὰς πολιτείας ἀμφισβήτησις τῆς κρί-

12. 13 ΔΙΩΒΟΛΙΑΝ 13 ΔΙΕΔΙΔΟΥ 14 πρῶτον? 18 ΠΡΟ.

ΚΑΛΩC

ΑΓΑΓΟΝΤΑC 22 ΔΕ ex ΔΕΟΙ corr. 26 ΠΑΤΡΙΚΩC

TESTIM. 9 *schol. Luc. Tim. 30. schol. Aeschin. 1, 25. Plut.

Nic. 8 14 *Zenob. VI 29 (Athous III 151. app. prov. IV 11).

*Phot. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους 24 *Plut. Nic. 2

σεώς ἐστι. δοκεῖ μέντοι μὴ παρέργως ἀποφαινομένοις οὐχ ὥσπερ αὐτὸν διαβάλλουσι πάσας τὰς πολιτείας καταλύειν, ἀλλὰ πάσας προάγειν ἕως μηδὲν παρανομοῖεν, ὡς δυνάμενος πολιτεύεσθαι κατὰ πάσας, ὅπερ ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου ἔργον, παρανομούσαις δὲ οὐ συγχωρῶν ἀλλ' ἀπεχθανόμενος.

XXIX. ἕως μὲν οὖν ἰσόρροπα τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν διεφύλαττον τὴν δημοκρατίαν. ἐπεὶ δὲ μετὰ 413 τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην συμφορὰν ἰσχυρότερα τὰ τῶν 10 Λακεδαιμονίων ἐγένετο διὰ τὴν πρὸς βασιλέα συμμαχίαν, ἠναγκάσθησαν κι[νῆσα]ντες τὴν δημοκρατίαν καταστήσαι τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν, εἰπόντος τὸν μὲν πρὸ τοῦ ψηφίσματος λόγον Μηλοβίου, τὴν δὲ γνώμην γράψαντος Πυθοδώρου τοῦ Ἐπιζήλου, μάλιστα δὲ συμ- 15 πεισθέντων τῶν πολλῶν διὰ τὸ νομίζειν βασιλέα [μᾶλλον] ἑαυτοῖς συμπολεμήσειν, ἐὰν δι' ὀλίγων ποιήσονται τὴν pag. 12 πολιτείαν. || ἦν δὲ τὸ ψήφισμα τοῦ Πυθοδώρου τοιόνδε· 2 τὸν δῆμον ἐλέσθαι μετὰ τῶν προϋπαρχόντων δέκα προ- βούλων ἄλλους εἴκοσι ἐκ τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γε- 20 γονότων, οἵτινες ὁμόσαντες ἢ μὴν συγγράψειν ἢ ἂν ἡγῶνται βέλτιστα εἶναι τῇ πόλει συγγράψουσι περὶ τῆς σω- τηρίας· ἐξεῖναι δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν βουλομένων γράφειν, 3 ἢ ἐξ ἁπάντων αἰρῶνται τὸ ἄριστον. Κλειτοφῶν δὲ τὰ μὲν ἄλλα καθ' ἅπερ Πυθόδωρος εἶπεν, προσαναζητῆσαι δὲ 25 τοὺς αἰρεθέντας ἔγραψεν καὶ τοὺς πατέρας νόμους οὕς

Κλεισθένης ἔθηκεν ὅτε καθίστη τὴν δημοκρατίαν, ὅπως <ἂν> ἀκούσαντες καὶ τούτων βουλευσώνται τὸ ἄριστον, ὡς οὐ δημοτικὴν ἀλλὰ παραπλησίαν οὔσαν τὴν Κλεισθέ- 4 νους πολιτείαν τῇ Σόλωνος. οἱ δ' αἰρεθέντες πρῶτον μὲν ἔγραψαν ἐπάναγκες εἶναι τοὺς πρυτάνεις ἅπαντα τὰ 5 λεγόμενα περὶ τῆς σωτηρίας ἐπιψηφίζειν, ἔπειτα τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ τὰς προσκλήσεις ἀνεῖλον, ὅπως ἂν οἱ ἐθέλοντες Ἀθηναίων συμβουλευσιν περὶ τῶν προκειμένων· ἐὰν δὲ τις τούτων χάριν ἢ ζημιοῖ ἢ προσκαλῆται ἢ εἰσάγῃ εἰς δικαστήριον, 10 ἐνδειξιν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς στρατηγούς, τοὺς δὲ στρατηγούς παραδοῦναι τοῖς ἑνδεκα θανάτῳ 5 ζημιῶσαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πολιτείαν διέταξαν τόνδε <τὸν> τρόπον· τὰ μὲν χρήματα <τὰ> προσιόντα μὴ ἐξεῖναι ἄλλοσε δαπανῆσαι ἢ εἰς τὸν πόλεμον, τὰς δ' ἀρχὰς ἀμί- 15 σθους ἄρχειν ἁπάσας ἕως ἂν ὁ πόλεμος ἦ, πλὴν τῶν ἑννέα ἀρχόντων καὶ τῶν πρυτάνεων οἱ ἂν ὦσιν· τούτους δὲ φέρειν τρεῖς ὁβολοὺς ἕκαστον τῆς ἡμέρας. τὴν δ' ἄλλην πολιτείαν ἐπιτρέψαι πᾶσαν Ἀθηναίων τοῖς δυνα- τωτάτοις καὶ τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασιν λητουργεῖν 20 μὴ ἔλαττον πεντακισχιλίων, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ἦ· κυρίους δ' εἶναι τούτους καὶ συνθήκας συντίθεσθαι πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσιν· ἐλέσθαι δὲ καὶ τῆς φυλῆς ἑκάστης δέκα ἄνδρας ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότας, οἵτινες καταλέξουσιν τοὺς πεντακισχιλίους ὁμόσαντες καθ' ἑρῶν 25 τελείων.

XXX. οἱ μὲν οὖν αἰρεθέντες ταῦτα συνέγραψαν. κυρω-θέντων δὲ τούτων εἰλοντο σφῶν αὐτῶν οἱ πεντακισχιλίοι τοὺς ἀναγράφοντας τὴν πολιτείαν ἑκατὸν ἄνδρας. οἱ δ'

1 Μ(ΕΝ)ΤΟΙCΜΗ 9 Δ(ΙΔ)ΦΟΡΑΝ corr. e schol. Ar.
ICXYPOΤΑΤΑ corr. Blass et Angli 11 ΚΕ.....ΝΤΕC i. e.
κεινήσαντες 14 cf. Athen. Mitth. XIV 398 15 suppl. IB Mayor
17 in summa pagina scriptum B i. e. τόμος β'
TESTIM. 9 vide ad v. 18 18 schol. Arist. Lysistr. 421
πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖς δέκα (τοῖσδε schol. τοῖς οὖσι Suid. corr. Schoell) ἠρέθησαν ἄλλοι κ', εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα βέλτιστα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφορὰν.

8 ΠΡΟΚΛΗCΕΙC corr. Blass et Wyse 10 ΗΕΙCΑΓΗΗΕΙC
corr. K 14 τὰ add. K 19 ΠΑCΙΝ 21 ΗΠΕΝΤΑ-
ΩΝ
ΚΙCΧΙΛΙΟΙC oblitus est corrector ἢ delere

αἰρεθέντες ἀνέγραψαν καὶ ἐξήνεγκαν τάδε. βουλευεῖν μὲν 2
κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἀνευ
μισθοφορᾶς· τούτων δ' εἶναι τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς
ἐννέα ἄρχοντας καὶ τὸν ἱερομνήμονα καὶ τοὺς ταξίαρχους
5 καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους καὶ ἄρχοντας εἰς τὰ φρούρια
καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων τῇ Θε[ῶ] καὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς δέκα καὶ ἑλληνοταμίας καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων χρη-
μάτων ἀπάντων εἴκοσιν οἱ διαχειριούσιν καὶ ἱεροποιοὺς
καὶ ἐπιμελητὰς δέκα ἑκατέρους· αἰρεῖσθαι δὲ πάντας
10 τούτους ἐκ προκρίτων, ἐκ τῶν ἀεὶ βουλευόντων πλείους
προκρίνοντας, τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ἀπάσας κληρωτὰς εἶναι
καὶ μὴ ἐκ τῆς βουλῆς· τοὺς δὲ ἑλληνοταμίας οἱ ἂν δια-
χειρίζωσι τὰ χρήματα μὴ συμβουλεύειν. βουλὰς δὲ ποιῆσαι 3
τέτταρας ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς εἰρημένης εἰς τὸν λοιπὸν
15 χρόνον, καὶ τούτων τὸ λαχὸν μέρος βουλευεῖν, νεῖμαι δὲ
καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν λῆξιν ἑκάστην. τοὺς δ' ἑκατὸν
ἄνδρας διανεῖμαι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τέτ-
ταρα μέρη ὡς ἰσαίτατα καὶ διακληρῶσαι, καὶ εἰς ἐνιαυ-
τὸν βουλευεῖν <τοὺς λαχόντας. πράττειν> δὲ ἢ ἂν δοκῇ 4
20 αὐτοῖς ἄριστα ἔξειν περὶ τε τῶν χρημάτων, ὅπως ἂν
σφᾶ ἢ καὶ εἰς τὸ δέον ἀναλίσκηται, καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ὡς ἂν δύνωνται ἄριστα· ἐὰν <δέ> τι θέλωσιν βουλευσα-
σθαι μετὰ πλειόνων, ἐπεισκαλεῖν ἕκαστον ἐπείσκλητον
ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλικίας· τὰς δ' ἔδρας
25 ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον, ἐὰν μὴ δέωνται
πλειόνων. κληροῦν δὲ τὴν βουλὴν τοὺς ἐννέα ἄρχοντας,
τὰς δὲ χειροτονίας κρίνειν πέντε τοὺς λαχόντας ἐκ τῆς
βουλῆς, καὶ ἐκ τούτων ἓνα κληροῦσθαι καθ' ἑκάστην

7 *hellenotamiae viginti qui reliquas pecunias publicas per vices
administraturi sunt*, verba mutila 19 βουλευεῖν in versu extremo

K

23 ΕΠΕΙΣΕΚΛΗΤΟΝ 25 ΠΕΝΘΗΜΗΜΕΡΟΝ 26 an πληροῦν?

TESTIM. 12 *Harpocr. ἑλληνοταμίαι 24 Hesych. ἔδραι βουλῆς,
αἱ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον

5 ἡμέραν τὸν ἐπιψηφιοῦντα. κληροῦν δὲ τοὺς λαχόντας
πέντε τοὺς ἐθέλοντας προσελθεῖν ἐναντίον τῆς βουλῆς,
πρῶτον μὲν ἱερῶν, δεύτερον δὲ κήρυξιν, τρίτον πρεσβείαις,
τέταρτον τῶν ἄλλων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου ὅταν δέῃ
6 ἀκληρωτὶ προσαγαγόντας τοὺς στρατηγούς χρηματίζεσθαι. 5
τὸν δὲ μὴ ἰόντα εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν βουλευόντων
τὴν ὥραν τὴν προρρηθεῖσαν ὀφείλειν δραχμὴν τῆς ἡμέρας
ἐκάστης, ἐὰν μὴ εὐρισκόμενος ἄφεςιν τῆς βουλῆς ἀπῇ. ||

XXXI. ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἀνέγρα- pag. 13
ψαν τὴν πολιτείαν, ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ τήνδε· 10
βουλευεῖν μὲν τετρακοσίους κατὰ τὰ πάτρια, τετταράκοντα
ἐξ ἑκάστης φυλῆς, ἐκ προκρίτων οὓς ἂν ἔλονται οἱ
φυλέται τῶν ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότων. τούτους δὲ
τὰς τε ἀρχὰς καταστήσαι καὶ περὶ τοῦ ὅρκου ὄντινα χρή
ὁμόσαι γράψαι <καὶ> περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν εὐθυ[νῶ]ν 15
καὶ τῶν ἄλλων πράττειν ἢ ἂν ἡγῶνται [συμ]φέρειν. τοῖς
2 δὲ νόμοις οἱ ἂν τεθῶσιν περὶ τῶν πολιτικῶν χρῆσθαι
καὶ μὴ ἐξεῖναι μετακινεῖν μηδ' ἑτέρους θέσθαι. τῶν δὲ
στρατηγῶν τὸ νῦν εἶναι τὴν αἵρεσιν ἐξ ἀπάντων ποιεῖσθαι
τῶν πεντακισχιλίων, τὴν δὲ βουλὴν ἐπειδὰν καταστή 20
ποιήσασαν ἐξέτασιν <ἐν> ὅπλοις ἐλέσθαι δέκα ἄνδρας καὶ
γραμματέα τούτοις, τοὺς δὲ αἰρεθέντας ἀρχεῖν τὸν εἰσιόντα
ἐνιαυτὸν αὐτοκράτορας, καὶ ἂν τι δέωνται συμβουλεύεσθαι
μετὰ τῆς βουλῆς. ἐλέσθαι δὲ καὶ ἱππαρχον ἓνα καὶ
3 φυλάρχους δέκα· τὸ δὲ λοιπὸν τὴν αἵρεσιν ποιεῖσθαι 25
τούτων τὴν βουλὴν κατὰ τὰ γεγραμμένα. τῶν δ' ἄλλων
ἀρχῶν πλὴν τῆς βουλῆς καὶ τῶν στρατηγῶν μὴ ἐξεῖναι
μήτε τούτοις μήτε ἄλλῳ μηδενὶ πλεῖον ἢ ἅπαξ ἄρξαι
τὴν αὐτὴν ἀρχήν. εἰς δὲ τὸν ἄλλον χρόνον, ἵνα νεμηθῶσιν
οἱ τετρακόσιοι εἰς τὰς τέτταρας λήξεις, ὅταν τοῖς ἀστοῖς 30

3 ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ 7 ΠΡΟΡΗ 15 καὶ add. K, fort. ὁμόσαντας

ἀρξαι καὶ 20 ΚΑΤΑСТΗCH 21 ἐν add. Wyse 25 ΤΑΔΕΤΟΛΟΙΠΟΝ
3*

γίγνεται μετὰ τῶν ἄλλων βουλευεῖν, διανεμάντων αὐτοὺς οἱ ἑκατὸν ἄνδρες.

XXXII. οἱ μὲν οὖν ἑκατὸν οἱ ὑπὸ τῶν πεντακισχιλίων αἰρεθέντες ταύτην ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν. ἐπικυρωθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπιψηφίσαντος Ἀριστομάχου, ἡ μὲν βουλὴ <ἡ> ἐπὶ Καλλίου πρὶν διαβουλευσαὶ κατελύθη μηνὸς Θαρρηλιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, οἱ δὲ τετρακόσιοι εἰσήεσαν ἐνάτῃ φθίνοντος Θαρρηλιῶνος· ἔδει δὲ τὴν εἰληχυσίαν τῇ κνᾶμῳ βουλήν εἰσιέναι δ' ἐπὶ δέκα Σιροφοριῶνος. ἡ μὲν οὖν ὀλιγαρχία τοῦτον κατέστη τὸν τρόπον ἐπὶ Καλλίου μὲν ἄρχοντος, ἔτεσιν δ' ὕστερον τῆς τῶν τυράννων ἐκβολῆς μάλιστα ἑκατὸν, αἰτίων μάλιστα γενομένων Πεισάνδρου καὶ Ἀντιφῶντος καὶ Θηραμένους, ἀνδρῶν καὶ γεγενημένων εὖ καὶ συνέσει καὶ γνώμῃ δοκούντων διαφέρειν. || γενομένης δὲ ταύτης τῆς πολιτείας οἱ μὲν πεντακισχιλίοι λόγῳ μόνον ἡρέθησαν, οἱ δὲ τετρακόσιοι μετὰ τῶν δέκα τῶν αὐτοκρατόρων εἰσελθόντες εἰς τὸ βουλευτήριον ἡρχόν <τε> τῆς πόλεως καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους πρεσβευσάμενοι κατελύοντο τὸν πόλεμον ἔφ' οἷς ἑκάτεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες. οὐχ ὑπακουσάντων δ' ἐκείνων, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἀφήσουσιν, οὕτως ἀπέστησαν.

XXXIII. μῆνας μὲν οὖν ἴσως τέτταρας διέμεινεν ἡ τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἤρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησίλοχος δέμηνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, <ὅς> ἤρξε τοὺς ἐπιλοίπους δέκα μῆνας. ἡττηθέντες δὲ τῇ περὶ Ἐρέτριαν ναυμαχίᾳ καὶ τῆς Εὐβοίας ἀποστάσης ὅλης πλὴν Ὁρεοῦ, χαλεπῶς ἐνεγκόντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ μάλιστα τῶν προγε-

1 τῶν ἄλλων scil. τῶν ἐν Σάμῳ 2 ΕΚΑΤΟΝΑΔΡΕΙΣ corr. K

8. 9 ΕΤΙΔΕ corr. K 16 ΗΡΕΘΗCAN ΗΡΕΘΗCΑΝΟΔΕ 18 τε

add. Hude 24 ΜΝΑCΙΜΑ|ΧΟC 25 ὅς add. K 27 ΩΡΙΟΥ

28 *an ἐπὶ <ταύτῃ> τῇ?

TESTIM. 23 *Harpocr. τετρακόσιοι

γενημένων (πλείω γὰρ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἢ τῆς Ἀττικῆς ἐτύγχανον ὠφελούμενοι) κατέλυσαν τοὺς τετρακοσίους καὶ τὰ πράγματα παρέδωκαν τοῖς πεντακισχιλίοις τοῖς ἐκ τῶν δπλων, ψηφισάμενοι μηδεμίαν ἀρχὴν εἶναι μισθοφόρον. 2 αἰτιώτατοι δ' ἐγένοντο τῆς καταλύσεως Ἀριστοκράτης καὶ 5 Θηραμένης, οὐ συναρεσκόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν τετρακοσίων γινομένοις· ἅπαντα γὰρ δι' αὐτῶν ἐπρατταν, οὐδὲν ἐπαναφέροντες τοῖς πεντακισχιλίοις. δοκοῦσι δὲ καλῶς πολιτευθῆναι κατὰ τοὺς τοὺς καίρους, πόλεμον τε καθεστῶτος καὶ ἐκ τῶν ὅπλων τῆς πολιτείας οὔσης.

XXXIV. τούτους μὲν οὖν ἀφείλετο τὴν πολιτείαν ὁ δῆμος διὰ τάχους· ἔτει δ' ἕκτῳ μετὰ τὴν τῶν τετρακοσίων κατάλυσιν, ἐπὶ Καλλίου τοῦ Ἀγγελῆθεν ἄρχοντος, γενομένης τῆς ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίας πρῶτον μὲν τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοῖς τῇ ναυμαχίᾳ νικῶντας συνέβη κριθῆ- 15 ναι μιᾷ χειροτονίᾳ πάντας, τοὺς μὲν οὐδὲ συνναυμαχήσαντας τοῖς δ' ἐπ' ἀλλοτρίᾳ νεὼς σωθέντας, ἑξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς παροργίσαντας· ἔπειτα βουλομένων Λακεδαιμονίων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἔφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν, ἔνιοι μὲν ἐσπούδαζον, τὸ δὲ 20 πλῆθος || οὐχ ὑπήκουσεν ἑξαπατηθέντες ὑπὸ Κλεοφῶντος, pag. 15 ὃς ἐκώλυσε γενέσθαι τὴν εἰρήνην ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδνκῶς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν, 2 ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις. οὐ χρησάμενοι δὲ καλῶς τότε τοῖς πράγμασι μετ' οὐ πολὺν 25

4 ΜΙCΘΟΦΟΡΩΝ 7 ΓΕΝΟΜ 12 ΔΕΒΔΟΜΩ corr. K
17 ΠΑΤΗΘΕΝΤΕC corr. K 19. 20 ΑΝΙΕΝΑΙΚΑΙΕΦΟΙCΕΧΟΥCΙΝΙ
ΡΗΝΗΝΕΚΑΤΕΡΟΙΑΓΕΙΝ corr. e schol. Arist. 24 ΑΦΙΩCΙ corr. e
schol. Ar.

TESTIM. 14 sqq. *schol. Arist. Ran. 1532 παρόσον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν Λακεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἔφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ [τοῦ] Καλλίου, Κλεοφῶν ἐπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι, ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν — ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι

χρόνον ἔγνωσαν τὴν ἁμαρτίαν. τῷ γὰρ ὕστερον ἔτει ἐπ' Ἀλεξίου ἄρχοντος ἡτύχησαν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ἐξ ἧς συνέβη κύριον γενόμενον τῆς πόλεως Ἀυσάνδρον καταστῆσαι τοὺς τριάκοντα τρόπῳ τοιῷδε. 405/4
5 τῆς εἰρήνης γενομένης αὐτοῖς ἐφ' ᾧ τε πολιτεύονται 3 τὴν πάτριον πολιτείαν, οἱ μὲν δημοτικοὶ διασφύζειν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον, τῶν δὲ γνωρίμων οἱ μὲν ἐν ταῖς ἐταιρείαις ὄντες καὶ τῶν φυγάδων οἱ μετὰ τὴν εἰρήνην κατελθόντες ὀλιγαρχίας ἐπεθύμουν, οἱ δ' ἐν ἐταιρεία μὲν 10 οὐδεμιᾷ συγκαθεστῶτες ἄλλως δὲ δοκοῦντες οὐδενὸς ἐπιλείπεσθαι τῶν πολιτῶν τὴν πάτριον πολιτείαν ἐζήτουν· ὧν ἦν μὲν καὶ Ἀρχίνος καὶ Ἄνυτος καὶ Κλειτοφῶν καὶ Φορμίσιος καὶ ἕτεροι πολλοί, προειστήκει δὲ μάλιστα Θηραμένης. Ἀυσάνδρου δὲ προσθεμένου τοῖς ὀλιγαρχικοῖς 15 καταπλαγεῖς ὁ δῆμος ἠναγκάσθη χειροτονεῖν τὴν ὀλιγαρχίαν. ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρακοντίδης Ἀφιδναῖος.

XXXV. οἱ μὲν οὖν τριάκοντα τοῦτον τὸν τρόπον κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. γενόμενοι δὲ κύριοι 404/3 τῆς πόλεως τὰ μὲν ἄλλα τὰ δόξαντα περὶ τῆς πολιτείας παρεώρων, πεντακοσίους δὲ βουλευτὰς καὶ τὰς ἄλλας 20 ἀρχὰς καταστήσαντες ἐκ προκρίτων ἐκ τῶν χιλίων, καὶ προσελόμενοι σφίσιν αὐτοῖς τοῦ Πειραιέως ἄρχοντας δέκα καὶ τοῦ δεσποτηρίου φύλακας ἑνδεκα καὶ μαστιγοφόρους τριακοσίους ὑπηρέτας κατεῖχον τὴν πόλιν δι' ἑαυτῶν. τὸ 2 25 μὲν οὖν πρῶτον μέτριοι τοῖς πολίταις ἦσαν καὶ προσεποιοῦντο διώκειν τὴν πάτριον πολιτείαν, καὶ τοὺς τ' Ἐφιάλτου καὶ Ἀρχεστράτου νόμους τοὺς περὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καθεῖλον ἐξ Ἀρείου πάγο[υ] καὶ τῶν Σόλωνος

θεσμῶν ὅσοι διαμφισβητήσεις εἶχον καὶ τὸ κύρος ὃ ἦν ἐν τοῖς δικασταῖς κατέλυσαν, ὥς ἐπανορθοῦντες καὶ ποιοῦντες ἀναμφισβήτητον τὴν πολιτείαν· οἷον <τὸν> || περὶ τοῦ pag. 16 δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ᾧ ἂν ἐθέλῃ κύριον ἐποίησαν καθάπαξ, τὰς δὲ προσοῦσας δυσκολίας ἔαν μὴ μανιῶν ἢ γηρῶν ἢ 5 γυναικὶ πιθόμενος ἄφειλον, ὅπως μὴ ἢ τοῖς συκοφάνταις ἔφοδος· ὁμοίως δὲ τοῦτ' ἔδρων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. 3 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ταῦτ' ἐποιοῦν καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ τοὺς τῷ δήμῳ πρὸς χάριν ὀμιλοῦντας παρὰ τὸ βέλτιστον [καὶ] κακοπράγμονας ὄντας καὶ πονηροὺς ἀνήρουν, 10 ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἡ πόλις γιγνομένοις, ἡγούμενοι τοῦ βελτίστου χάριν ποιεῖν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ τὴν πόλιν ἐγκρατέστερον ἔσχον, οὐδενὸς ἀπείλοντο τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἀπέκτεινον τοὺς καὶ ταῖς οὐσίαις καὶ τῷ γένει καὶ τοῖς ἀξιώμασιν προέχοντας, ὑπεξαιρούμενοί τε τὸν φόβον καὶ 15 βουλόμενοι τὰς οὐσίας διαρπάζειν· καὶ χρόνου διαπεσόντος βραχέος οὐκ ἐλάττους ἀνηρόησαν ἢ χιλίους πεντακοσίους.

XXXVI. οὕτως δὲ τῆς πόλεως ὑποφερομένης Θηραμένης ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῆς μὲν ἀσελγείας αὐτοῖς παρήνει παύσασθαι, μεταδοῦναι δὲ τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις. οἱ δὲ πρῶτον ἐναντιωθέντες, ἐπεὶ διεσπάρησαν οἱ λόγοι πρὸς τὸ πλῆθος καὶ πρὸς τὸν Θηραμένην οἰκείως εἶχον οἱ πολλοί, φοβηθέντες μὴ προστάτης γενόμενος τοῦ δήμου καταλύσῃ τὴν δυναστείαν καταλέγουσιν τῶν πολιτῶν τρισχιλίους ὥς μεταδώσοντες 25 2 τῆς πολιτείας. Θηραμένης δὲ πάλιν ἐπιτιμᾷ καὶ τούτοις, πρῶτον μὲν ὅτι βουλόμενοι μεταδοῦναι τοῖς ἐπιεικέσι τρισχιλίους μόνοις μεταδιδόασιν, ὥς ἐν τούτῳ τῷ πλήθει

4 KYRIONΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣΚΑΘ, emendatio incerta, nec praestat ποιήσαντες κ. τὰς προσοῦσας δ. deleto δὲ 6 πειθόμενος plerumque oratores 11 EXAIPON corr. Sidgwick et Rutherford 13. 14 ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ corr. Blass 21 ΠΡΩΤΟΙ corr. K 25 ΔΙΟΧΙΛΙΟΥC corr. K

C
6 ΔΙΑCΩΖΕΙΝ 9 ΑΡΧΙΑΝ corr. K 10 ΑΛΩC 11 ΕΠΙΛΙΠΕCΘΑΙ, an λείπεσθαι? 18 ΚΑΤΕCΤΗCΕ corr. K 21 an ἐκ προκρίτων πεντακισχιλίων? 26 ΔΙΟΙΚΕΙΝ

TESTIM. 16 *schol. Arist. Vesp. 157 22 Bekk. An. 235, 31

τῆς ἀρετῆς ὠρισμένης, ἔπειθ' ὅτι δύο τὰ ἐναντιώτατα
 ποιοῦσιν, βίαιόν τε τὴν ἀρχὴν καὶ τῶν ἀρχομένων ἥτις
 κατασκευάζοντες. οἱ δὲ τούτων μὲν ὠλιγώρησαν, τὸν δὲ
 κατάλογον τῶν τρισχιλίων πολὺν μὲν χρόνον ὑπερεβάλ-
 5 λοντο καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφύλαττον τοὺς ἐγνωσμένους, ὅτε
 δὲ καὶ δόξειεν αὐτοῖς ἐκφέρειν τοὺς μὲν ἐξήλειπον τῶν
 (ἐγ)γεγραμμένων, τοὺς δ' ἀντενέγραφον τῶν ἔξωθεν.

XXXVII. ἤδη δὲ τοῦ χειμῶνος ἐνεστῶτος καταλα-
 βόντος Θρασυβούλου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλὴν, [καὶ]
 10 κατὰ τὴν στρατείαν ἣν ἐξήγαγον οἱ τριάκοντα κακῶς
 ἀποχωρήσαντες ἔγνωσαν τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὅπλα παρελέ-
 σθαι, Θηραμένην δὲ διαφθεῖραι τόνδε (τὸν) τρόπον. νόμους
 pag. 17 εἰσήνεγκαν εἰς τὴν βουλὴν δύο κελεύοντες ἢ ἐπιχειροτονεῖν,
 ὧν ὁ μὲν εἰς αὐτοκράτορας ἐποίει τοὺς τριάκοντα τῶν
 15 πολιτῶν ἀποκτεῖναι τοὺς μὴ τοῦ καταλόγου μετέχοντας
 τῶν τρισχιλίων, ὁ δ' ἕτερος ἐκώλυε κοινωνεῖν τῆς παρού-
 σης πολιτείας ὅσοι τυγχάνουσιν τὸ ἐν Ἡετιωνείᾳ τεῖχος
 κατασκάψαντες ἢ τοῖς τετρακοσίοις ἐναντίον τι πράξαντες
 [ἢ] τοῖς κατασκευάσασιν τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν· ἃν
 20 ἐτύγγανεν ἀμφοτέρων κεκοινωνηκῶς ὁ Θηραμένης, ὥστε
 συνέβαινεν ἐπικυρώθენტων τῶν νόμων ἔξω τε γίνεσθαι
 τῆς πολιτείας αὐτὸν καὶ τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι
 θανατοῦντας. ἀναιρεθέντος δὲ Θηραμένου τὰ τε ὅπλα 2
 παρείλοντο πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
 25 πολὺ πρὸς ὀμότητα καὶ πονηρίαν ἐπέδοσαν. — — πρέσβεις
 πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα τοῦ τε Θηραμένου κατηγό-
 ρουν καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς ἡξίου· ὧν ἀκούσαντες οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι Καλλίβιον ἀπέστειλαν ἄρμωσθὴν καὶ στρατιώτας
 ὡς ἑπτακοσίους, οἱ τὴν ἀκρόπολιν ἐλθόντες ἐφρούρουν.

XXXVIII. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβόντων τῶν ἀπὸ Φυλῆς
 τὴν Μουνιχίαν καὶ νικησάντων μάχῃ τοὺς μετὰ τῶν τριά-
 κοντα βοηθήσαντας, ἐπαναχωρήσαντες μετὰ τὸν κίνδυνον
 οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ συναθροισθέντες εἰς τὴν ἀγορὰν τῇ
 ὑστεραίᾳ τοὺς μὲν τριάκοντα κατέλυσαν, αἰροῦνται δὲ δέκα 5
 τῶν πολιτῶν αὐτοκράτορας ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου κατά-
 λυσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν ἐφ' οἷς μὲν ἡρέ-
 θησαν οὐκ ἔπραττον, ἐπρέσ[βευ]σ[αν] δ' εἰς Λακεδαίμονα
 βοήθειαν μεταπεμπόμενοι καὶ χρήματα δανειζόμενοι.
 2 χαλεπῶς δὲ φερόντων ἐπὶ τούτοις τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ, 10
 φοβούμενοι μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι
 καταπληῆσαι τοὺς ἄλλους (ὅπερ ἐγένετο) συλλαβόντες
 Δημάρετον οὐδενὸς ὄντα δεύτερον τῶν πολιτῶν ἀπέκτειναν
 καὶ τὰ πράγματα βεβαίως εἶχον, συναγωνιζόμενου Καλ-
 λιβίου τε καὶ τῶν Πελοποννησίων τῶν παρόντων καὶ πρὸς 15
 τούτοις ἐνίων τῶν ἐν τοῖς ἱππεῦσι· τούτων γὰρ τινες
 μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐσπούδαζον μὴ κατελθεῖν τοὺς ἀπὸ
 3 Φυλῆς. ὥς δ' οἱ τὸν Πειραιέα καὶ τὴν Μουνιχίαν ἔχοντες,
 ἀποστάντος παντὸς τοῦ δήμου πρὸς αὐτούς, ἐπεκράτουν
 τῷ πολέμῳ, τότε καταλύσαντες τοὺς δέκα τοὺς πρώτους 20
 αἰρεθέντας ἄλλους εἵλοντο δέκα τοὺς βελτίστους εἶναι
 δοκοῦντας, ἐφ' ὧν συνέβη καὶ τὰς διαλύσεις ἢ γενέσθαι pag. 18
 καὶ κατελθεῖν τὸν δῆμον, συναγωνιζομένων καὶ προθυ-
 μουμένων τούτων. προειστήκεσαν δ' αὐτῶν μάλιστα Ῥίνων
 τε ὁ Παιανιεὺς καὶ Φάνλλος ὁ Ἀχερδούσιος· οὗτοι γὰρ 25
 πρὶν τε Πανσανίαν [τ'] ἀφικέσθαι διεπέμποντο πρὸς
 τοὺς ἐν Πειραεὶ καὶ ἀφικομένου συνεσπούδασαν τὴν κάθο-
 4 δον. ἐπὶ πέρας γὰρ ἤγαγε τὴν εἰρήνην καὶ τὰς διαλύσεις

4 CYNACΘPOICΘ 7 ENOIC corr. K 11 μὴ καταλυθῶσιν
 τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι post BOYΛOMENOI repetita et pleraque
 deleta 15 NHCΩN 19 ΠPOCAYTHNEΠ 25 AXEPΔOYCYIOC
 26 ΠPINHΠAYC corr. Richards 27 KNOMENOYC corr. K

4 ΥΠΕΡΒΑΛΛ 7 add. Herwerden 11 ΠΑΡΙΕΘΑΙ corr. K
 25 hiat sententia; videntur v. 25—29 in caput 36, 2 esse traiciendi

Παυσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς μετὰ τῶν δέκα
διαλλακτῶν τῶν ὕστερον ἀφικομένων ἐκ Λακεδαίμονος,
οὓς αὐτὸς ἐσπούδασεν ἐλθεῖν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ῥίνωνα
διὰ τε τὴν εὐνοίαν τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐπηνέθησαν καὶ
5 λαβόντες τὴν ἐπιμέλειαν ἐν ὀλιγαρχίᾳ τὰς εὐθύνας ἔδωσαν
[ἐ]ν δημοκρατίᾳ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν ἐνεκάλεσεν αὐτοῖς οὔτε
τῶν ἐν ἄστει μεινάντων οὔτε τῶν ἐκ Πειραιέως κατελ-
θόντων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ στρατηγὸς εὐθὺς ἤρέθη
Ῥίνων.

10 XXXIX. ἐγένοντο δ' αἱ διαλύσεις ἐπ' Εὐκλείδου 403/2
ἄρχοντος κατὰ τὰς συνθήκας τάσδε. τοὺς βουλομένους
[Ἀθηναίων] τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐξοικεῖν ἔχειν Ἐλευσίνα
ἐπιτίμους ὄντας καὶ κυρίους καὶ αὐτοκράτορας [αυ]τῶν
καὶ τὰ αὐτῶν καρπουμένους. τὸ δ' ἱερὸν εἶναι κοινὸν 2
15 ἀμφοτέρων, ἐπιμελεῖσθαι δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας
κατὰ τὰ πάτρια. μὴ ἐξεῖναι δὲ μήτε τοῖς Ἐλευσινίοθεν
εἰς τὸ ἄστυ μήτε τοῖς ἐκ τοῦ ἄστεως Ἐλευσίναδε ἰέναι
πλὴν μυστηρίοις ἑκατέρους. συντελεῖν δὲ ἀπὸ τῶν προσ-
ιόντων εἰς τὸ συμμαχικὸν καθάπερ τοὺς ἄλλους Ἀθη-
20 ναίους. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀπιόντων οἰκίαν λαμβάνωσιν 3
Ἐλευσίνῃ, συμπεῖθε τὸν κεκτημένον· ἐὰν δὲ μὴ συμβαί-
νωσιν ἀλλήλοις, τιμητὰς ἐλέσθαι τρεῖς ἑκάτερον, καὶ ἦντιν'
ἂν οὗτοι τάξωσιν τιμὴν λαμβάνειν. Ἐλευσινίων δὲ συνοι-
κεῖν οὓς ἂν οὗτοι βούλωνται. τὴν δ' ἀπογραφὴν εἶναι 4
25 τοῖς βουλομένοις ἐξοικεῖν τοῖς μὲν ἐπιδημοῦσιν ἀφ' ἧς
ἂν ὁμόσωσιν τοὺς ὄρκους δ[έ]κα ἡμερῶν, τὴν δ' ἐξοί-
κησιν εἴκοσι, τοῖς δ' ἀποδημοῦσι ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν
κατὰ ταῦτά. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἄρχειν μηδεμίαν ἀρχὴν τῶν 5
ἐν τῷ ἄστει τὸν Ἐλευσίνῃ κατοικοῦντα, πρὶν ἂν ἀπογράψη-
ται 30 πάλιν ἐν τῷ ἄστει κατοικεῖν. τὰς δὲ || δίκας τοῦ

φόνου εἶναι κατὰ τὰ πάτρια, εἴ τις τινα αὐτοχειρίᾳ
6 ἔκτεινεν ἢ ἔτρωσεν. τῶν δὲ παρεληλυθόντων μηδενὶ πρὸς
μηδένα μνησικακεῖν ἐξεῖναι πλὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα καὶ
τοὺς δέκα καὶ τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς τοῦ Πειραιέως ἄρξαντας,
μηδὲ πρὸς τούτους, ἐὰν διδῶσιν εὐθύνας. εὐθύνας δὲ δοῦναι 5
τοὺς μὲν ἐν Πειραιεὶ ἄρξαντας ἐν τοῖς ἐν Πειραιεὶ, τοὺς
δ' ἐν τῷ ἄστει ἐν τοῖς τὰ τιμήματα παρεχομένοις. εἴθ'
οὕτως ἐξοικεῖν τοὺς ἐθέλοντας. τὰ δὲ χρήματα ἃ ἐδανεί-
σαντο εἰς τὸν πόλεμον ἑκατέρους ἀποδοῦναι χωρὶς.

XL. γενομένων δὲ τοιούτων τῶν διαλύσεων καὶ 10
φοβουμένων ὅσοι μετὰ τῶν τριάκοντα συνεπολέμησαν καὶ
πολλῶν μὲν ἐπινοούντων ἐξοικεῖν ἀναβαλλομένων δὲ τὴν
ἀπογραφὴν εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ὅπερ εἰώθασιν ποιεῖν
ἅπαντες, Ἀρχίνος συνιδὼν τὸ πλῆθος καὶ βουλόμενος
κατασχεῖν αὐτοὺς ὑφείλε τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ἀπο- 15
γραφῆς, ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν πολλοὺς ἄκοντας
2 ἕως ἐθάρρησαν. καὶ δοκεῖ τοῦτό τε πολιτεύσασθαι καλῶς
Ἀρχίνος καὶ μετὰ ταῦτα γραψάμενος τὸ ψήφισμα τὸ
Θρασυβούλου παρανόμων, ἐν ᾧ μετεδίδου τῆς πολιτείας
πᾶσι τοῖς ἐκ Πειραιέως συγκατελθοῦσι, ὧν ἔνιοι φανερωῶς 20
ἦσαν δοῦλοι, καὶ τρίτον, ἐπεὶ τις ἤρξατο τῶν κατεληλυ-
θόντων μνησικακεῖν, ἀπαγαγὼν τοῦτον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ
πέισας ἄκριτον ἀποκτείνειν, λέγων ὅτι νῦν δείξουσιν εἰ
βούλονται τὴν δημοκρατίαν σφῆζειν καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμέ-
νειν· ἀφέντας μὲν γὰρ τοῦτον προτρέψειν καὶ τοὺς ἄλλους, 25
ἐὰν δ' ἀνέλωσιν, παράδειγμα ποιήσειν ἅπασιν. ὅπερ καὶ
συνέπεσεν· ἀποθανόντος γὰρ οὐδεὶς πώποτε ὕστερον
3 ἐμνησικάκησεν. ἀλλὰ δοκοῦσιν κάλλιστα δὴ καὶ πολιτικώ-
τατα ἅπάντων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ χρήσασθαι ταῖς προ-
γεγενημέναις συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰς περὶ τῶν 30

1, 2 ΑΥΤΟΧΙΡΑΕΚΤΙΟΙΟΙCΡΩCΑCΤΩΝ deletis litteris ΟΙC

Δ

8 ΤΟΥCΕΘΕΛ

12 ἐξοικεῖν μὲν ἐπινοούντων?

13 ΑΝΑΓΡΑΦ

1 πεντεκαίδεκα? 12 glossam ΑΘΗΝΑΙΩΝ supra ΤΩΝ add. corr.

22 ΕΚΑΤΕΡΩΝ corr. Bury Richards Hude Pappabasilus

προτέρων αἰτίας ἐξήλειψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα Λακε-
δαιμονίοις ἃ οἱ τριάκοντα πρὸς τὸν πόλεμον ἔλαβον ἀπέ-
δοσαν κοινῇ, κελενουσῶν τῶν συνθηκῶν ἐκατέρους ἀπο-
διδόναι χωρὶς τοὺς τ' ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ τοῦ
5 Πειραιέως, ἡγούμενοι τοῦτο πρῶτον ἄρχειν δεῖν τῆς ὁμο-
νοίας· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οὐχ οἷον ἐ[π]ιπροστι-
θέασιν τῶν οἰκείων οἱ δῆμοι κρατήσαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ||

pag. 20 χώραν ἀνάδα[στ]ο[ν] ποιοῦσιν. διελεύθησαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς 4
ἐν Ἐλευσίνι ἐξ[οι]κήσαντας ἔτι τρίτῳ μετὰ τὴν ἐξοίκησιν,
10 ἐπὶ Ἐ[ναι]νέτου ἄρχοντος.

401/0

XLI. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστερον συνέβη γενέσθαι
καιροῖς, τότε δὲ κύριος ὁ δῆμος γενόμενος τῶν πραγμάτων
ἐνεστήσατο τὴν [νῦν] οἶσαν πολιτείαν, ἐπὶ Πυθοδώρου μὲν 404/3
ἄρχοντος — — δοκοῦντος δὲ δικαίως τοῦ δήμου λαβεῖν τὴν
15 [ἐξουσί]αν διὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν κάθοδον δι' αὐτοῦ
[τὸν δῆμον]. ἦν δὲ τῶν μεταβολῶν ἐνδεκάτη τὸν ἀριθμὸν 2
αὕτη. πρώτη μὲν γὰρ ἐγένετο [ἡ] κατάστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς,
Ἰωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συγκοινησάντων· τότε γὰρ πρῶ-
τον εἰς τὰς τέτταρας συνενεμήθησαν φυλὰς καὶ τοὺς
20 φυλοβασιλέας κατέστησαν. δευτέρα δὲ καὶ πρώτη μετὰ
ταῦτα . . . ἔχουσα πολιτείας τάξιν ἡ ἐπὶ Θησέως γενο-
μένη, μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς. μετὰ δὲ ταύ-
την ἡ ἐπὶ Δράκοντος, ἐν ἣ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον.
τρίτη δ' ἡ μετὰ τὴν στάσιν, ἡ ἐπὶ Σόλωνος, ἀφ' ἧς ἀρχῇ
25 δημοκρατίας ἐγένετο. τετάρτη δ' ἡ ἐπὶ Πεισιστράτου
τυραννίς. πέμπτη δ' ἡ μετὰ <τὴν> τῶν τυράννων κατὰ-
λυσιν, ἡ Κλεισθένους, δημοτικωτέρα τῆς Σόλωνος. ἕκτη

δ' ἡ μετὰ τὰ Μηδικά, τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἐπι-
στατούσης. ἐβδόμη δὲ ἡ μετὰ ταύτην, ἣν Ἀριστείδης μὲν
ὑπέδειξεν Ἐφιάλτης δ' ἐπετέλεσεν καταλύσας τὴν Ἀρεο-
παγίτιν βουλήν· ἐν ἣ πλείστα συνέβη τὴν πόλιν διὰ τοὺς
δημαγωγοὺς ἀμαρτάνειν — — διὰ τὴν τῆς θαλάττης ἀρχήν. 5
ὀγδόη δ' ἡ τῶν τετρακοσίων κατὰστασις, καὶ μετὰ ταύτην
ἐνάτη [[δὲ]] δημοκρατία πάλιν. δεκάτη δ' ἡ τῶν τριά-
κοντα καὶ [ἡ] τῶν δέκα τυραννίς. ἐνδεκάτη δ' ἡ μετὰ τὴν
ἀπὸ Φυλῆς καὶ ἐκ Πειραιέως κάθοδον, ἀφ' ἧς διαγεγνή-
ται μέχρι τῆς νῦν αἰὶ προσεπιλαμβάνουσα τῷ πλήθει τὴν 10
ἐξουσίαν. ἀπάντων γὰρ αὐτὸς αὐτὸν πεποίηκεν ὁ δῆμος
κύριον, καὶ πάντα διοικεῖται ψηφίσμασιν καὶ δικαστηρίοις,
ἐν οἷς ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ κρατῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς βουλῆς
κρίσεις εἰς τὸν δῆμον ἐληλύθασιν. καὶ τοῦτο δοκοῦσι
ποιεῖν ὀρθῶς· εὐδιαφορώτεροι γὰρ <οἱ> ὀλίγοι τῶν πολ- 15
λῶν εἰσὶν καὶ κέρδει καὶ χάρισιν. μισθοφόρον δὲ <τὴν>
3 ἐκκλησίαν τὸ μὲν πρῶτον ἀπέγνωσαν ποιεῖν· οὐ συλλεγο-
μένων δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰ σοφίζομένων τῶν
πρυτάνεων, ὅπως προσιστῆται τὸ πλῆθος πρὸς τὴν ἐπὶ ||
κύρωσιν τῆς χειροτονίας, πρῶτον μὲν Ἀγύρριος ὀβολὸν 20 pag. 21
ἐπόρισεν, μετὰ δὲ τοῦτον Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένος ὁ
βασιλεὺς ἐπικαλούμενος διώβολον, πάλιν δ' Ἀγύρριος
τριώβολον.

XLII. ἔχει δ' ἡ νῦν κατὰστασις τῆς πολιτείας
τόνδε τὸν τρόπον. μετέχουσιν μὲν τῆς πολιτείας οἱ ἐξ ἀμφο- 25
τέρων γεγονότες ἀστῶν, ἐγγράφονται δ' εἰς τοὺς δημότας
ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες. ὅταν δ' ἐγγράφονται, διαψηφί-

6 ΕΠΙΠΡ an ΕΤΙΠΡ incertum 7 ΔΗΜΟΚΡΑΤ 8—15
suppl. K 14 hiat sententia. damnatae Pythodori memoriae facta erat
mentio 19 ΤΕССΑΡΑC 21 μετὰ ταῦτα . . . corrupta. negat K
quidquam praeter haec quae ipse dedit legi posse; decipere enim
imaginem, in qua ΤΑΥΤΑ deleta ultima, suprascriptis aliis dispici
opinabamur ΕΧΟΥCΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΤΑΞΙΝ deleta I post CΑ
26 add. K

2 ΔΕΚΑΙΜΕΤΑ 5 ΘΑΛΑΛΑΤΤΗC deest fere θαρρήσασαν
cf. Pol. 1274a 12 6 ΟΓΔΟΗΝΔΗΚΑΤΑΤΑCΤΑCΙΝ, sed deleta altero
τα, corr. K 10. 11 corrupta 15 add. Contus et Gennadius
ΟΛΙΓΟΝ corr. K 27 ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΕΤΕΙC ante corr. ΔΕΓΡΑΦ
corr. e schol. Ar.

ζονται περὶ αὐτῶν ὁμόσαντες οἱ δημόται, πρῶτον μὲν εἰ
δοκοῦσι γεγονέναι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐκ τοῦ νόμου, καὶ μὴ
δόξωσι, ἀπέρχονται πάλιν εἰς παῖδας, δεύτερον δ' εἰ ἐλεύ-
θερός ἐστι καὶ γέγονε κατὰ τοὺς νόμους. ἔπειτ' ἂν μὲν
5 ἀποψηφίσωνται μὴ εἶναι ἐλεύθερον, ὁ μὲν ἐφίησιν εἰς
τὸ δικαστήριον, οἱ δὲ δημόται κατηγοροὺς αἰροῦνται
πέντε [ἄν]δρας ἐξ αὐτῶν, καὶ μὲν μὴ δόξη δικαίως ἐγ-
γράφεσθαι, πῶλεῖ τοῦτον ἢ πόλις· ἐὰν δὲ νικήσῃ, τοῖς
[δ]ημόταις ἐπάναγκες ἐγγράφεται. μετὰ δὲ ταῦτα δ[οκ]ιμάζει 2
10 τοὺς ἐγγραφέντας ἢ βουλή, καὶ τις δόξη νεώτερος ὁκτω-
καίδεκά ἐτῶν εἶναι, ζημιοῖ [το]ὺς δημότας τοὺς ἐγγράψαντας.
ἐπὰν δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἔφηβοι, συλλεγέστες οἱ πατέρες
αὐτῶν [κ]ατὰ φυλὰς ὁμόσαντες αἰροῦνται τρεῖς ἐκ τῶν
φυλετῶν τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων οὓς ἂν
15 ἡγῶνται βελτίστους εἶναι καὶ ἐπιτηδειοτάτους ἐπιμελεῖ-
σθαι τῶν ἐφήβων, ἐκ δὲ τούτων ὁ δῆμος ἕνα τῆς φυλῆς
ἐκάστης χειροτονεῖ σωφρονιστὴν καὶ κ[οσ]μητὴν ἐκ τῶν
ἄλλων Ἀθηναίων ἐπὶ πάντας. συλλαβόντες δ' οὗτοι τοὺς 3
ἐφήβους, πρῶτον μὲν τὰ ἱερὰ περιῆλθον, εἴτ' εἰς Πειραιέα
20 πορεύονται καὶ φρουροῦσιν οἱ μὲν τὴν Μουνιχίαν οἱ δὲ
τὴν Ἀκτὴν. χειροτ[ονεῖ] δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο καὶ
διδασκάλους τ[έτ]τ[α]ρας, <οἱ> ὀπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ
ἀκοντίζειν καὶ καταπέλτην ἀφιέναι διδάσκουσιν. δίδωσι δὲ
καὶ εἰς τρο[φὴ]ν τοῖς μὲν σωφρονισταῖς δραχμὴν ἅ ἐκάστῳ,
25 τοῖς δ' ἐφήβοις τέτταρας ὀβολοὺς ἐκάστῳ· τὰ δὲ τῶν φυλε-
τῶν τῶν αὐτοῦ λαμβάνων ὁ σωφρονιστὴς ἕκαστος ἀγοράζει
τὰ ἐπιτήδεια πᾶσιν εἰς τὸ κοινὸν (συσσιτοῦσι γὰρ κατὰ

4 φυλὰς) καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται πάντων. καὶ τὸν μὲν
πρῶτον ἐνιαυτὸν οὕτως διάγουσι· τὸν δὲ δεύτερον ἐκ-
κλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ ||
τὰ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ pag. 22
τῆς πόλεως περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν 5
5 τοῖς φυλακτηρίοις. φρουροῦσι δὲ τὰ δύο ἔτη, χλαμύδας
ἔχοντες, καὶ ἀτελεῖς εἰσι πάντων· καὶ δίκην οὔτε διδόασιν
οὔτε λαμβάνουσιν, ἵνα μὴ πράγ[μ]ασι συγγίνωνται, πλὴν
περὶ κλήρου καὶ ἐπικλήρου, καὶ τινι κατὰ γένος ἱερεωσύνη
γέννηται. διεξεληθόντων δὲ τῶν δυοῖν ἐτῶν ἤδη μετὰ τῶν 10
ἄλλων εἰσίν.

XLIII. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐγγραφὴν
καὶ τοὺς ἐφήβους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. τὰς δ' ἀρχὰς
τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλι[ον] διοίκησιν ἀπάσας ποιοῦσι κληρω-
τὰς πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρι- 15
κὸν καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ. ταύτας δὲ χειρο-
τονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἄρχουσιν ἐκ Παναθηναίων
εἰς Παναθήναια. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν
πόλεμον ἀπάσας.

2 β ο υ λ ῆ δὲ κληροῦται φ', ν' ἀπὸ φυλῆς ἐκάστης. 20
πρυτανεύει δ' ἐν μέρει τῶν φυλῶν ἐκάστη καθ' ὃ τι
ἂν λάχωσιν, αἱ μὲν πρῶται τέτταρες ἐξ καὶ λ' ἡμέ-
ρας ἐκάστη, αἱ δὲ 5' αἱ ὕστεραι ε' καὶ λ' ἡμέρας
3 ἐκάστη· κατὰ σελήνην γὰρ ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν. οἱ δὲ
πρυτανεύοντες αὐτῶν πρῶτον μὲν συσσιτοῦσιν ἐν τῇ θόλῳ, 25
λαμβάνοντες ἀργύριον παρὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα συνάγου-

2 ΔΥΣΤΕΡΟΝ corr. ex Harp. schol. Aesch. 3 ΓΙΝΟΜ ante
corr. 8 litteris neglegenter pictis CYMYΛΕΙΩΝΤΙ vel CYNΓΕΝΕΙΕΝΤΙ
9 ΚΑΤΑΓΟΓΕΝΟC (vel ΤΟΓΕΝΟC ut K) 10 ἘΛΘΘΙΝΤΩΝ
14 ΠΛΗΡΩΤΑC (corrector vitium quod v. 20 sustulit neglexerat)

TESTIM. 10 *Harp. περίπολος (τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας
ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης (γιν. CD) ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ περὶ τὰς
τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι
τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις). schol. Aeschin. 2, 167
22 *Harp. πρυτανείας cf. schol. Plat. Leg. XII.

5 ΕΠΙΥΗΦ corr. ex Phot. 7—11 suppl. K 9 ΔΟΚΙΜ legit K
14 ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΤΑ 18 ΠΑΝΤΑΚΥΛ an ΠΑΝΤΑΚΚΥΛ incertum
21 suppl. K 23 ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ factum ex ΚΑΤΗΝ 24 suppl. K
TESTIM. 10 *schol. Aristoph. Vesp. 578. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ὅτι
ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται μὴ νεώτεροι (οἱ νεώτ. μὴ codd.)
ἢ ἐτῶν εἶεν. Phot. ἔφεσις 17 Phot. σωφρονιστῆς Bekk. An. 301

σιν καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν [οὖν] βουλὴν
 ὅσαι ἡμέραι, πλὴν ἂν τις ἀφέσιμος ᾗ, τὸν δὲ δῆμον
 τετράκις τῆς πρυτανείας ἐκάστης. καὶ ὅσα δεῖ χρηματί-
 ζειν τὴν βουλὴν καὶ ὁ τι ἐν ἐκάστη τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅπου
 5 καθίζουσιν οὗτοι προγράφουσι. προγράφουσι δὲ καὶ τὰς 4
 ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυρίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς
 ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ σίτου
 καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας χρηματίζειν, καὶ τὰς εἰσαγγελίας
 ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι, καὶ τὰς
 10 ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς λήξεις
 τῶν κλήρων καὶ τῶν ἐπικλήρων [ἀναγινώσκειν], ὅπως
 μηδὲνα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γινόμενον. ἐπὶ δὲ τῆς ἑκτῆς 5
 πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημέτοις καὶ περὶ τῆς ὁστροκο-
 φορίας προχειροτονίαν διδῶσιν εἰ δοκεῖ ποιεῖν ἢ μή,
 15 καὶ συκοφαντῶν προβολὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν μετ-
 οίκων μέχρι τριαῶν ἑκατέρων, καὶ ἂν τις ὑποσχόμενός
 τι μὴ ποιήσῃ τῷ δήμῳ. ἑτέραν δὲ ταῖς ἑκτηρίαις, ἐν ᾗ 6
 pag. 23 θεῖς ὁ βουλούμενος ἑκτηρίαν [περὶ] ὧν ἂν βούληται || καὶ
 ἰδίῳν καὶ δημοσίων διαλέγεται πρὸς τὸν δῆμον. αἱ δὲ
 20 δύο περὶ τῶν ἄλλων εἰσὶν, ἐν αἷς κελεύουσιν οἱ νόμοι
 τρία μὲν ἱερῶν χρηματίζειν, τρία δὲ κήρυξιν καὶ πρε-
 σβείαις, τρία δὲ ὁσίων· χρηματίζουσιν δ' ἐνίοτε καὶ ἄνευ
 προχειροτονίας. προσέρχονται δὲ καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ
 πρέσβεις τοῖς πρυτάνεσιν πρῶτον, καὶ οἱ τὰς ἐπιστολὰς
 25 φέροντες τούτοις ἀποδιδόασιν.

1 OYN om. Harp. 2 ΠΛΗΝΕΝΑΝ corr. K 4 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙ
 corr. K ΟΤΙΟΥΚΑΘΕΙΖΕΙ 13 ΗΡΗΜΕΝΟΙΣ 14 ΕΠΙΧΕΙΡ
 corr. e lex. Cant. 16 ἂν τις K 18 ΟΥΒΟΥΛ corr. K supple-
 mento spatium aptum 19 ΔΙΑΔΕΞ corr. K 22 supra τρία δ'
 ὁσίων add. corrector CΥΡΑΚΟCΙΩΝ, corruptumne ex CΑΡΑΔΟCΙΩΝ,
 ut Ar. τέτταρα δ' ὁσίων scripserit?

TESTIM. § 3—6 Poll. 8, 95. 96. § 3. 4 *Harp. κυρία
 ἐκκλησίᾳ. § 4. 5 *lex. Cantabr. κυρία ἐκκλησία (usque ad 14
 ποιεῖν ἢ μή) Hesych. κυρία ἐκκλ.

XLIV. ἔστι δ' ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἷς ὁ
 λαχών· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ οὐκ
 ἔστιν οὔτε πλείω χρόνον οὔτε δις τὸν αὐτὸν γενέσθαι.
 τηρεῖ δ' οὗτος τὰς τε κλεῖς τὰς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ
 χρήματ' ἔστιν καὶ (τὰ) γράμματα τῇ πόλει, καὶ τὴν δη- 5
 μοσίαν σφραγίδα, καὶ μένειν ἀναγκαῖον ἐν τῇ θόλῳ τοῦτον
 (τ') ἔστιν καὶ τριττὴν τῶν πρυτάνεων ἣν ἂν οὗτος κελεύῃ.
 2 καὶ ἐπειδὰν συναγάγωσιν οἱ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν
 δῆμον, οὗτος κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἕνα ἐκ τῆς φυλῆς
 ἐκάστης πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπι- 10
 3 στάτην ἕνα, καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα αὐτοῖς· οἱ δὲ
 παραλαβόντες τῆς τ' εὐκοσμίας ἐπιμελοῦνται καὶ ὑπὲρ
 ὧν χρηματίζειν δεῖ προτιθέασιν καὶ τὰς χειροτονίας
 κρίνουσιν καὶ τὰ (τ') ἄλλα πάντα διοικοῦσιν καὶ τοῦ [τ']
 ἀφεῖναι κύριοι εἰσιν. καὶ ἐπιστατῆσαι μὲν οὐκ ἔξεστιν 15
 πλεῖον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, προεδρεύειν δ' ἔξεστιν
 ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἐκάστης.
 4 ποιοῦσι δὲ καὶ ἀρχαιρεσίας στρατηγῶν καὶ ἱππάρχων
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχῶν ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ, καθ' ὅ τι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ· ποιοῦσι δ' οἱ μετὰ τὴν 20
 5' πρυτανεύοντες ἐφ' ὧν ἂν εὐσημία γένηται. δεῖ δὲ προ-
 βούλευμα γίνεσθαι καὶ περὶ τούτων.

XLV. ἡ δὲ βουλὴ πρότερον μὲν ἦν κυρία καὶ χρήμα-
 σιν ζημιῶσαι καὶ δῆσαι καὶ ἀποκτείνειν. — — καὶ Ἀνσι-
 μαχον αὐτῆς ἀγαγούσης ὥς τὸν δῆμιον καθήμενον ἤδη 25

5 add. e grammat. 13 δεῖ ante χρημ. man. 1; corrector post
 χρηματίζειν ΔΕΙΚΑΙ supplevit 17 ΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΧ 20 ΜΕΤΑΤΑ
 ΤΗΝ corr. K 22 ΓΕΝΕCΘΑΙ

TESTIM. § 1. 2 Pollux 8, 96. Suid. et Et. M. ἐπιστάτης
 (e lexico Photiano). Telephus apud Eustath. ad ρ 455.
 schol. Patmiac. ad Demosth. p. 13 Sakkel. *Harp. ἐπιστάτης
 § 2. 3 *Harp. πρόεδροι (Phot. πρόεδροι Bekk. An. 290) schol.
 Patm. Demosth. p. 12 Sakkel.

μέλλοντα ἀποθνήσκειν Εὐμηλίδης ὁ Ἀλωπεκῆθεν ἀφείλετο, οὐ φάσκων δεῖν ἄνευ δικαστηρίου γνώσεως οὐδένα τῶν πολιτῶν ἀποθνήσκειν· καὶ κρίσεως ἐν <τῷ> δικαστηρίῳ γενομένης ὁ μὲν Λυσίμαχος ἀπέφυγεν καὶ ἐπωνυμίαν ἔσχεν 5 ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου, ὁ δὲ δῆμος ἀφείλετο τῆς βουλῆς τὸ θανατοῦν καὶ δεῖν καὶ χρήμασι ζημιοῦν καὶ νόμον ἔθετο, ἂν τινος ἀδικεῖν ἢ βουλὴ καταγνῶ ἢ ζημιώσῃ, τὰς καταγνώσεις καὶ τὰς ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν οἱ δικασταὶ ψηφίσωνται, 10 τοῦτο κύριον εἶναι.

pag. 24

κρίνει δὲ || τὰς ἀρχὰς ἢ βουλὴ τὰς πλείστας, μάλισθ' 2 ὅσαι χρήματα διαχειρίζουσιν· οὐ κυρία δ' ἢ κρίσις, ἀλλ' ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς ἰδιώταις εἰσαγγέλλειν ἢν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχῶν, μὴ χρῆσθαι τοῖς 15 νόμοις· ἔφεσις δὲ καὶ τούτοις ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον, ἔαν αὐτῶν ἴ βουλὴ καταγνῶ.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς τὸν ὕστερον 3 ἐνιαυτὸν βουλευσόντας καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. καὶ πρότερον μὲν ἦν ἀποδοκιμάσαι κυρία, νῦν δὲ <καὶ> τούτοις 20 ἔφεσις ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον.

τούτων μὲν οὖν ἄκυρός ἐστιν ἡ βουλὴ· προβουλεύει 4 δ' εἰς τὸν δῆμον, καὶ οὐκ ἔξεστιν οὐδὲν ἀπροβούλευτον οὐδ' ὅ τι ἂν μὴ προγράψωσιν οἱ πρυτάνεις ψηφίσασθαι τῷ δήμῳ· κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἔνοχός ἐστιν ὁ νικήσας 25 γραφῇ παρανόμων.

XLVI. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν πεποιημένων τριήρων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν νεωσοίκων, καὶ ποιεῖται καινὰς [[δὲ]] τριήρεις ἢ τετρήρεις, ὁποτέρας ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, καὶ σκεύη ταύταις καὶ νεωσοίκους· χειροτονεῖ δ' 30 ἀρχιτέκτονας ὁ δῆμος ἐπὶ τὰς ναῦς. ἂν δὲ μὴ παραδῶσιν ἐξειργασμένα ταῦτα τῇ νέᾳ βουλῇ, τὴν δωρεὰν οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς λαβεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ὕστερον βουλῆς λαμβάνουσιν. ||

1 ΕΥΜΗΛΕΙΔΗΣ ΟΔΛΩΠΕΘΗΚΕΝ hoc corr. K

27 del. K

ποιεῖται δὲ τὰς τριήρεις, δέκα ἄνδρας ἐξ α[ὐτῶν] ἐλομένη pag. 25 2 τριηροποιούς. ἐξετάζει δὲ καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ δημόσια πάντα, κἂν τις ἀδικεῖν αὐτῇ δόξῃ, τῷ τε δήμῳ τοῦτον [ἀπ]οφαίνει καὶ καταγνόντος παραδίδωσι δικαστηρίῳ.

XLVII. συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖστα. 5 πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ταμίαι τῆς Ἀθηνᾶς εἰσὶ μὲν δέκα, κλη[ροῦται] δ' εἰς ἐκ τῆς φυλῆς, ἐκ πεντακοσιομεδίμων κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον (ἔτι γὰρ ὁ νόμος κύριός ἐστιν), ἄρχει δ' ὁ λαχὼν κἂν πάνν πένης η. παραλαμβάνου[σι] δὲ τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον 10 κόσμον καὶ τὰ χρ[ήμ]ατα ἐναντίον τῆς βουλῆς.

2 ἔπειθ' οἱ πωληταὶ ἰ μὲν εἰσι, κληροῦται δ' εἰς ἐκ τῆς φ[υλῆς]. μισθοῦσι δὲ τὰ μισθώματα πάντα καὶ τὰ μέταλλα πωλοῦσι, καὶ τὰ τέλη μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἡρημένων ἐναντ[ίον] τῆς 15 βουλῆς κατακυροῦσιν ὅτι ἂν ἡ βουλὴ χειροτονήσῃ, καὶ τὰ πραθέντα μέταλλα τὰ τ' ἐργάσιμα, τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα, καὶ τὰ συγκεχωρημένα, τὰ ε[ἰ]ς . ἔ[τη] πεπραμένα. καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου φευγόντων καὶ τῶν [ἐξ ἐφε]τῶν [ἐ]να[ντίον] τῆς β[ουλῆς] πωλοῦσιν, κατακυροῦσι 20 δ' οἱ θ' ἄρχοντες. καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς ἐνιαυτὸν πεπραμένα ἀναγράψαντες εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα τὸν τε πριάμενον καὶ ὅ[σο]ν ἂν πρίηται τῇ βουλῇ παραδιδόασιν. 3 ἀναγράφουσιν δὲ χωρὶς μὲν οὕς δεῖ κατὰ πρυτανεῖαν ἐκάστην καταβάλλειν εἰς δέκα γραμματεῖα, χωρὶς δὲ οὕς 25 τ[ρεῖς] τοῦ [ἐ]νιαυτοῦ, γραμματεῖον κατὰ τὴν καταβολὴν

1 in summa pagina Γ ΤΟΜΟC. in plerisque versibus huius pag. complures litterae aut deletae aut ad fallaces umbras redactae 4 ΚΑΤΑΓΝΟΥCΑ 11 χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια Phot. Bekk. An. 17 ΛΑΤΑΤΑΡΕΓ deletis AP 18 συγκεχωσμένα Poland Busolt εἰς γ' ἔτη dubitanter nunc legit K 20 ἐφετῶν incertum, [ὄφ]ει[λε]τῶν K, qui proxima suppl. 26 τρεῖς incertum; ΤΕ legit K

TESTIM. § 1 *Harp. ταμίαι. Bekk. An. 306. Phot. ταμίαι Pollux 8, 97. § 2. 3 Harp. πωληταὶ Bekk. An. 291 § 2 Poll. 8, 99 4*

ἐκάστην ποιήσαντες, χωρὶς δ' οὖς [ἐπὶ] τῆς ἐνάτης πρυτανείας. ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας τ[ὰ ἀπογραφ]έντα καὶ πραθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ γὰρ ταῦθ' οὗτοι πωλοῦσιν. ἔστι δὲ τῶν μὲν οἰκιῶν ἐν ἑξέτεσιν 5 ἀνάγκη τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, τῶν δὲ χωρίων ἐν δέκα· καταβάλλουσιν δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. εἰσφ[έ]ρει δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν 4 ἀναγράψας ἐν γραμματεῖ[οις λε]λευκωμένοις. ἔστι δὲ καὶ τούτων ἡ μὲν μίσθωσις εἰς ἔτη δέκα, καταβάλλεται δ' 10 ἐπὶ τῆς [θ'] πρυτανείας· διὸ καὶ πλεῖστα χρήματα ἐπὶ ταύτης συλλέγεται τῆς πρυτανείας. εἰσφέρεται μὲν οὖν 5 εἰς τὴν βουλὴν τὰ γραμματεῖ[α τὰ] τὰς καταβολὰς ἀναγεγραμμένα, τηρεῖ δ' ὁ δημόσιος· ὅταν δ' ἡ χρημάτων [κατα]βολή, παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα καθε- 15 λ[ών] ἐκ [τῶν] ἐπιστυλίων ὧν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ δεῖ τὰ χρήματα καταβληθ[ῆναι] καὶ ἀπαλειφθῆναι· τὰ δ' ἄλλα ἀπόκειται χωρὶς ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ.

XLVIII. εἰσὶ δ' ἀποδέκται δέκα, κεκληρωμένοι κατὰ φυλάς· οὗτοι δὲ παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλεί- 20 φουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐναντίον τ[ῆς βουλῆς] ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ· κἂν τις ἐλλίπη καταβολήν, ἐνταῦθ' ἐγγέγραπται, καὶ διπλοῦν ἀνάγκη τὸ [ἐλλ]ειφθὲν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι, καὶ ταῦτα εἰσπράτ[τειν ἢ βο]υλή καὶ δῆσαι 25 [κυρ]ία κατὰ τοὺς νόμους ἐστίν. τῇ μὲν οὖν προτεραίᾳ 2 δέχονται τὰ χρ[ήματα] καὶ μερίζουσι ταῖς ἀρχαῖς, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸν τε μερισμὸν εἰσφ[έ]ρουσι γράψαντες ἐν σανίδι καὶ καταλέγουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ προ[τιθ]έασιν ἐν

7 CEICT(ΩΝ)M(ΕΝ)ΩΝΑΝ 10. 14 suppl. K 15 δεῖ
nunc legit K, ubi nobis tantum vestigia correcturae apparent

16 ΔΛΕΙΦΗΝΑΙ corr. K 20 suppl. K 22 ΕΝΤΕΥΘΕΝΓΕ
23 ΝΑΝΚΗΙΤΟ ἐλλ suppl. K 24—26 suppl. K

TESTIM. 48 § 1. 2 Bekk. An. 198 427 *Harp. ἀποδέκται

τῇ βουλῇ, εἴ τις τινα οἶδεν ἀδικοῦντα περὶ τὸν μερισμ[ὸν] ἢ ἄρ[χο]ντα ἢ ἰδιώτην, καὶ γνώμας ἐπιψηφίζουσιν, εἴαν τις τι δοκῇ ἀδικ[εῖν].

3 κ]ληροῦσι δὲ καὶ λογιστὰς ἐξ αὐτῶν οἱ βουλευταὶ δέκα τοὺς λογιουμένους ταῖς ἀρχαῖς κατὰ τὴν πρυτανείαν 5 4 ἐκάστην. κληροῦσι δὲ καὶ εὐθύνους ἕνα τῆς φυ[λῆς] ἐκάστης, καὶ παρέδρους β' ἐκάστῳ τῶν εὐθύνων, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς ἀ[γορ]αῖς παρὰ τὸν ἐπώνυμον τὸν τῆς φυλῆς ἐκάστης καθῆσθαι, κἂν τις βούλ[ηται] τινι τῶν τὰς εὐθύνων ἐν τῷ δικαστηρίῳ δεδωκότων ἐντὸς γ' ἡ[με- 10 ρῶν ἀφ'] ἧς ἔδωκε τὰς εὐθύνων εὐθύναν ἂν τ' ἰδίαν ἂν τε δημοσίαν] ἐμβαλέσθαι, γράψας εἰς πινάκιον λελευκωμένον τοῦνομα τό <τε> [αὐ]τ[ο]ῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος καὶ τὸ ἀδίκημ' ὃ τι ἂν ἐγκαλῇ, καὶ τίμημα ἱ[πογραφ]όμενος 5 ὃ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ, δίδωσιν τῷ εὐθύνῳ· ὃ δὲ λαβὼν τοῦτο 15 καὶ ἀ[ναγνο]ύς, εἴαν [μὲν] καταγνῶ παραδίδωσιν τὰ μὲν ἴδια τοῖς δικασταῖς τοῖς κατὰ δῆμ[ους οἷ] τὴν φυλὴν ταύτην δικάζουσιν, τὰ δὲ δημόσια τοῖς θεσμοθέτα[ις, τίμημα δ'] ὑπογράφει. οἱ δὲ θεσμοθέται, εἴαν παραλάβωσιν, πάλιν εἰσάγουσιν [τὴν] εὐθύναν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ 20 ὃ τι ἂν γνώσιν οἱ δικασ[ταί, τοῦτο κύριόν] ἐστιν.

XLIX. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἢ βουλὴ, κἂν μὲν τις καλ[ὸν] ἵππον ἔχ[ων] κακῶς δοκῇ τρέφειν, ζημιοῖ τῷ σίτῳ, τοῖς δὲ μὴ δυναμ[ένοις τ]ρέχειν ἢ μὴ θέλουσιν

1—4 suppl. K 6 φυλῆς legit K 8 K(ΑΤΑ)ΤΟΝΕΠ
8—11 suppl. K 14 ΜΑΥ....ΟΜ(ΕΝ) 18 ΤΑΥΤΗΝΕΙΣΑΓΟΥΣΙΝΤΑ
18. 19 supplementum incertum et Υ(ΠΟ) aegre legitur 24 δυνα-
μένοις τρέφειν K

TESTIM. § 3 Poll. 8, 99 *Harp. λογισταὶ § 4 *Harp. εὐθύναι Phot. εὐθύνος 24 Hesych. τρυσίππιον· τὸν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρονυμένοις <τῶν ἵππων ἐπιβαλλόμενον add. Petitus>, ἵνα μηκέτι στρατεύονται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δ' ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτηρ τῇ γνώθῳ τῶν ἵππων cf. Hes. Phot. ἵππον τροχός, Ael. Dionys. apud Eustath. ad δ 562. omnia ex scholio ad Taxiarchos Eupolidis Aristotele uso. cf. etiam Zenob. 4, 41

σημεῖον ἐπιβάλλουσι τροχὸν ἐπὶ τὴν γνάθ[ο]ν, [καὶ ὁ ἵππος
ὁ τοῦτο παθὼν ἀδόκιμος ἐστι. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς
pag. 26 προ[δρόμο]υς [κρίνουσα, οἱ ἄν] (αὐ)τῇ δοκῶ || σιν ἐπιτήδειοι
προδρομεύειν εἶναι, κἂν τιν' ἀποχειροτονήσῃ, καταβέβηκεν
5 οὗτος. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀμίππους, κἂν τιν' ἀποχει-
ροτονήσῃ, πέπαυται μισθοφορῶν οὗτος. τοὺς δ' ἵππεας 2
καταλέγουσιν οἱ καταλογεῖς, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ
δέκα ἄνδρας· οὓς δ' ἂν καταλέξωσι παραδιδόασιν τοῖς ἵππ-
άρχοις καὶ φυλάρχοις, οὗτοι δὲ παραλαβόντες εἰσφέρουσι
10 τὸν κατάλογον εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν πίνακ' ἀνοίξαντες,
ἐν ᾧ κατασεσημασμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἵππέων ἐστί, τοὺς
μὲν ἐξομνυμένους τῶν πρότερον ἐγγεγραμμένων μὴ δύνα-
τοὺς εἶναι τοῖς σώμασιν ἵππεύειν ἐξαλείφουσι, τοὺς δὲ
κατειλεγμένους καλοῦσι, κἂν μὲν τις ἐξομνύηται μὴ δύνα-
15 σθαι τῷ σώματι ἵππεύειν ἢ τῇ οὐσίᾳ, τοῦτον ἀφιάσιν, τὸν
δὲ μὴ ἐξομνύμενον διαχειροτονοῦσιν οἱ βουλευταὶ πότερον
ἐπιτήδειός ἐστιν ἵππεύειν ἢ οὐ· κἂν μὲν χειροτονήσωσιν,
ἐγγράφουσι εἰς τὸν πίνακα, εἰ δὲ μή, καὶ τοῦτον ἀφιάσιν.
ἐκρινεν δὲ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα καὶ τὸν πέπλον 3
20 ἢ βουλή, νῦν δὲ τὸ δικαστήριον τὸ λαχόν· ἐδόκουν γὰρ
οὗτοι καταχαρίζεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ τῆς ποιήσεως τῶν
νικῶν καὶ τῶν ἄθλων τῶν εἰς τὰ Παναθήναια συνεπιμε-
λεῖται μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν.
δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀδυνάτους ἢ βουλή· νόμος 4
25 γὰρ ἐστιν ὃς κελεύει τοὺς ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένους
καὶ τὸ σῶμα πεπηρωμένους ὥστε μὴ δύνασθαι μηδὲν
ἔργον ἐργάζεσθαι δοκιμάζειν μὲν τὴν βουλήν, διδόναι δὲ
δημοσίᾳ τροφὴν δὴ ὁβολοὺς ἑκάστῳ τῆς ἡμέρας.

Η ΛΛ
1 ΛΟΥΣΙ|ΜΕΝΕΙΝΑΝΑΓΟΥΣΙ corr. ex Hesych. 4 ΤΙΝΑΠΡΟΧΕΙ
5 ΑΝΙΠΠΟΥΣ cf. Bekk. An. 205, Harp. ἀμίππος (non ex Ar.) ΤΙΝΑ
ΠΡΟΧ 14 ΟΜΗΧΗΤΑΙ
TESTIM. § 4 *Harp. ἀδύνατοι *Bekk. An. 345 Hesych.
ἀδύνατοι Bekk. An. 200

- 5 καὶ ταμίας ἐστὶν αὐτοῖς κληρωτός.
συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖσθ', ὥς
ἔπος εἶπεῖν.
L. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς βουλῆς διοικούμενα ταῦτ'
ἐστὶν. κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταί, δέκα 5
ἄνδρες, οἱ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδεκ-
τῶν ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν· καὶ
2 ἄστυνόμοι δέκα· τούτων δὲ ε' μὲν ἄρχουσιν ἐν Πειραιῇ,
πέντε δ' ἐν ἄστει, καὶ τὰς τε αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας
καὶ τὰς κιθαριστρίδας οὗτοι σκοποῦσιν ὅπως μὴ πλείονος 10
ἢ δυοῖν δραχμαῖν μισθωθήσονται, κἂν πλείους τὴν αὐτὴν
σπονδάσωσι λαβεῖν, οὗτοι διακληροῦσι καὶ τῷ λαχόντι
μισθοῦσιν. καὶ ὅπως τῶν κοπρολόγων μηδεὶς ἐντὸς ἰ'
σταδίων τοῦ τείχους καταβαλεῖ κόπρον ἐπιμελοῦνται· καὶ
τὰς ὁδοὺς κωλύουσι κατοικοδομεῖν καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ 15
τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν καὶ ὀχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν
ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν καὶ τὰς θυρίδας εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοί-
γειν· καὶ τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπογιγνομένους ἀναιροῦσιν,
ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας.
LI. κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι, πέντε μὲν εἰς 20
Πειραιέα, ε' δ' εἰς ἄστυ. τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων
προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως
καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλῇται.
2 κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς ἄστυ,
ε' δὲ εἰς Πειραιέα· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθ- 25
μῶν ἐπιμελοῦνται πάντων, ὅπως οἱ πωλοῦντες χρήσονται
δικαίους.

11 ΔΡΑΧΜΑΙΣ 14 ΜΕΛΟΝΤΑΙ 26 ΧΡΗΣΩΝΤΑΙ
TESTIM. 50 § 2 *Harp. ἄστυνόμοι 51 § 1 *Harp. ἀγορανό-
μοι Bekk. An. 330 § 2 *Harp. μετρονόμοι Phot. μετρον.
Bekk. An. 278 § 3 *Harp. σιτοφύλακες (ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἰ',
ε' μὲν ἐν ἄστει, ε' δ' ἐν Π.) Phot. σιτοφ. (ἦσ. δ. τ. ἀ. πάλαι μὲν
πέντε καὶ δέκα ἐν ἄστει πέντε δ' ἐν Π. ὕστερον δὲ τριάκοντα μὲν
ἐν ἄστει πέντε δ' ἐν Π.) Bekk. An. 300

ἦσαν δὲ καὶ σιτοφύλακες κληρωτοὶ (ί), πέντε μὲν 3
εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστυ, νῦν δ' εἰσὶ ἰε μὲν εἰς
ἄστυ, πεντεκαίδεκα δ' εἰς Πειραιέα. οὗτοι δ' ἐπιμελοῦν-
ται πρῶτον μὲν ὅπως ὁ ἐν ἀγορᾷ σῖτος ἀργὸς ὦνιος ἔσται
5 δικάως, ἔπειθ' ὅπως οἱ τε μυλωθροὶ πρὸς τὰς τιμὰς τῶν
κριθῶν τὰ ἄλφιστα πωλήσουσιν καὶ οἱ ἀρτοπῶλαι πρὸς τὰς
τιμὰς τῶν πυρῶν τοὺς ἄρτους καὶ τὸν σταθμὸν ἄγοντας ὅσον
ἂν οὗτοι τάξωσιν· ὁ γὰρ νόμος τούτους κελεύει τάττειν.

ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τούτοις 4
10 δὲ προστέτακται τῶν τ' ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σί-
του τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ σιτικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη
τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

ΛΠ. καθιστᾷσι δὲ καὶ τοὺς ἑνδεκα κληρωτούς, ἐπι-
μελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ τοὺς ἀπαγο-
15 μένους (κακούργους, τοὺς τε) κλέπτας καὶ τοὺς ἀνδραπο-
διστὰς καὶ τοὺς λωποδύτας, ἂν μὲν [ὁμολογῶσι, θανάτῳ
ζημιώσοντας, ἂν δ' ἀμφισβητῶσιν, εἰσάξοντας εἰς τὸ δικα-
στήριον, κἂν μὲν ἀποφύγωσιν, ἀφήσοντας, εἰ δὲ μή, τότε
θανατώσοντας, καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία καὶ οἰκίας
20 εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ δόξαντα δ[ημ]όσια
εἶναι παραδώσοντας τοῖς πωληταῖς, καὶ τὰς ἐνδείξεις
εἰσάξοντας· καὶ γὰρ ταύτας εἰσάγουσιν οἱ ἑνδεκα. εἰσά-
γουσι δὲ τῶν ἐνδείξεων τινὰς καὶ οἱ Θεσμοθέται.

κληροῦσι δὲ καὶ εἰσαγωγέας ἐ ἄνδρας, οἱ τὰς ἐμμή- 2
25 νους εἰσάγουσι δίκας, δυοῖν φυλαῖν ἕκαστος. εἰσὶ δ' ἐμμη-
νοι προικός, ἔάν τις ὀφείλων μὴ ἀποδιδῶ, κἂν τις ἐπὶ

1 add. ex Harp. 2 ΠΕΡΑΙ ΔΕΙΚΟΜ(ΕΝ) cf. Phot.
15 cf. Et. M. 16 suppl. ex grammat. ΙΩΘΗCONTACENΔ corr. K
25 ΦΥΛΑΝ 26 ΑΠΟΔΩΙ corr. Blass et Contus

TESTIM. § 4 *Harp. ἐπιμελητῆς ἐμπορίου Bekk. An. 255
52 § 1 Poll. 8, 102. Bekk. An. 310. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Et.
M. ἑνδεκα (Bekk. An. 250 schol. Patm. Demosth. p. 11 Sakk.
schol. Lucian. IV 170 Iac.) 21 schol. Patm. Demosth. p. 16 Sakk.
§ 2 Poll. 8, 101. Hesych. εἰσαγωγή (leg. γεῖς) ἀρχὴ Ἀθήνησιν τῶν
τὰ ἐγκλήματα (leg. ἐμμηνα) εἰσαγόντων

δραχμῇ δανεισάμενος ἀποστερῇ, κἂν τις ἐν ἀγορᾷ βουλό-
μενος ἐργάζεσθαι δανείσεται παρά τινος ἀφορμὴν, ἔτι δ'
αἰκίας καὶ ξρανικαὶ καὶ κοινωνικαὶ καὶ ἀνδραπόδων καὶ
3 ὑποζυγίων καὶ τριηραρχικαὶ καὶ τραπεζιτικάι. οὗτοι μὲν
οὖν ταύτας δικάζουσιν ἐμμήνους εἰσάγ[ον]τες, οἱ δ' ἀπο- 5
δέχται τοῖς τελώναις καὶ κατὰ τῶν τελωνῶν, τὰ μὲν μέχρι
δέκα δραχμῶν ὄντες κύρι[οι], τὰ δ' ἄλλ' εἰς τὸ δικαστήριον
εἰσάγοντες ἐμμηνα.

ΛΠΙ. κληροῦσι δὲ καὶ (τοὺς) τετταράκοντα, τέτταρας
ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης, πρὸς οὓς τὰς ἄλλας δίκας λαγχάνου- 10
σιν· οἱ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περι-
όντες ἐδίκάζον, μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν
2 τετταράκοντα γεγόνασιν. καὶ τὰ μὲν || μέχρι δέκα δραχμῶν pag. 27
αὐτοτελεῖς εἰσὶ κ[ρίνει]ν, τὰ δ' ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς
δαιτηταῖς παραδιδόασιν. οἱ δὲ παραλαβόντες, ἔάν μὴ 15
δύνωνται διαλῦσαι, γινώσκουσι, κἂν μὲν ἀμφοτέροις
ἀρέσκη τὰ γνωσθέντα καὶ ἐμμένωσιν, ἔχει τέλος ἡ δίκη.
ἂν δ' ὁ ἕτερος ἐφῇ τῶν ἀντιδίκων εἰς τὸ δικαστήριον,
ἐμβαλόντες τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τοὺς
νόμους εἰς ἔχινους, χωρὶς μὲν τὰς τοῦ διώκοντος χωρὶς 20
δὲ τὰς τοῦ φεύγοντος, καὶ τούτους κατασημνήμενοι καὶ
τὴν κ[ρίσει]ν τὴν τοῦ δαιτητοῦ γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ
προσαρτήσαντες παραδιδόασιν [πάλιν] τοῖς τὴν φυλὴν τοῦ

1 ΕΑΝΑΓΟΡΑΙ corr. K 3 ΝΙΚΑΚ — ΝΙΚΑΚ 4 ΧΙΑΚ
ΤΙΚΑΚ 11 sic primitus scriptum erat. postquam obscuratum

est φυλῆς, post ἐκάστης repetitum est in margine 11 ad περιόντες
cf. Hyperid. I 13, 6. II 2, 12 14 suppl. K 22 suppl. K 23 in-
certum supplementum; τοῖς ἐπὶ τοῖς dubitanter K Τ(ΗC)ΦΥΛ(ΗC)

TESTIM. § 3 Pollux 8, 97 53 § 1 Poll. 8, 100 Bekk.
An. 310 Phot. τετταράκοντα Bekk. An. 306 *Harp. κατὰ
δήμους δικαστὰς § 2. 4. 5 cf. Pollux 8, 126, 127 (non ex Ar.)
§ 2 (et pauca ex 4) *Harp. δαιτηταί Bekk. An. 235 Hesych.
δαιτ. schol. Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem. 13 Sakk.

20 *Harp. ἐχῖνος

φεύγοντος δικάζουσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες εἰσάγουσιν εἰς 3
τὸ δικαστήριον, τὰ μὲν ἐντὸς χιλίων εἰς ἓνα καὶ διακοσίους,
τὰ δ' ὑπὲρ χιλίας εἰς ἓνα καὶ τετρακοσίους. οὐκ
ἔξεστι δ' οὔτε νόμοις οὔτε προκλήσεσι οὔτε μαρτυρίαις
5 ἀλλ' ἢ ταῖς παρὰ τοῦ διαιτητοῦ χρῆσθαι ταῖς εἰς τοὺς
ἐχίνους ἐμβεβλημέναις. διαιτηταὶ δ' εἰσὶν οἷς ἂν ἐξη- 4
κοστὸν ἔτος ᾗ. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν
ἐπωνύμων. εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν,
δύο δὲ καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι
10 ἔγγραφοί· πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα
ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τ' ἄρχων ἐφ' οὗ
ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ πρότερον ἔ[τ]ει δεδαι-
τηκώς, νῦν δ' εἰς στήλην χαλκῇν ἀναγράφονται, καὶ ἴστα-
ται ἡ στήλη πρὸ τοῦ βουλευτηρίου παρὰ τοὺς ἐπώνυμους.
15 τὸν δὲ τελευταῖον τῶν ἐπώνυμων λαβόντες οἱ τετταρά- 5
κοντα διανέμουσιν αὐτοῖς τὰς διαίτας καὶ ἐπικληροῦσιν
ἅς ἕκαστος διαιτῆσει· καὶ ἀναγκαῖον ἅς ἂν ἕκαστος λάχῃ
[[διαίτας]] ἐκδιαιτῶν. ὁ γὰρ νόμος, ἂν τις μὴ γένηται
διαιτητῆς τῆς ἡλικίας αὐτῷ καθηκούσης, ἄτιμον εἶναι
20 κελεύει, πλὴν ἐὰν τύχῃ ἀρχὴν ἄρχων τ[ιν]ὰ ἐν ἐκείνῳ
τῷ ἐνιαυτῷ ἢ ἀποδημῶν. οὗτοι δ' ἀτελεῖς εἰσὶ μόνοι.
ἔστιν δὲ καὶ εἰσαγγέλλειν εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐάν τις ἀδι- 6
κηθῇ ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, κἂν τινος καταγνώσιν, ἀτι-
μοῦσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι· ἔφεςις δ' ἐστὶ καὶ τούτοις. 7
25 χρῶνται δὲ τοῖς ἐπώνυμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ

12 ΠΡΟΤΕΡΩΙ 14 Π(ΑΡΑ) compendio male picto

TESTIM. § 4 et 7 *Harp. στρατεία ἐν τοῖς ἐπώνυμοις.
Harp. ἐπώνυμοι 22 Harp. εἰσαγγελία (ἄλλη εἰσαγγελία κατὰ τῶν
διαιτητῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθῇ, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγ-
γέλλειν πρὸς (leg. εἰς) τοὺς δικαστάς (διαιτητάς Bergk) καὶ ἀλὸς
ἡτιμῶτο) Bekk. An. 235, schol. Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem.
p. 13

ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρ-
χοντος καὶ ἐπωνύμ[ου] μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι.

LIV. κληροῦσι δὲ καὶ τάσδε τὰς ἀρχάς· ὁδοποιοῦς
πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς
2 ὁδοὺς ἐπισκευάζειν· καὶ λογιστὰς δέκα καὶ συνηγόρους 5
τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς ἀρχάς
ἄ[ρξαν]τας λόγον ἀπενεγκεῖν. οὗτοι γὰρ εἰσὶ μόνοι <οἱ>
τοῖς ὑπευθύνοις λογιζόμενοι καὶ τὰς εὐθύνας εἰς τὸ δικα-
στήριον εἰσάγοντες. κἂν μὲν τινὰ κλέπτοντ' ἐξελέγξωσι,
κλοπὴν οἱ δικασταὶ καταγινώσκουσι καὶ τὸ <κατα>γνωσθὲν 10
ἀποτίνεται δεκαπλοῦν· ἐὰν δὲ τινὰ δῶρα λαβόντα ἀπο-
δείξωσιν καὶ καταγνώσιν οἱ δικασταί, δώρων τιμῶσιν,
ἀποτίνεται δὲ καὶ τοῦτο δεκαπλοῦν· ἂν δ' ἀδικεῖν κατα-
γνώσιν, ἀδικίου τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ τοῦθ' ἄπλοῦν, ἐὰν
πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἐκτείσῃ τις, εἰ δὲ μή, διπλοῦται. 15
τὸ <δὲ> δεκαπλοῦν οὐ διπλοῦται.

3 κληροῦσι δὲ καὶ γραμματεῖα τὸν κατὰ πρυτανείαν
καλούμενον, ὃς τῶν γραμμάτων ἐστὶ κύριος καὶ τὰ ψηφί-
σματα τὰ γινόμενα φυλάττει, καὶ τᾶλλα πάντα ἀντιγρά-
φεται καὶ παρακάθεται τῇ βουλῇ. πρότερον μὲν οὖν οὗτος 20
ἦν χειροτονητός, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πιστοτάτους
ἐχειροτόνουν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς συμμα-
χίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγράφεται·
4 νῦν δὲ γέγονε κληρωτός. κληροῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους
ἕτερον ὃς παρακάθεται τῇ βουλῇ, καὶ ἀντιγράφεται καὶ 25

1 ἀπὸ compendio insolito

7 suppl. K

16 add. K

18 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ corr. ex Harp.

21 Κ(ΔΙ)ΔΙΠΙCΤ corr. K

24 ΕΠΙΤΟΥΤΟΙCΝΟΜΟΝΕΤΕΡΟΝ corr. e Poll.

TESTIM. § 2 *Schol. Aristoph. Vesp. 691 Bekk. An. 310, 6 Phot.
ἡγεμ. δικ. Bekk. An. 276 Phot. εὐθύνα (Bekk. An. 245. schol.
Patm. Dem. p. 142) cf. fragm. spur. 6 14 Harp. ἀδικίου
§ 3. 4. 5 Poll. 8, 98 § 3. 4 *Harp. γραμματεὺς § 4 *Harp.
ἀντιγραφεὺς

οὗτος πάντας. χειροτονεῖ δὲ καὶ ὁ δῆμος γραμματέα τὸν 5
ἀναγνωσόμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ, καὶ οὗτος οὐδενός ἐστι
κύριος ἀλλ' ἢ τοῦ ἀναγνώναι.

κληροῖ δὲ καὶ ἱεροποιοὺς δέκα, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐκθύ- 6
ματα καλουμένους, [οἱ] τὰ τε μ[αν]τευτὰ ἱερὰ θύουσιν,
κἂν τι καλλιερῆσαι δέη καλλιερῶσι μετὰ τῶν μάντεων.
κληροῖ δὲ καὶ ἑτέρους δέκα, τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν καλουμέ- 7
νους, οἱ θυσίας τέ τινες θύουσι [καὶ τ]ὰς πεντετηρίδας
ἀπάσας διοικοῦσιν πλὴν Παναθηναίων. εἰ[σὶ δὲ] πεν-
10 τηρίδες <δ'>, μία μ[ὲν] ἢ εἰς Ἀῖγλον (ἐστὶ δὲ καὶ ἐπτε-
τηρίς ἐνταῦθα), δευτέρα δὲ Βραυρώνια, τρίτη [δὲ] Ἡράκλεια,
τετάρτη δὲ Ἐλευ[σίνια]. τὰ δὲ Πα[ν]αθήναια [[καὶ]] τούτων
οὐδεμιᾷ ἐν τῷ αὐτῷ ἐν[ιαυτῷ] γίνε[ται]. δὲ πρό-
κειται [ἐν γρα]φαῖς [ταῖς] ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος.
15 κληροῦσι δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα ἄρχοντα, καὶ εἰς 8
Πει[ραι]έα δὴ μ[αρχ]ον, οἱ τὰ τε Διονύσια ποιοῦσι ἑκα-
τέρωθι καὶ χορηγοὺς καθιστᾷσιν· ἐν Σαλαμ[ίνι] δὲ καὶ
τὸ [ὄν]ομα τοῦ ἄρχοντος ἀναγράφεται.

LV. αὗται μὲν οὖν αἱ ἀρχαὶ κληρωταί τε καὶ κύριαι τῶν
20 εἰ[ρη]μένων π[ραγμα]τῶν εἰσίν. οἱ δὲ καλούμενοι ἐννέα
ἄρχοντες, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὃν τρόπον καθίσταντο [εἰρ]η-
ται [ἥδη· νῦν] δὲ κληροῦσιν θεσμοθέτας μὲν ἐξ καὶ γραμ-
ματέα τούτοις, ἔτι δ' ἄρχοντα καὶ βασιλέα καὶ πολέμαρχον

3 ΑΛΛΑΤΟΥ corr. e Suid. 5. 8 suppl. e grammat. 9 suppl. K
11 suppl. e Polluce 13. 14 haec scripta fuisse e vestigiis scripturae
quavis turbatae probabile. nec tamen intelleguntur 16—22
suppl. K 19 an κληροῦνται καὶ κύριαι?

TESTIM. § 5 Suid. (e lexico Photiano) γραμματεὺς. Bekk. An. 226
§ 6. 7 *Et. M. ἱεροποιοί Phot. ἱεροπ. Bekk. An. 265 schol. Patm. Dem.
11 (οἱ τὰ τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι Et. M. Phot. B. A. οἱ τὰ
μεμαντευμένα ἱερὰ θύουσι sch. Patm.) Poll. 8, 107 ἱεροποιοὶ δέκα
ὄντες οἵτοι ἔθνον θυσίας τὰς πεντετηρίδας, τὴν εἰς Ἀῖγλον, τὴν ἐν
Βραυρῶνι, τὴν Ἡρακλείων (Ἡρακλειδῶν codd. corr. Iungermann) τὴν
Ἐλευσίνι cap. 55 Poll. 8, 85. 86

2 κατὰ μέρος ἐξ ἑκάστης φυλῆς. δοκιμάζονται δ' οὗτοι πρῶ-
τον μὲν ἐν τῇ [βο]υλῇ τοῖς φ' πλὴν τοῦ γραμματέως, οὗτος
δ' ἐν δικαστηρίῳ μόνον ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες (πάντες
γὰρ καὶ οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ δοκιμασθέντες
ἄρχουσιν), οἱ δ' ἐννέ' ἄρχοντες ἐν τε τῇ βουλῇ καὶ πάλιν 5
ἐν δικαστηρίῳ. καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἦρχεν ὄντι[ν] ἁπο-
δοκιμάσειεν ἢ βουλή, νῦν δ' ἔφρεσίν ἐστιν εἰς τὸ δικαστή-
3 ριον, καὶ τοῦτο κύριόν ἐστι τῆς δοκιμασίας. ἐπερωτῶσιν
δ', ὅταν δοκιμάζωσιν, πρῶτον μὲν 'τίς || σοι πατήρ καὶ pag. 28
πόθεν τῶν δῆμων, καὶ τίς πατὴρ πατὴρ, καὶ τίς μήτηρ, 10
καὶ τίς μητὴρ πατήρ καὶ πόθεν τῶν δῆμων; μετὰ δὲ
ταῦτα, εἰ ἐστὶν αὐτῷ Ἀπόλλων πατρῶς καὶ Ζεὺς ἐρκείος
καὶ ποῦ ταῦτα τὰ ἱερὰ ἐστίν, εἴτα ἡρία εἰ ἐστὶν καὶ ποῦ
ταῦτα, ἔπειτα γονέας εἰ εὖ ποιεῖ, [καὶ] τὰ τέλη <εἰ> τελεῖ,
καὶ τὰς στρατείας εἰ ἐστράτευται. ταῦτα δ' ἀνερωτήσας 15
'κάλει, φησὶν, τούτων τοὺς μάρτυρας'. ἐπειδὴν δὲ παράσχη-
4 ται τοὺς μάρτυρας, ἐπερωτᾷ 'τούτου βούλεται τις κατη-
γορεῖν; κἂν μὲν ἢ τις κατήγορος, δούς κατηγορίαν καὶ
ἀπολογίαν, οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν ἐπιχειρο-
τονίαν, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τὴν ψῆφον· ἐὰν δὲ μηδεὶς 20
βούληται κατηγορεῖν, εὐθὺς δίδωσι τὴν ψῆφον· καὶ
πρότερον μὲν εἰς ἐνέβαλλε τὴν ψῆφον, νῦν δ' ἀνάγκη
πάντας ἐστὶ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα, ἂν τις
πονηρὸς ὢν ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγοροὺς, ἐπὶ τοῖς δικα-
5 σταῖς γένηται τοῦτον ἀποδοκιμάσαι. δοκιμασθέν(τες) 25
δὲ τοῦτον τὸν τρόπον βαδίζουσι πρὸς τὸν λίθον ὑφ' ᾧ
τὰ τόμῳ ἐστίν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ δαιτυταὶ ὁμόσαντες ἀπο-
φαίνονται τὰς διαίτας καὶ οἱ μάρτυρες ἐξόμνουνται τὰς
μαρτυρίας, ἀναβάντες δ' ἐπὶ τοῦτον ὁμνύουσιν δικαίως

14 suppl. K add. e lex. Cantabr. cf. Dinarch. 2, 18 17 BOY
ΛΕΥΤΑΙ corr. K 26 εφ an υφ incertum; utrumque libri Pollucis
TESTIM. § 2 Poll. 8, 95. § 2. 3 *lex. Cantabr. θεσμοθετῶν
ἀνάκρισις

ἄρξιν καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι τῆς ἀρχῆς ἕνεκα, κἂν τι λάβωσι, ἀνδριάντα ἀναθήσειν χρυσοῦν. ἐντεῦθεν δ' ὁμόσαντες εἰς ἀκρόπολιν βαδίζουσιν καὶ πάλιν ἐκεῖ ταῦτά ὁμνύουσι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς τὴν ἀρχὴν
5 εἰσέρχονται.

LVI. λαμβάνουσι δὲ καὶ παρῆδρους ὃ τε ἄρχων καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόναι, ἐπὶ παρῆδρεύουσιν.
10 καὶ ὁ μὲν ἄρχων εὐθύς εἰσελθὼν πρῶτον μὲν κηρύττει, ὅσα τις εἶχεν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀρχήν, ταῦτ' ἔχειν καὶ κρατεῖν μέχρι ἀρχῆς τέλους. ἔπειτα χορη-
15 γοὺς τραγωδοῖς καθίστησι τρεῖς ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τοὺς πλουσιωτάτους· πρότερον δὲ καὶ κωμικοῖς καθίστη
15 πέντε, νῦν δὲ τούτους αἱ φυλαὶ φέρουσιν. ἔπειτα παρα-
λαβὼν τοὺς χορηγοὺς τοὺς ἐνηνεγμένους ὑπὸ τῶν φυλῶν εἰς Διονύσια ἀνδράσιν καὶ παισὶν καὶ κωμικοῖς καὶ εἰς
Θαργήλια ἀνδράσιν καὶ παισὶν (εἰσὶ δ' οἱ μὲν εἰς Διονύσια κατὰ φυλάς, εἰς Θαργήλια <δὲ> δυοῖν φυλαῖν εἰς· παρέχει
20 δ' ἐν μέρει ἑκατέρᾳ τῶν φυλῶν) τοῦτοις τὰς ἀντιδόσεις ποιεῖ καὶ τὰς σκῆψεις εἰσάγει, ἑὰν τις ἢ ληητουργη[κέ-
ναι λέγη π[ρ]ότερον ταύτην τὴν ληητουργίαν, ἢ ἀτελὴς εἶναι· ληητουργη[γ]έναι γὰρ ἐτέραν ληητουργίαν καὶ τὸν
χρόνον αὐτῷ [τῆς ἀτελ]είας μὴ ἐξελεῖν, ἢ [τὰ νόμιμ']
25 ἔτη μὴ γεγονέναι· δεῖ γὰρ τὸν τοῖς παι[σιν] χορη[γοῦντα] ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονέναι. καθίστησι δὲ καὶ εἰς
Ἀθῆλον χορηγοὺς καὶ ἀρχιθέω[ρον] τῷ τριακοντορίῳ τῷ τοὺς ἡθέρους ἄγοντι. πομπῶν δ' ἐπιμελεῖται [αὐτῆς τε] 4

15 ΤΟΥΤΟΙC corr. Wyse 20 suppl. K 21 TACKHΨ prius suppl. K 22 ΕΓΗ nos: ΦΗ legit K 24 ΤΩΝΧΡΟΝΩΝ ἐξελε[λυθότων] K, non concedimus νόμιμ' incertum 25 suppl. ex Harp. 28 τῆς τε suppl. K

TESTIM. § 1 Poll. 8, 92 *Harp. πάρεδρος § 3. 4 lex. Cant. ἐπώνυμος 25 *Harp. ὅτι νόμος ἐστίν

τῷ Ἀσκληπιῷ γινομένης, ὅταν οἰκουρῶσι <οἱ> μύσται, καὶ τῆς Διονυσίων τῶν με[γά]λων μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς πρότερον μὲν ὁ δῆμος χειροτόνει δέκα ὄντας, καὶ τὰ εἰς τὴν πομπὴν ἀναλώματα παρ' αὐτῶν ἀνήλiskon, νῦν δ' ἓνα τῆς φυλῆς [ἐκ]άστης κληροῖ καὶ δίδωσιν εἰς τὴν κατα-
5 5 σκευὴν ἑκατὸν μνᾶς. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῆς εἰς Θαργήλια καὶ τῆς τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι. διοικεῖ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Διονυσίων οὗτος καὶ <τὸν> τῶν Θαργηλίων. ἑορτῶν μὲν
6 οὖν ἐπιμελ[εῖ]ται τούτων. γραφαὶ δ[ὲ] καὶ δ[ί]και λαγχά-
νονται πρὸς αὐτόν, ἃς ἀνακρίνας εἰς τ[ὸ δι]καστήριον 10
εἰσά[γει, γο]νέων κακώσεως (αὐταὶ δ' εἰσὶν ἀζήμιοι τῷ βουλο-
μένῳ δ[ι]ώ[κ]ειν), ὀρφανῶν κ[ακώ]σεως (αὐταὶ δ' εἰσὶ κατὰ
τῶν ἐπιτρόπων), ἐπικλήρου κακώσε[ως] (αὐταὶ δ' εἰσὶ
κατὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν συνοικούντων), οἶκον ὀρφα-
νικοῦ κακώσεως (εἰσὶ δὲ καὶ [αὐταὶ κατὰ τῶν] ἐπιτρόπων), 15
παρανοίας, ἑὰν τις αἰτιᾶται τινα παρανοοῦντα τ[ὸν οἶκον]
ἀπολλύν[αι], εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ἑὰν τις μὴ θέλῃ [κ]οινὰ

9 suppl. K 11 supplementum spatio flagitatur 12 hinc usque ad finem paginae quantum in singulis versibus mediis inter-
ciderit, definiri nequit, cum propter labem chartae non omnia litteris occupata sint. 12—15 suppl. K 17 ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ corr. ex lex. Cant. (legit ita Pollux.) ἀργίας add. Bekk. An.

TESTIM. § 5. 6. 7 Poll. 8, 89 ὁ δὲ ἄρχων διατίθησι μὲν Διονύσια καὶ Θαργήλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται κακώσεως, παρανοίας, εἰς δατητῶν (διαιτητῶν codd.) αἵρεσιν, ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν αἱ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κτείν, καὶ τοὺς οἴκους ἐκμισθοῖ τῶν ὀρφανῶν. § 6 lex. Cant. ἐπώνυμος Bekk. An. 310 πρὸς τὸν ἄρχοντα κακώσεως ἐλαγχάνοντο γραφαὶ καὶ τῶν γονέων, εἰ τούτους τις αἰτίαν ἔχοι κακοῦν, καὶ τῶν ὀρφανῶν· ἔτι δὲ παρανοίας καὶ ἀργίας, <κλήρων> ἐπιδικασίαι καὶ ἐπικλήρων γυναικῶν. ἀπάσας ταύτας ἤγεν ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον. Phot. ἡγεμονία δικαστηρίου. *lex. Cant. εἰς δατητῶν αἵρεσιν. — ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ τισιν, ὥς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. δίκαι λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα ἄλλαι τε καὶ (ἀλλ' εἴ τις καὶ cod. corr. Dobree) εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι. 17 *Harp. δατεῖσθαι. *Et. M. δατητής

[τὰ ὄντα νέμεσθαι], εἰς ἐπι[τρο]πῆς κατάστασιν, εἰς ἐπιτρο-
πῆς διαδικασίαν, εἰς [ἐμφανῶν κατάστασιν], ἐπι[τρο]π[ον]
αὐτὸν ἐγγράψαι, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπι[δικασίαι. ἐπι- 7
μελεῖται] δὲ καὶ τῶν [ὀρφ]ανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν
5 γυναικῶν ὅσαι ἂν τελευτή[σαντος τοῦ ἀνδ]ρὸς σκή[πτω]ν-
ται κύειν· καὶ κύριός ἐστι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐπιβάλλειν ἢ
εἰσάγειν εἰς] τὸ δικαστήριον. μισθοῖ δὲ καὶ τοὺς οἴκους
τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων — —] α καὶ δ . . . της
γένηται, καὶ τὰ ἀποτιμήματα λαμβάνει, [καὶ τοὺς ἐπι-
10 τρόπους], ἔαν μὴ [δι]δῶσι τοῖς παισὶ τὸν σῖτον, οὗτος
εἰσπράττει.

LVII. καὶ ὁ [μὲν ἄρχων ἐπιμελεῖται] τούτων· ὁ δὲ
βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν
ἐπιμελητῶν οὗς] ὁ δῆμος χειροτονεῖ, δύο μὲν ἐξ Ἀθη-
15 ναίων ἀπάντων, ἓνα δ' [ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἓνα] δ' ἐκ Κηρύ-
κων. ἔπειτα Διονυσίων τῶν ἐπὶ Ἀθηναίων· ταῦτα δὲ ἐστὶ
[πομπή καὶ μουσικῆς ἀγών. τήν] μὲν οὖν πομπὴν κοινῇ
pag. 29 πέμ || πουσιν ὁ τε βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπιμεληταί, τὸν δὲ
ἀγῶνα διατίθουσιν ὁ βασιλεὺς. <δια>τίθουσι δὲ καὶ τοὺς
20 τῶν λαμπάδων ἀγῶνας ἅπαντας· ὥς δ' ἔπος εἰπεῖν [καὶ]
τὰς πατρίους Θυσίας διοικεῖ οὗτος πάσας. γραφαὶ δὲ 2
λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας, καὶ τις ἱερεωσύνης
ἀμφισβητῇ πρὸς τινα. διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι
καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν
25 ἀπάσας οὗτος. λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι
πᾶσαι πρὸς τοῦτον, καὶ ὁ προαγορεύων εἰργεσθαι τῶν

1 suppl. ex lex. Cant. 2 suppl. ex Harp. ἐπιτροπον αὐτὸν
ἐγγράψαι non intellegitur; glossema videtur 3—5 suppl. e Poll.

H
5 РОСКН 8 Δ . . . ΤΕΙCΓΕΝ 12 suppl. Blass et K 13—15 suppl.
K
ex Harp. 15 ΔΕΚΗΡ . . Ν 16 ΝΑΙΩΝ 17 supplementum spatio aptum
TESTIM. cap. 57 Pollux 8, 90 Phot. ἡγεμ. δικαστ. Bekk.
An. 219 12—15 *Harp. ἐπιμελητῆς τῶν μυστηρίων (ὁ δὲ
βασ. — κηρύκων) § 2. 3 Bekk. An. 310

3 νομίμων οὗτός ἐστιν. εἰσὶ δὲ [φ]όν[ον] δίκαι καὶ τραύ-
ματος, ἂν μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτείνῃ ἢ τρώ[σ]ῃ, ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ φαρμάκων, ἔαν ἀποκτείνῃ δούς, καὶ
πυρκαϊᾶς· ταῦτα γὰρ ἡ βουλὴ μόνον δικάζει· τῶν δ'
ἀκουσίων καὶ βουλεύσεως καὶ οἰκέτην ἀποκτείνῃ τις ἢ 5
μέτοικον ἢ ξένον, τούτῳ μὲν ἐπὶ Παλλαδίῳ· ἔαν δ'
ἀποκτεῖναι μὲν τις ὁμολογῇ, φῇ δὲ κατὰ τοὺς νόμους,
οἷον μοιχὸν λαβὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας ἢ ἐν ἄθλῳ
ἀγωνιζόμενος, τούτῳ δὲ [ἐπ]ὶ Δελφινίῳ δικάζουσιν· ἔαν
δὲ φεύγων φυγὴν ὦν αἰδεσίς ἐστιν αἰτίαν ἔχῃ ἀπο- 10
κτεῖναι ἢ τρώσαι τινα, τούτῳ δ' ἐν Φρεάτου δικάζουσιν·
ὁ δὲ [ἀπολο]γεῖται προσορμισάμενος ἐν πλοίῳ· δικάζουσι
4 δ' οἱ λαχόντες ταῦτα ἐφέται πλὴν τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
γιγνομένων, εἰσάγει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ δικάζουσιν
αι . . καὶ ὑπαίθριοι, καὶ ὁ βασιλεὺς ὅταν δικάζῃ περι- 15
αιρεῖται τὸν στέφανον. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχων τὸν μὲν
ἄλλον χρόνον εἰργεταὶ τῶν ἱερῶν καὶ οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν
δ[έδοται] ἐμβάλλειν αὐτῷ· τότε δ' εἰς τὸ ἱερὸν εἰσελθὼν
ἀπολογεῖται. ὅταν δὲ μὴ εἰδῇ τὸν ποιήσαντα, τῷ δράσαντι
λαγχάνει — — δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φυλοβασιλεῖς. 20
καὶ τὰς τῶν ἀψύχων καὶ τῶν ἄλλων ζώων — —

LVIII. ὁ δὲ πολέμαρχος θύει μὲν Θυσίας τῇ τε
Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ καὶ τῷ Ἐνναλίῳ, διατίθουσι δ'

1 ΕCΤΙΝ aegre legitur suppl. K 3 ΦΑΡΜΑΚΟΝ

P
10 ΑΙΔΕCIC 13 ante TA videri potest littera fuisse. ἐφέται
suppl. ex Harp. 14 evanidarum litterarum secunda Z vel Z̄ videtur
fuisse 15 prius καὶ incertum 18 suppl. Gertz 20 intercidit
fere ὁ προσήκων ἐπὶ πρυτανείῳ et 22 οὗτοι δικάζουσι καὶ τὰ κατα-
γνωσθέντα ὑπερορίζουσι coll. Poll. 8, 120 23 ΤΗΝΤΕΤΗΙΑΡ et
ΕΝΥΑΛΙΩ videtur corrector voluisse. quod antea fuit multis et di-
versis lituris obscuratum

TESTIM. 5 *Harp. ἐπὶ Παλλαδίῳ. — δικαστήριον οὕτω καλού-
μενον, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ
δικάζουσιν ἀκουσίον φόνον οἱ ἐφέται. *Harp. βουλεύσεως
9 *Harp. ἐπὶ Δελφινίῳ cap. 58 Poll. 8, 91 § 1 Bekk. An. 290

ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον, καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐναγίσματα ποιεῖ. δίκαι δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἴδιαι μόνον αἱ τε τοῖς 2 μετοίκους καὶ τοῖς ἰσοτελέσι καὶ τοῖς προξένοις γιγνόμεναι. καὶ δεῖ τοῦτον λαβόντα καὶ διανείμαντα δέκα 5 μέρη τὸ λαχὸν ἐκάστη τῇ φυλῇ [μέρος] προσθεῖναι, τοὺς δὲ τὴν φυλὴν δικάζοντας τοῖς διαιτηταῖς ἀποδοῦναι. αὐτὸς 3 δ' εἰσάγει δίκας τὰς τε [τοῦ] ἀ[ποσ]τασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τὰλλ' 10 ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος.

LIX. οἱ δὲ Θεσμοθέται πρῶτον μὲν τοῦ προγράψαι τὰ δικαστήριά εἰσι κύριοι τίσιν ἡμέραις δεῖ δικάζειν, 15 ἔπειτα τοῦ δοῦναι ταῖς ἀρχαῖς· καθότι γὰρ ἂν οὗτοι δῶσιν, κατὰ τοῦτο χρῶνται. ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας 2 [εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον] καὶ τὰς καταχειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας εἰσάγουσιν οὗ[τοι] καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι καὶ προεδρικὴν καὶ ἐπιστατικὴν καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. εἰσὶ δὲ 3 20 καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἂν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ

Ε

1 ΔΑ | ΔΑΓΩΝΑ ut videtur 3 ΙΔΙΑΙΜ(ΕΝ) 8 suppl. e gramm. 16 εἰσάγουσι schol. Plat. et schol. Aesch. ξενίας μὲν, ἂν τις κατηγορῇται ξένος εἶναι, δωροξενίας δὲ lex. Cant. 21 ἂν τις—ξενίαν glossa?

TESTIM. § 3 *Harp. πολέμαρχος. ἀποστασίον Bekk. An. 310 Phot. ἡγεμ. δικ. 59, 1—6 Poll. 8, 86. 87 *Harp. Θεσμοθέται § 1. 2 Phot. Θεσμοθέται Bekk. An. 264 schol. Plat. Phaedr. 235 schol. Aeschin. 1, 16 § 3 *Harp. παράστασις. δωροξενία. *lex. Cant. ξενίας γραφῇ Harp. ἡγεμονία δικαστηρίου Bekk. An. 310 Phot. ἡγ. δικ. Hesych. δωροξενίας

ψευδοκλητείας καὶ βουλευσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας. 4 εἰσάγουσιν δὲ καὶ τὰς δοκιμασίας ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους ὑπὸ τῶν δημοτῶν καὶ τὰς 5 καταγνώσεις τὰς ἐκ τῆς βουλῆς. εἰσάγουσι δὲ καὶ δίκας ἰδίας, ἐμπορικὰς καὶ μεταλλικὰς καὶ δούλων, ἂν τις τὸν 5 ἐλεύθερον κακῶς λέγῃ. [καὶ ἐπικληροῦσι ταῖς ἀρχαῖς 6 οὗτοι τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια.] καὶ τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις οὗτοι κυροῦσι, καὶ τὰς δίκας τὰς ἀπὸ τῶν συμβόλων εἰσάγουσι, καὶ τὰ ψευδο- 7 μαρτύρια (τὰ) ἐξ Ἀρείου πάγου. [τοὺς δὲ δικαστὰς κληροῦσι 10 πάντας οἱ ἐννέα ἄρχοντες, δέκατος δ' ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν Θεσμοθετῶν, τοὺς τῆς αὐτοῦ φυλῆς ἕκαστος].

LX. τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς Θ' ἄρχοντας τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. κληροῦσι δὲ καὶ ἀθλοθέτας δέκα ἄνδρας, ἕνα 15 τῆς φυλῆς ἐκάστης. οὗτοι δὲ δοκιμασθέντες ἄρχουσι τέτταρα ἔτη, καὶ διοικοῦσι τὴν τε πομπὴν τῶν Παναθηναίων καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς μουσικῆς καὶ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἵπποδρομίαν, καὶ τὸν πέπλον ποιοῦνται καὶ τοὺς ἀμφορεῖς [ποιοῦνται] μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ τὸ 2 ἔλαιον τοῖς ἀθληταῖς ἀποδιδόασιν. τὸ δὲ ἔλαιον συλλέγεται 20 ἀπὸ τῶν μοριῶν· εἰσπράττει δὲ τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους ἐν οἷς αἱ μορίαι εἰσὶν ὁ ἄρχων, τριημικοτύλιον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκάστου. πρότερον δ' ἐπώλει τὸν καρπὸν ἢ πόλιν· καὶ εἴ τις ἐξορύξειεν ἑλαίαν μορίαν ἢ κατάξειεν, ἔκρινεν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ, καὶ εἰ [μὲν] 25 καταγνοίῃ, θανάτῳ τοῦτον ἐζημίουν. ἐξ οὗ δὲ τὸ ἔλαιον pag. 30 ὁ τὸ χωρίον κεκτεμένος ἀποτίνει, ὁ μὲν νόμος ἐστίν, ἢ δὲ κρίσις καταλέλυται. τὸ δὲ ἔλ[αιον] ἐκ τοῦ κτήματος,

1 καὶ ὕβρεως add. Harp. Bekk. An. Phot. 8 (κατα)κυροῦσι Wyse 10 add. e Poll. ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ 11 πάντες K 20 ΣΥΛΛΕΓΕΤΑΙ ΤΟΔΕΕΛ corr. Hicks 22 ΚΟΤΥΛΙΑ 25 Μ(ΕΝ) om. K 28 suppl. K TESTIM. 9 *Bekk. An. 436 60, 1 Pollux 8, 93 (cf. 87) 20 *schol. Soph. OK. 701

οὐκ ἀπὸ τῶν στελεχῶν ἐσσι τῇ πόλει. συλλέξας οὖν ὁ 3
 ἄρχων τὸ ἐφ' ἐαυ[τοῦ] γιγνόμενον τοῖς ταμίαις παρ[αδί]-
 δωσιν εἰς ἀκρόπολιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναβῆναι πρότερον εἰς
 Ἄρειον πάγον, πρὶν ἂν ἅπαν [παραδ]ῶ τοῖς ταμίαις. οἱ δὲ
 5 ταμίαι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τηροῦσιν ἐν ἀκροπόλει, τοῖς
 δὲ Παναθηναίοις ἀπομετροῦσι τοῖς ἀθλοθέταις, οἱ δ'
 ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν. ἔστι γὰρ ἄθλα
 τοῖς μὲν τὴν μουσικὴν νικῶσιν ἀργύριον καὶ χρυσᾶ, τοῖς
 δὲ τὴν εὐανδρίαν ἀσπίδες, τοῖς δὲ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα
 10 καὶ τὴν ἵπποδρομίαν ἔλαιον.

LXI. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον
 ἀρχὰς ἀπάσας, στρατηγούς δέκα, πρότερον μὲν ἀφ'
 (ἐκάστης) φυλῆς ἓνα, νῦν δ' ἐξ ἀπάντων· καὶ τούτους
 15 διατάττουσι τῇ χειροτονίᾳ, ἓνα μὲν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας, ὅς
 ἡγεῖται τῶν πολιτῶν, ἂν ἐξίωσι, ἓνα δ' ἐπὶ τὴν χώραν,
 ὅς φυλάττει, καὶ πόλεμος ἐν τῇ χώρᾳ γίνηται, ἡγεῖται
 οὗτος· δύο δ' ἐπὶ τὸν Πειραιέα, τὸν μὲν εἰς τὴν Μου-
 νυχίαν, τὸν δ' εἰς τὴν Ἀκτὴν, οἱ τῆς φυλακῆς ἐπιμελοῦν-
 20 ται [καὶ] τῶν ἐν Πειραιεῖ. ἓνα δ' ἐπὶ τὰς συμμορίας,
 ὅς τοὺς τε τριηράρχους καταλέγει καὶ τὰς ἀντιδόσεις αὐτοῖς
 ποιεῖ καὶ τὰς διαδικασίας [αὐτοῖς] εἰσάγει· τοὺς δ' ἄλλους
 πρὸς τὰ παρόντα πράγματα ἐκπέμπουσιν. ἐπιχειροτονία 2
 δ' αὐτῶν ἐστὶ κατὰ τὴν πρυτανεῖαν ἐκάστην εἰ δοκοῦσιν
 25 καλῶς ἄρχειν· καὶν τινα ἀποχειροτονήσωσιν, κρίνουσιν ἐν
 τῷ δικαστηρίῳ, καὶν μὲν ἄλῳ, τιμῶσιν ὅ τι χρὴ παθεῖν
 ἢ ἀποτεῖσαι, ἂν δ' ἀποφύγῃ, πάλ[ιν] ἄρχει. κύριοι δὲ

2 suppl. K 4 παραδῶ legit K 8 ΑΡΓΥΡΙΑ 10 inter-
 cederunt magistratus creati in quadriennium cf. cap. 48 13 ΓΟΥC
 Δ(Ε)Κ(Α)ΙΠΡ 14 add. K 16 ΤΩΝ | Δ... Τ(ΩΝ), vel Δ incertum;
 sed verum non erat scriptum 17 ἡγεῖται: ΠΟΛΕΜΕΙ 19 ΦΥΛΗC
 Ω

corr. K 26 ΑΛΛΩΙ corrector ergo verum dabat

TESTIM. § 1. 2. 4. 5 Pollux 8, 87 13 *Harp. στρατηγοί
 21 Phot. ἡγεμ. δικ.

εἰσιν ὅταν ἡγῶνται καὶ δῆσαι τὸν ἀτακτοῦντα καὶ (ἐκ)[κη]-
 ρῶσαι καὶ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· οὐκ εἰώθασι δὲ ἐπιβάλλειν.
 3 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταξιάρχους δέκα, ἓνα τῆς
 φυλῆς ἐκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλειῶν καὶ λοχα-
 γούς καθίστησιν. 5
 4 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ἵππάρχους δύο ἐξ ἀπάντων·
 οὗτοι δ' ἡγοῦνται τῶν ἵππέων, διελόμενοι τὰς φυλάς
 ε' ἐκάτερος· κύριοι δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν ὥπερ οἱ στρα-
 τηγοὶ κατὰ τῶν ὀπλι[τῶν]. ἐπιχειροτονία δὲ γίνεται (καὶ)
 10 τούτων.
 5 χειροτονοῦσι δὲ καὶ φυλάρχους (ί), ἓνα τῆς φυλῆς
 τὸν ἡγ[ησόμενον] (τῶν ἵππέων) ὥσπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν
 ὀπλιτῶν.
 6 χειροτονοῦσι δὲ καὶ εἰς Ἀθήμωνα ἵππαρχον, ὅς
 ἐπιμελεῖται τῶν ἵππέων τῶν ἐν Ἀθήμῳ. 15
 7 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταμίαν τῆς Παράλου καὶ ἄλλον
 τῆς [τοῦ] Ἀμμῶνος.
 LXII. αἱ δὲ κληρωταὶ ἀρχαὶ πρότερον μὲν ἦσαν αἱ
 μὲν μετ' ἐννέα ἀρχόντων ἐ[κ] τῆς φυλῆς ὅλης κληρούμεναι,
 αἱ δ' ἐν Θησεῖ κληρούμεναι διηροῦντο εἰς τοὺς δήμ[ο]υς· 20
 ἐπειδὴ δ' ἐπώλουν οἱ δῆμοι, καὶ ταύτας ἐκ τῆς φυλῆς
 ὅλης κληροῦσι πλὴν βουλευτῶν καὶ φρουρῶν· τούτους δ'
 εἰς τοὺς δημότας ἀποδιδόασιν.
 2 μισθοφοροῦσι δὲ πρῶτον [μὲν ὁ δῆμος] ταῖς μὲν
 ἄλλαις ἐκκλησίαις δραχμὴν, τῇ δὲ κυρίᾳ ἐννέα (ὀβολούς)· 25
 ἔπειτα τὰ δικ[αστήρια] τρεῖς ὀβολούς· εἰδ' ἢ βουλὴ πέντε
 ὀβολούς· τοῖς δὲ πρυτανεύουσιν εἰς σίτησιν [ὀβολὸς
 π]ροστίθεται [[δέκα προστίθενται]]. ἔπειτ' εἰς σίτησιν
 1 ΤΙΝΑΤΑΚΤ 7. 9. 24. 26 suppl. K 8 ΩCΠΕΡΕΙCΙΝ
 11 τῶν ἵππέων add. K 17 suppl. e Photio 25 nimirum nota
 oboli omissa est 28 suppl. et corr. Blass
 TESTIM. § 3 Bekk. An. 306. § 4. 5 Phot. ἵππαρχοι
 Poll. 8, 94 *Harp. ἵππαρχος *Harp. φύλαρχος § 7 *Harp.
 ταμίαι Phot. ταμίαι Poll. 8, 116 *lex. Cant. παράλος

λαμβάνουσιν ἐννέ[α ἄρχον]τες τέττα[ρας] ὀβολοὺς ἕκαστος
καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ αὐλητήν· ἔπειτ' ἄρχων
[εἰς Σαλα]μῖνα δραχ[μὴν] τῆς ἡμέρας. ἀθλοθέται δ' ἐν
πρυτανείῳ δειπνοῦσι τὸν Ἑκ[ατο]μβαιῶνα μῆνα, ὅ[τ]αν ᾗ
5 τὰ Παναθήναια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τετράδος ἱσταμένον.
ἀμφικτύονες εἰς Ἀθῆλον δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης ἐκ
Ἀθῆλου (λαμβάνουσι). λαμβάνουσι δὲ καὶ ὅσαι ἀποστέλ-
λονται ἀρχαὶ εἰς Σάμον ἢ Σκύρον ἢ Ἀἴμνον ἢ Ἰμβρον
εἰς σίτησιν ἀργύριον.

10 ἄρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔξεστι πλεο- 3
νάκις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν, πλὴν βουλευσά δις.

LXIII. τὰ δὲ δικαστήρια [κ]ληρ[οῦ]σιν οἱ 9 ἄρχοντες
κατὰ φυλὰς, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν Θεσμο[θετῶν τῆς] δεκά-
της φυλῆς. εἰσοδοὶ δὲ εἰσιν εἰς [τὰ] δικαστ[ή]ρια δέκα, μία 2
15 τῇ φυλῇ ἑκάστη, καὶ κληρωτήρια εἴκοσι, δύο τῇ φυλῇ
ἑκάστη, καὶ κιβώτια ἑκατόν, δέκα τῇ φυλῇ ἑκάστη, καὶ
ἕτερα κιβώτια [α δέκα, οἷς] ἐμβάλλεται τῶν λαχόντων δι-
καστῶν τὰ πινάκια, καὶ ὑδρίαι δύο. καὶ βακτηρίαι παρα-
τίθενται κατὰ τὴν εἰσοδὸν ἑκάστην, ὅσοι περ οἱ δικασταί,
20 καὶ βάλανοι εἰς τὴν ὑδρίαν ἐμβάλλονται ἴσαι ταῖς βακτη-
ρίαις, γέγραπται δὲ ἐν ταῖς βαλάνοις τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τοῦ
ἐνδεκάτου, τοῦ λ [τριακοστοῦ], ὅσα περ ἂν μέλλῃ [τὰ] δι-
καστήρια πληρωθῆσθαι. δικάζειν δ' ἔξεστιν τοῖς ὑπὲρ 3
λ' ἔτη γεγονόσιν, ὅσοι αὐτῶν μὴ ὀφείλουσιν τῷ δημοσίῳ
25 ἢ ἄτιμοι εἶσιν· ἐὰν δὲ τις δικάζῃ οἷς μὴ ἔξεστιν, ἐνδεί-
κνυται καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον εἰσάγεται, ἐὰν δ' ἄλῳ, προσ-
τιμῶσιν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι
παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι. ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ, δεῖ αὐτὸν
δεδέσθαι, ἕως ἂν ἐκτείσῃ τό τε πρότερον ὀφλημ[α] ἐ[φ'] ᾧ

1. 3 suppl. K / 4 ᾧ ἂν K non recte 7 add. K 12 ΤΑΔΕΤΑΔ
corr. K 12—29 suppl. K 18 ΒΑΚΤΗΡΙΑ corr. K 19 ΟΥΣΟΙΠΕΡ
corr. K 22 del. K

TESTIM. cap. 63 schol. Aristoph. Vesp. 775. schol. Arist. Plut.
(edit. Iunt.) 277 (p. 340 a 25 Duebner)

ἐνεδείχθη καὶ ὅ τι ἂν αὐτῷ προστιμῆσθαι τὸ δικαστήριον.
4 ἔχει δ' ἕκαστος δικαστῆς πινάκιον πύξινον, ἐπιγεγραμ-
μένον τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ
γράμ[μα] ἐν τῶν στοιχείων μέχρι τοῦ κ' νενέμνται γὰρ
κατὰ φυλὰς δέκα μέρη οἱ δικασταί, παραπλ[ησ]ίως ἴσοι ἐν 5
5 ἑκάστῳ τῷ γράμ[μα]τι. ἐπειδὴν δὲ ὁ Θεσμοθέτης ἐπικλη-
ρώσῃ τὰ γράμματα ἃ δεῖ προσπαραγίνεσθαι τοῖς δικα-
στηρίοις, ἐπέθηκε φέρων ὁ ὑπηρέτης ἐφ' ἑκαστ[ον δι]κα-
στήριον τὸ γράμμα τὸ λαχόν.

4—9 suppl. K infima charta vacua est relicta. antisigma
paragrapho transfixum tomī terminum signat.

TESTIM. 2 Hesych. χαλκοῦν πινάκιον· Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος
πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ (τοῦ cod.) αὐτοῦ καὶ
τοῦ δήμου πατρόθεν. (leg. πατρ. κ. τ. δ.) schol. Iuntin. ad Ar.
Plut. 277 (p. 340 a 21)

[ΤΟΜΟΣ Δ]

pagina XXXI periit

ante pag. xxxii fuisse aliam margo docet, unam tantum periisse
paginam, quod sumpsimus, minime exploratum est.

pagina XXXII

τ]ὰ δὲ [κιβώτια . . .] ΑΝΔ

ΠΡΟΣ . . . Ν κ]αθ' ἐκάστην τὴν [φυ
λὴν. ἐπ[ι]γέ[γραπται δ'] ἐπ' αὐτῶν τὰ σ[τοι
χεῖα μέχρι τοῦ κ. ἐπ]ειδὼν δ' ἐμβάλωσιν [τῶν
[[τι]] δικαστ[ῶ]ν τ[ὰ] πινακία εἰς τὸ κιβώτιον
ἐφ' οὗ ἂν ᾗ ἐπι[γεγραμμένον τὸ γράμμα
τὸ αὐτὸ ὅπ[ε]ρ ἐπ[ι] τῷ πινακίῳ ἐστὶν Δ . .

5

Quartus tomus dilaceratus est adeo, ut in edendis fragmentis alia ratione utendum sit. imago phototypa fragmenta exhibet in tabulis XIX, XX, XXI, nec tamen omnia recte ordinata, quod in editione K correxit. eiusdem beneficio meliorem fragmentorum in tab. XIX, XX propositorum imaginem accepimus confecto iam apographo nostro, quod inde in paucissimis correximus; nec desunt quae in tabulis editis plenius iegantur. apographum nostrum paginarum XXXII, XXXIII, XXXVI K. denuo cum chartis ipsis contulit et correxit: in longe plurimis consentimus. itaque nostrum duximus emendationi acutioribus plerumque relictas recensionis fundamentum substruere quam maxime solidum, neque verbis pepercimus quamvis in rebus neque per se gravibus et quas ipsi quidem plerumque perspicere non valeamus.

XXXII servata est pars sinistra (tab. XX med.) male habita et dextra facilis lectu, cui adhaeret proximae paginae sinistra pars pessime detrita (tab. XX sin.). intercidero mediae cuiusque versus litterae haud multae. 2 septima littera etiam ΔΙ legi potest; προσθεῖν[αι] K ΤΗ[ν] supra versum additum est 3 supra αν videtur legi N; esset hoc πάντων, quod cave recipias. in fine aliquid correctum. στοι legere sibi visus erat K 4 X in principio add corr. ΔΕΜ supra vers. add. ante ω deletum B 5 τι proximae vocis prima syllaba. delere omisit scriba quem correxerat aegyptismum.

7 ΑΥΤΟΕΠ ultima littera etiam N fuisse potest. facile sed frustra suppletur ἄ[πὸ] τῶν στοιχείων (vel ἀπάντων <τῶν> στ.) [δια]σείσαντος.

τῶν στοιχείων . . .] σείσαντος τοῦ ὑ[π]η
ρέτου ἔλκει ὁ [θεσμο]θέτης ἐξ ἐκάσ[τ]ου
τοῦ κιβωτίου [πιν]άκιον ἐν. οὗτος δὲ
καλεῖ[τ]αι ἐν[π]ήκ[τ]ης καὶ ἐνπ[η]γνυσι
τὰ πι[ν]άκ[ι]α [τὰ ἐκ τοῦ] κιβωτίου εἰς τὴν
κανονίδα [ἐφ' ᾗ τὸ αὐτὸ γράμμα ἐπεστιν
ὅπερ ἐπὶ τοῦ [κιβωτίου. κληροῦται δ'] οὗτος, ἵνα μὴ αἰ
ὁ αὐτὸς ἐνπ[η]γνύων] κακουργῇ. εἰσὶ δὲ
κανονίδες [δέκ]α ἐν ἐκάστῳ τῶν κλη
ρωτη[ρί]ων. [ἐπειδὴν δ'] ἐνβάλλῃ τοὺς κύβους, ὁ ἄρχων τὴν
φυλὴν καλεῖ [εἰς τὸ] κληρωτήριον. εἰσὶ
δὲ κύβοι [ξύλινοι, μέ]λανες καὶ λευκοί.
ὅσους δ' ἂν δέ[η] εἶναι] δικαστάς, τοσοῦ
τοι ἐμβάλλον[τ]αι λευκοί, κατὰ πέντε
πινακία εἷς, οἱ δὲ [μέ]λανες τὸν αὐτὸν τρὸ
πον. ἐπειδὴν δ' ἐξέλῃ τοὺς κύβους, καλεῖ
τοὺς εἰληχότας ὁ [ἄρχων. ὑ]πάρχει δὲ καὶ ὁ ἐν
πήκ[τ]ης ΕΙC Ν ὁ δὲ κληθεῖς καὶ

10

15

20

25

13 ΚΑΝΩ 14 supra Υ ante lacunam mediam vestigia adgnovit K vocis supra scriptae. aliquid a librario omissum fuisse sententia nos docuerat. in fine μη αἰ cum parum dilucide scriba exarasset,

iteravit supra versum corrector. 16 ΚΑΝΩ 17 τοὺς κύβους

add. corr. 18 ΤΟΛΛΗ ante corr. 21 ΛΟΝ 25 post ΕΙC quod legitur MN videtur Kenyoni, Δ nobis videbatur, sed possunt multa vestigiis aptari, modo sententia recuperata sit. requiritur aut tale quid quale est εἰς ὑπηρεσίαν, aut, quod praeplacet, εἰς αὐτῶν vel εἰς αὐτῶν ἀκλήρωτος (Paton). ultimae litterae etiam ΚΗ. fuisse possunt.

TESTIM. 11 Hesych. ἐμπήκ[τ]ης· ὁ τα δικαστικά γραμματίδια (γράμματα διὰ cod. corr. Musurus) παρὰ τοῦ θεσμοθέτου (θεσμοφόρου cod.) λαμβάνων ὑπ[η]ρέτης καὶ π[ρ]όεδρος εἰς τὴν κανονίδα (κα-νεονίδα cod. corr. Iunius). errat grammaticus: nam decem sunt e tribulibus ἐμπήκ[τ]αι. Bekk. An. 258 ἐμπήκ[τ]ης ὁ θεσμοθέτης. 22 hinc nati errores in scholio Iunt. ad Ar. Plut. 277 p. 339^b 47.

βάλανο]ν ἐκ τῆς ὑδρίας

ΚΑΙ ΠΡΟ . . . ΖΑC αὐτῇ[ν ων τὸ γράμμα δει
 κνυσιν πρωτ τῷ ἄρχοντι τῷ ἔφεσ
 τηκότι, ὁ δὲ ἄρχων ἐπειδ' ἂν ἴδῃ ἐνβάλλει τὸ
 πινάκιον α[ὐ]το[ῦ] εἰς τὸ κ[ι]βώτιον, ὅπου
 ἂν ἢ [ἐ]π[ι]γεγραμ[μέν]ον τὸ αὐτὸ στοιχεῖ
 ον ὅπερ ἐν τῇ βαλ[άν]ω, ἵν' εἰς οἶον ἂν λάχῃ
 εἰσὶν καὶ μὴ εἰς [οἶο]ν ἂν βούληται, μηδὲ
 ἢ συνάγειν [εἰς τὸ] δικαστήριον οὗς ἂν
 βούληται τις. πα[ρά]κειται δὲ τῷ ἄρχοντι κ
 βώτια ὅσ' ἂν αἰ [μ]έλλῃ τὰ δικαστήρι[α]
 πληρωθῆσθαι [ἐ]χοντα στοιχεῖον [ἐ]
 κάστον ὅπερ ἂν [ἦ] τοῦ δικαστηρίου ἐκάσ

pagina XXXIII

το]ν ΕΙΧ . . . ΠΛ . Υ — — — — —

26 in principio omnia incerta, tertiae litterae alia erat supra-
 scripta. 27 primae litterae possunt et ΙΚΙΑ legi. cave de ἀνοι-
 γνύναι verbo cogites. dictum erat, singulos iudices ut quisque
 (vel potius quini quique) sorte ducerentur, ad urnam accedere, glan-
 dulam promere, eamque dum magistratui monstrant ita tenere, ut
 littera inscripta conspici posset. 28 ωτ K, sed diffidimus; an προ-
 τείνας? 30 ΒΩΔΙΟΝ 31 in ΕΠΙ voce quid scriba dederit incertum,
 certum quid Aristoteles dederit ΑΥΤΟΥCΤΟΙ 32 ΝΕΙ// ΟΙ
 33 ΕΙCΕΙΗ ΒΑΛΗΤΑΙ et supra vers. ΟΥΛΗΤΑΙ 34 ΕΙC CΥΝΑΓΑ
 ΓΕΙΝ deleta ultima Α

36 ΒΩΤΙΟΝ permovit nos Kenyonis auctoritas, ut ad primam
 lectionem rediremus ὅσ' ἂν αἰ, quamquam M solum lacunam aegre
 explet et certe ὁσάπερ pro ἄπερ expectatur. 37 ΝΤΑC

xxxiii praeter sinistram huius paginae partem, de qua ad xxxii
 dictum est, superest dextra item proximae adhaerens, ita ut septenae
 fere litterae perierint in medio quoque versu. sed omnia tam detrita
 et adesa sunt, ut nos quidem ea tantum restituere possimus, in quibus
 testimoniorum subsidio uti licet.

1 litterae praeter ΕΙ omnes incertissimae, etiam suprascripta

ὕ]πηρέτη ΕΙ — — — — — ΩC . . ΝΩ
 . ΩC ὁ δὲ ὑπηρέτης δίδωσιν αὐτῷ βακτηρίαν
 ὁ]μόχρων τῷ δ[ι]κα[στηρί]ω τῷ ἔχοντι τὸ αὐτὸ γρ[ά]μμα
 ὅπερ ἐν τῇ βαλάνω, ἵνα ἀναγκάστον ἢ αὐτῷ
 εἰσελθεῖν εἰς τ[ὸ] αὐ[τοῦ] δικαστήριον· ἐὰν γὰρ
 εἰς ἕτερον εἰσ[ί]ῃ, ἐξελέγχειται ὑ[πὸ] τοῦ χρώμα
 τος [τ]ῆς βακτηρίας. [τοῖς γὰρ δικ[α]στηρίοις χρώ
 μα ἐπιγέγραπται ἐκάστῳ] ἐπὶ τῷ σφῆ
 κ[ί]σκῳ τῆς εἰσόδου, [ὁ δὲ λαβὼν] τὴν βακτηρί
 α]ν βαδίζει εἰς [τὸ] δικαστήριον τὸ ὁμόχρων
 μὲν [τ]ῇ βακτηρίᾳ ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα
 ὅπερ ἐν [τ]ῇ βαλάνω. ἐπειδ' ἂν δ' εἰσ[έ]λθῃ, παραλαμ
 βάνει σύνβολον δη[μοσί]α παρὰ τοῦ εἰλη

3 prima etiam O legi potest, ut fecit K 4 ΧΡΕΝ ΑΥΤΟΤΟ
 ΓΡΑΜΜΑ 5 ΑΙΟΝΗΝΑΥ 9 ΜΑΤΑΕΠ corr. e schol. Ar.
 ἐφ' ἐκάστῳ male schol. quod spatium non admittit 10 ΤΗCΙCΘΑ
 13 ΠΕΡ om. scriba, sed fuisse aliquid suprascriptum vidit K

8—15 schol. Arist. Plut. 278 (om. RV) περὶ τοῦ παραδιδόμενου
 τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου Ἀριστοτέλης ἐν τῇ
 Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει “τοῖς γὰρ — ἀρχήν” (8—15)
 cf. schol. Iunt. ad v. 277 (p. 340^a 41, ^b 5).

TESTIM. 2—15. Bekk. An. 220 βακτηρία. ὁμόχρωμοι τοῖς δι-
 καστηρίοις ἐδίδοντο βακτηρία, ἵνα ὁ λαβὼν οἰουδὴ χρώματος βακ-
 τηρίαν εἰς τὸ ὁμόχρωμον εἰσελθῇ δικαστήριον καὶ μὴ εἰς ἕτερον
 πλανᾶται διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ δικαστήρια.

Suidas (e lexico Photiano) βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόντες
 δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ
 βακτηρίαν καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τὴν χροάν δὲ ὁμοίαν εἶχε τῇ βακ-
 τηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀπο-
 δίδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικαστικὸν γέγονεν. (cf.
 Bekk. An. 185. schol. Patm. Demosth. p. 147).

schol. Aristoph. Vesp. 1110 ἐδίδοντο δὲ καὶ βακτηρία τοῖς δι-
 κασταῖς ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἐκάστον εἰσελθόντας
 δικάζειν ἔδει, ἵνα τὸν διαμαρτάνοντα ἀπελέγῃ τὸ χρώμα.

χότος ταύτη[ν] τήν ἀρχήν . . .] ΤΑ . ΗΝΤΑ — 15
 . . . C τήν βακτηρίαν ΡΑΤΑΥΤΗΣ —
 τόν] αὐ[τόν] τρόπον . . . ΠΕ ΤΕΣΤΟΙΣ Ω —
 ΟΥΣ ΔΙ ΟΙΚΠΕΠΕΡ . Κ —
 τὰ] πινάκια Π ΔΙ δημοσίαις
 τῆς φυλῆς ἐκάστης ἀ[ποδι]δόασιν ταῖς 20
 ἔν ἐπὶ τὸ δικα[στήρι]ον ἕκαστον δ
 πρό[α] ἐστὶν τὰ Δ . . . [τῆς] φυλῆς τὰ ὄν[α]
 ἐν ἑκάστῳ τῶν δικα[στήρι]ων, παραδιδόα[σι]
 δὲ τοῖς εἰληχ[όσιν] παρ[αδι]δόναι τοῖς δικ[ασ]
 ταῖς ἑκάστῳ — — — — — τ[ῶ] ἀριθμῶ τῶν 25
 παρὰ τῶν ΤΟ . ΤΟ ΟΥΝ . . . ὕ ἀπο[δί]
 δωσι τὸν [μισ]θὸν δὲ πάντα Τ
 κατὰ δικαστήρια ΤΡ ΕΝΤΩ
 δικαστήριον — — — — — ΙΑΚΑΙ — — — — — ΩΝ
 ΕΙΣΙΠΕΠΙΤΑ ΚΑΙ — — — — — Κ 30
 καὶ ἕτεροι κύβοι ἐν οἷ[ς]] τῶν ἀρχ[ῶ]ν Τ!
 τωε — — — — — ΤΟ — — — — — το τῶν [θεσμ]ο
 θετῶν Ρ — — — — — ΟΥΣ τοὺς κύβους
 βάλλουσιν ΟΠΕΝΤ ΠΑ — — — — — [δικασ

16 post mediam lacunam ΡΑ . . . CITHC legit K 17 fin. ΠΟ legit K
 18 supra ΔΙ fortasse Ε scriptum litterae quamvis manifesto non
 verae tamen tales apparent 19 ubi nos Π, K legit ΥΠΟ, quod
 ferri potest CΙΑΔΙC sed prius Α deletum 20 ΔΩΔ 21 post
 ΙΟΝ
 lacunam ΙΝ 22 τὰ σύμβολα τὰ τῆς? 23 ΔΩΔ 25 ἐκάστῳ
 suprascriptum, infra idem fuisse credit K 26 τούτων edidit K
 littera suprascripta etiam Ε legi potest 27 in fine potius Π legit K
 29 quae hic et 30 et 32 dantur ultimae litterae leguntur quidem bene,
 sed quo referendae sint, non constat, charta penitus discissa 30 εἰν
 εἰτ' ἐπὶ τὰ edidit K 31 τῶν ἀρχῶν admodum dubia 33 post
 mediam lacunam aliquid suprascriptum 34 vel ΟΤΩΝΤ

τήριον δ δὲ τῶν ἀρχ
 . Ι . ΔΔ ΘΗΔ ΩΝΑΡΧΩΝΕ
 ΚΗΡΥ

pagina XXXIV

a)
 ἀ]ΡΧΩΝΤ
 δ]ΕΥΤΕΡΑ . ΜΗ
 δ]ΕΜΙΑΗΜΕΡΑ

36 τῆα K. fuerit ἐπειδὴν πληρωθῇ. ultimam litteram potius Δ legit K

paginae xxxiv, xxxv, xxxvi frustatim sunt lacerata, neque
 subsidium in reliquiis earum componendis ex antica scriptura peti
 posse testatur K. pag. xxxiv pars sinistra adhaeret pag. ante-
 cedenti, pag. xxxvi pars dextra sequenti, sed paucissimae tantum
 in singulis versibus litterae supersunt, eaeque in p. xxxvi tam eva-
 nidae, ut K tantum v. 23—36 excripserit. idem ope scholii Aristo-
 phanei e tribus fragmentis unum composuit, quod infimae chartae
 erat, aliquot litteras in margine sinistro pag. xxxv, dextro pag.
 xxxvi positas continens. quorum fragmentorum duo in tab. xix
 leguntur iuxta reliquias pag. xxxii, tertium id est quod in eadem
 tabula inversis litteris extat. alio grammaticorum testimonio intel-
 leximus in fragmento, quod K. tamquam 3 edidit, extans in tab. xix
 supra id quod inversum est, agi de aqua ad horas mensis Posideonis,
 i. e. brevissimas, dimetienda. quod fragmentum a parte superiore in-
 tegrum est. de aqua dimetienda autem cum etiam in ultima pag.
 xxxv et summa xxxvi actum sit, veri videtur simillimum, frag-
 mentum illud summae pag. xxxvtribuendum esse, quamquam de-
 finire non possumus quam longe a margine dextro servato afuerit.
 porro longum fragmentum, margine inferiore servato, legitur t. xx
 secundum a margine dextro, quocum melius evoluto in nova imagine
 coniunctum est longum frustum quod t. xix extat infra partem pag.
 24 ibi repetitae. quod cum manifesto aut pag. xxxiv aut xxxv
 sit, nos ad xxxiv rettulimus, eo potissimum consilio, ut legentes
 facile periclitarentur, num reliquiae singulorum versuum, quorum ordo
 certo definitus est, componi possent. deinceps proposuimus fragmenta
 disiecta, in quibus quidem aliquot litterae certo nobis apparerent.

a) 3 . εμια σι K

a)	b)
. ΝΛΑ . ΕΙΕΚΑ — — — — — Ρ	
5 μ]ΗΩΣΙ — — — — — ΝΑ	
. ΤΑΣΠΑΡΑΛΑΜ — — — — — ΔΛ	
ΤΗΡΙΩΕΚΑΣΤΩ — — — — — ΟΔΕ	
ΤΙΟΥΠΙΝΑΚΙΟΝ — — — — — ΣΙΝ	
ΚΑΣΤΗCΤΗC — — — — — ΩC	
10 ΕΤΕΡΩΝΚΕΝΟΝ — — — — — ΑΠ	
ΤΟΥCΠΡΩΤΟΥC — — — — — ΕΙC	
ΔΩΡΤΕΤΤΑΡΑC — — — — — ΙΑ	
ΜΗΔΕΙCΠΑΡΑ — — — — — ΤΟΥ	
ΥΔΩΡΜΗΤΕΤΟΥ — — — — — ΕΠ	
15 . . ΗΤΑ . ΠΑΡ . CΑ — — — — — ΟΥC — — — — — ΜΟΥ	
. ΛΑΧΟΝΤ — — — — — ΤΟΝ — — — — — ΕΠ	
ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥ — — — — — ΤΩ — — — — — . . .	
ΤΟΝΜΙCΘΟΝΛ — — — — — ΔΜΗ — — — — — ΝΤΙ	
ΤΑΙΔΙΦΥΛΑΙ — — — — — ΤΟΥΤ — — — — — ΤΩΔΙΚ	
20 ΔΑΝΔΙΚΑCΩCΙ — — — — — ΜΙCΘΟ — — — — — ΙΑCΤ	
ΔΙΑ . Λ . ΔΙΟΠ — — — — — ΟΥCΚ — — — — — ΩCΙΚ	
ΤΟΥΤΕCΥΝΗ — — — — — ΜΑ — — — — — ΑΠΛΟ	
ΤΑΥΤΑΥΠΟΤΟΥ — — — — — ΕΚΑ — — — — — ΔΕΚΑΛ	
ΟΤΑΝΜΕΝ — — — — — — — — — — — ΑΖΗΜ	
25 ΤΩΔΡΙΘΩ — — — — — — — — — — — ΩΝ	
. . ΤΟΥΝΟΜΟ — — — — — — — — — — —	
ΕΙCΑΥΤΟΤΟΠ — — — — — — — — — — — ΕΠ	
CΙΛΤΟΥC — — — — — — — — — — — Δ — — —	
. CΙ . . ΕΙCΙΔ — — — — — — — — — — — ΕΙ — —	
30 . . ΚΡΟΥC — — — — — — — — — — — CΤΙΝ — —	
. . . . ΤΑC — — — — — — — — — — — ΤΟΪΔΑ — —	

a) 4 *ἀν λάβῃ ἕκαστ?* 5 *ὡς* K 6 *ταὶ ἡ ἀρχή* K 12 *δ. ρ. τες παρὰ* K. fuit cum legeremus *τά τε παρὰ[νομα]* cf. Aeschin. 3, 197 sqq. 14 *δῶρ[α] μήτε* K, sed nihil fuit inter P et M 15 *.. ητα* *.. αρεσ* K, paene ultima littera fortasse T 21 *διας α τον* K aliquid (TO) supra ΟΠ suprascriptum 22 *τοῦτο συν* K, *τοῦ τε συνηγόρου?* 23 fortasse *πάντα[ς] ὑπό* 28 supra TO correctura, itaque recte fortasse *βασιλεύς* K, idem recte fortasse versum non a CΙΛ demum incepisse putat. si rex hic erat commemoratus, cogitaveris de Ario pago et v. 27 *εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγειν* subesse credideris. 32—37 legi nequeunt supra v. 32 videtur aliquid fuisse scriptum b) K non descripsit. litterae inter duas fragmenti partes interceptae in vers. 15—23 fere quinae fuerint. fallaces singularum litterarum apices ultra interpretari veremur.

paginarum XXXIV, XXXV. XXXVI
fragmenta incerta

a)	b)	c)	d)
Δ . . ΔΙ	ΔΙΟΠ		ΙΑ
ΚΑΣΤΟΪΔ	CΤΗΡ		Α
ΠΕΥΔΟΙ	ΝΤΕC		ΕΡΙ
ΘΕΙΝΤΟΥC	ΜΗΤΕ		ΩΙ
5 ΛΑΜΒΑΝ	5 ΕΝΟΧ		5 Ι
ΡΟCΤΟΪCΔ	ΟΥCΙΤΕ		6 ΤΕ
ΕΝΔΕΤΟΙC	ΙΤΟΥC		13 ΤΑC
τ]ΩΙΔΙΑΦΙ	ΝΔΙΚ	ε)	Υ
ε]ΠΙΤΟΙC	ΟΚ	ΔCΤ	15 ΤΑCΕC
10 ε]CΤΙΔΕCΜ		ΙΝ	ΝΑ
χ]ΡΗΜΑΤ		ΗΧ	Ν
. ΑΠΟΤΗ		εξε	
		ΤΩ	
		ΔΙ	
		ΟΔ	
		ΑC	

pagina XXXV

ΟΛ
Ν ΔΙ
ΥC . . ΩΝ
ΙΔΙΩ[τ]ΗC
ΩΝΤΩΝ
ΕΛ
ΔΕΤΑΔΗΜΟ
ΔΙΚ

5

fragmenta incerta. a) apud K. 1, a sinistra integrum. 1 post Δ hastae ima pars 2 fuerit verbum compositum velut ΕΠΙCΠΕΥΔΟΙ, nam ita subinde dirimuntur syllabae. 4 Υ suprascriptum est 10 cum τ parum dilucide scriptum esset, supra repetitum est b) apud K. 2. 5 videtur littera alia supra N fuisse c) K neglexit d) K neglexit nec repetivit in nova imagine. a dextra integrum est, possit igitur etiam ad pag. xxxi referri. 7—12 nihil superest

xxxv apud K. 4, a dextra et inferiore parte integrum. in nova imagine non bene composita sunt fragmenta. 3 in fine suprascriptum ΔΑC, inde K edidit *το]ὺς . . δας* 4 *ἰδλους* K non recte

10

ΔΧΟΥC
CΟΔΕΙ . ΤΟΥ
ΗCΥΠ . ΟΠΕΡ
ΕΠΤΑΧΟΥCΔΕ
ΩΝΚΑΙΔΙΧΟΥC
ΚΑΙΔΙΧΟΥCΕΞΑΧΟΥC
ΕΡΟΝΛΟΓ . CΟΥΩC
ΩCΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

15

pagina XXXVI

a)

ΕΝΑ — — — — — ΟΓΩΝ . .
ΗΜΑΡ — — — — — ΗΤΕCΛΟ . .
ΕΝΑΠΙ — — — — — ΙΑΜΕ . .
ΜΕΤΡΗ — — — — — ΤΟΔΕ . . . C
ΠΙΛΑΜΒ — — — — — ΝΥΔΩΡ
ΤΩΤΕΚΑ — — — — —
ΔΙΩCΜΕΤ[ρ — — — — —
ποσι]ΔΕΩΝΟC — — — — —
ΧΡΩΝΤ — — — — —

b)

10 ΕΙΑ
...
ΡΕΥ
ΡΟCΕΞΩ . . .
ΟΥΔΩΡ
15 ΕΠΕΙ
16 . . . ΙΝ

9 suprascriptum Ε, legendum igitur χόες 10 i. e. δ' δ' εἰς τοῦ
11 ον τοις ερ Κ 15 ερον . . . σου Κ fuerit ὕστερον λόγος, οὗ ὡς
xxxvi a) apud Κ 3, superne integrum 2 μάρτυρες vel
μαρτυρία 6 τῷ τε κατηγορῶ? 8 Ε suprascriptum b) a dex-
tra integrum. cf. ad xxxiv, sed tam evanidum, ut ne id quidem
possit definiri, quo usque scriptura pertinuerit b) 3 δ'ιαμε[τρ]?
12 aut ΔΙC 17—19 nihil de his dicere audemus, praesertim cum
umbrae litterarum correcturis incertiores etiam redditae sint

TESTIM. xxxvi a 7. 8. Harp. διαμεμετρομένη ἡμέρα· μέτρον
τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρομένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο
δὲ τῷ Ποσιδεῶνι μηνί· πρὸς δὲ τοῦτο ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ
περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ
μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι.

b)

c)

20 δ'ΗΜΕΥCΙC
ΗΧΡΗΜΑCΙΝ

Η — — — — — διχ]ΔΑCΤΗΡΙΩΝ
ΕCΤΙ — — — — — ΝΗΝΟΤΑΝ
ΔΕΔΕ — — — — — ΑΓΑΓΕΙΝ
CΥΝ — — — — — ΦΑΝΗΝΑΙ
ΤΑΧ — — — — — ΙC . Λ . . .

25

τρια — — [ψηφοι δὲ εἰσὶ χαλκαῖ] αὐλίσ
κον [έχονσαι ἐν τῷ μέσῳ αἱ μὲν ἤ]μίσειαι τε
τρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις· οἱ [δὲ λα
χόντες [ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημέ]νοι
ᾧσιν [οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τ]ῶν
δικαστ[ῶν δύο ψήφους, τετρυπημένη]ν καὶ
πλήρη [φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντι]δ[ίκοις ἵ]να μή
τε πλή[ρεις μήτε τετρυπημένας] ἀ[μφο]τέρας
λαμβάν[ωσιν ἄ]ν [λ]άχωσ[ιν
35 ΑΠΟΛΑ Μ . . ΠΟΛΙ . . .
ΥΗΦΙΖ ΚΟ . . .

— Αριστοτέλης δ' ἐν Αθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ
τούτων. Aeschin. 2, 126 πρὸς ἑνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρο-
μένη τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. ubi schol. φασὶν ὅτι τὰς ἡμέρας τοῦ
Ποσιδεῶνος μηνὸς ἐπιλεξάμενοι (l. ἐκλεξ.) οἱ Ἀθηναῖοι ὡς συμμέτρους
καὶ δυναμένους κατέχειν ἑνδεκα ἀμφορέας, πρὸς αὐτὰς καὶ ταῖς ἄλλαις
ἡμέραις (τὰς ἄλλας ἡμέρας corr. Sauppe) ἐσκεύαζον τὴν κλεψύδραν,
μεγάλον πράγματος δηλονότι γυμναζομένον (l. ἀγωνίζομενον). ἀπε-
νέμοντο δὲ οἱ ἑνδεκα ἀμφορεῖς κατὰ τὸ τρίτον τοῖς ἀντιδίκους καὶ
τοῖς δικασταῖς. aliud schol. τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις
διηρεῖτο ἡ ἡμέρα καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς ἡμισὺ μὲν τῷ κατηγορῶ, ἡμισὺ
δὲ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο τὸ ὕδωρ ὅσον ἐπαρκεῖ εἰς
τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσους μέρους τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς
ὥρας. cf. Hesych. διαμεμετρο.

b) 25 ἐνημμεν Κ 28 ΜΙCΙΑΙ c) cum pag. xxxv cohaeret

TESTIM. 28 Harp. τετρυπημένη — Αριστοτέλης ἐν Αθηναίων πο-
λιτείᾳ γράφει ταυτί· ψηφοι — λαμβάνωσιν. codd. meliores post prius
πλήρεις (v. 29) inserunt μήτε ταύτη ὑπομείνας (i. e. μήτε τετρυπη-
μένας) et post alterum (34) habuit archetypus (habet Α) μήτε ταύτη
. λαμβ. lacuna significata. inde factum in dett. μήτε πάντη
τετρυπημένας λάμβ. Phot. τετρυπημένη· τῶν ψηφῶν οὐσῶν χαλ-

pagina XXXVII

... του γ' ἀποδίδ[ω]σ[ι]... γ' ἄρ γ' λαμ[β]άνει, ἵνα] ψηφί
ζωντα]ι πάντες· οὐ γὰρ ἔστι λαμ[β]άνειν]... ΟΡΟΝ
οὐδεν]ί, ἐὰν μὴ ψηφίζεται. εἰσ[ι] δ' ἄμφ[ο]ρεῖς
δύο κελ]μενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὃ μὲν χαλκοῦς,
ὃ δὲ ξύλινος, διαίρετοι [δ]πως μὴ [προ]υπο[β]άλλων 5
ται ψηφο]ι, εἰς οὓς ψηφίζονται οἱ δικαστα[ι], ὃ μὲν
χαλκοῦς κ[υ]ρίος, ὃ δὲ ξύλινος [ἄ]κυρος, ἔχει δ' ὁ χαλ
κοῦς ἐπίθημα διεργιν[η]μένο[ν] ὥστ' αὐ[τ]ὴν
μόνη]ν χωρεῖν τὴν ψηφον, ἵνα μὴ δύο [δ] αὐτὸς
βάλλη]τ. ἐπειδὴ δὲ διαψηφίζε[σθαι] μέλ[λ]ωσιν, 10
... ΤΑ ὃ κῆρυξ ἀγορ[ε]ύει πρῶτον, ἵν' ἐ[πι]σκή

κῶν καὶ ἀλλίσκων ἔχουσῶν αἱ μὲν ἦσαν τετραπημέναι, αἱ δὲ πλήρεις
[ἀτρώπητοι] ὅσαι ἠφίσταντο τοὺς κρινόμενους. cf. Bekk. An. 307 et
subscripta proximae paginae

XXXVII margo sinister cum quinis fere litteris periit. reliqua
charta tantum non tota superest sed scissa in fascias tres, unam
proximae paginae adhaerentem lectionis plerumque certae, ceterae
(in tab. XXI ordine inverso extantes) et adesae sunt in parte in
feriore et pessime detritae. tamen sperare licet, fore ut omnia ali
quando recuperentur

1. 2. sententia nos fugit, etiamsi de litteris paene omnibus constet.
fuit cum legeremus in fine σύμ[β]ολον, sed recte hoc ferri posse negat K.
2 ante πάντες deletum ΕΝ. legi potest ΡΑΚΤΙ, ut K.

5 προ supplementum incertum 7 ΕΧΩΝΟ scriptum est: corr.
ex schol. Ar. 11 extr. ἀν[ε]ῖσα legit K. de ΔΝ dubitamus: si legitur,
peccatum est, sicut in fine ΚΕ (vel ΚΑ) scriptum est perperam et 12
ΤΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ; emendationem suppeditavit Plato Leg. XI 937^b.

TESTIM. 3 schol. Arist. Equ. 1150 ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἴσταν
το ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὃ μὲν χαλκοῦς ὃ δὲ ξύλινος, καὶ ὃ μὲν κύριος
ἦν ὃ δ' ἄκυρος. ἔχει δὲ ὁ μὲν χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης
διεργινημένο[ν] ἐπίθημα εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψηφον καθίσταται.
Pollux 8, 123 ψηφους δ' εἶχον χαλκᾶς δύο, τετραπημένην καὶ ἀτρώ
πητον, καὶ κάδον ᾧ κημὸς ἐπέκειτο δι' οὗ καθίετο ἡ ψηφός· αὐθις
δὲ δύο ἀμφορεῖς ὃ μὲν χαλκοῦς ὃ δὲ ξύλινος, ὃ μὲν κύριος ὃ δὲ
ἄκυρος. τῷ δὲ χαλκῷ ἐπὶ ἐπίθημα μιᾷ ψηφῷ χώραν ἔχον.

πτων]ται οἱ ἀντίδικοι ταῖς μαρτυρίαις· [δε]ῖ γὰρ
αὐτοὺς] ἐπισκῆψασθαι [αὐ]τα[ῖς] πρὶν π[άν]τα[ς] δ[ια]ψη
φίσασθαι. ἔπειτα π[ά]λιν ὃ κ[ῆ]ρυξ [κ]ηρύττει[ι] “ ἡ τε 15
τετραπημένη τοῦ πρότερον [λέ]γον[το]ς, ἡ δὲ πλή
ρης τοῦ ὕστερον [λέ]γον[το]ς” ... Α . ΑΤΑC . CΤΑ
... ΕΝ τοῦ λυχνείου τὰς ψηφους ... ἔχαστον
... τῆς ψηφου καὶ ὃ δεικνύων ὥς Α
... ΠΕΝΟΙC αὐτῆς τό τε τετραπημένον 20
καὶ τὸ πλήρες βάλλει τὴν μὲν κυρία]ν εἰς
τὸν χαλκ[ο]ῦν ἀμφορ[ε]ῖα τὴν [δὲ] ἄκυρ[ον] εἰς
τὸν ξύλινον ΠΛΑ . Τ . . . ΤΟ — — — οἱ δὲ
τεταγ]μένοι λαβεῖν τὰς . . . ὑπηρεταί
τὸν ἀμφορεῖα τὸν κύριον ΑCΙ . ΙΝΑΝΑ
... ΠΗΜ . ΤΑ ΤΑ . . . ΕΞΕΙCΙ . ΔΙΨΗ 25
ΑΥΤΑ Α . ΕΥΑ . ΙΟΜΟΙ
ΕΚΑΙΤΑ ΥΤΩΝ ΗΡΗ
ΤΙΑ . Κ ΦΟΥC . ΛΗ
ΔΙΑ ΟΥΑ . ΑΚΑC
ΜΕ ΕΙCΧΩ ΔΕΞΑΜΕ 30
ΜΕΝΠΑ . . . ἀν[α]γορεύει ὃ κῆ[ρυξ] τὸν

13 αὐΤΑΙC Πλην ΠΑΝΤΑC scriptum erat solito aegyptismo
16 in fine ατος μετὰ? 17 τοῦ a correctore suprascriptum esse
docuit nos K idem ΦΟΥC. ΠΙΕ denuo testatur nobis non appa
rentia et ultimum vocabulum e vestigiis probabiliter restituit
19 ΑΥΤΗC ΤΕ alterum suprascriptum 22 supra ΠΛΑ
scriptum esse ΠΑΛ testatur K. nobis nihil apparet 23 ψηφους
suppleri ratio iubet, spatium vetat 24 ἐστήκ[α]σι vestigiis aptum,
possis etiam τιθέασιν ἵν' αἰ — — πῃ, μετὰ δὲ ταῦτα, sed ne ασι
quidem certum, ac pleraeque abhinc litterae dubiae 25 ΜΑΤΑ Κ
finem versus ita legit K probabiliter 26 ΑΠΕΥ, suprascripta Ο,
legit K; in ἀριθμοί Ο suprascripta 27 principium legere nos
docuit K, καὶ cum male exaratum esset repetivit corrector. in fine
ρηθελ edidit K, ac suprascripta est λ litteris quae fortasse δη fue
runt, sed deletae sunt 28 fuerint ἀν[τι]δικοι. ante φ hasta
comparat

ἀριθ]μὸν τῶν ψήφων, τοῦ μὲν [δι
 ὠκον]τος τὰς τετραπημένας τοῦ δὲ φ[εύγον
 τος τ]ὰς πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' [ἂν] πλείους γένων
 ται, οὗ]τος νικᾷ, ἂν δὲ [ἴσα]ι, ὁ [φεύγων.] ἔ[π]ετα πᾶ 35

pagina XXXVIII

λιν τιμῶσι, ἂν δέη τιμῆσαι, τὸν αὐτὸν
 τρόπον ψηφίζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον
 ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμ
 βάνοντες. ἡ δὲ τίμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχουν
 ὕδατος ἑκατέρῳ. ἐπειδὴν δὲ αὐτοῖς ἡ δε 5
 δικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμ
 βάνουσιν τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὗ ἔ
 λαχον ἕκαστοι.

32. 33 quae in extremis versibus prostant litterarum species plane
 abhorrent ab eis quas Aristotelem dedisse et res flagitat et lex.
 Cantabr. testatur 34 ΠΛΕΙΩΝΕΝΗ corr. e lex. Cant.

XXXVIII 1 τειμῶσι et sic deinceps 5 ΕΚΑΤΕΡΩΝ ante
 corr. 8 ingens coronis libri terminum signat

32 lex. Cantabr. ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν· ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι,
 ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. καὶ ἦσαν τοῦ
 μὲν διώκοντος αἱ τετραπημέραι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις, ὁπο-
 τέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκη, ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων
 ἀπέφυγεν.

HERACLIDIS EPITOMA.

1. Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρήσαντο βασιλείᾳ·
 συνοικήσαντος δὲ Ἰωνος αὐτοὺς τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλή-
 θησαν. (cf. fgm. 1.)

Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετὰ Ἐρεχθεᾶ διένειμε τὴν
 ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς. 2. καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες. 5
 Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴση
 καὶ ὁμοίᾳ. (cf. fgm. 2.)

οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν ὡς θεὸς κατὰ
 πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους φοβηθέντος, μὴ σφετερίσῃται
 τὴν νῆσον. Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον μετὰ τὰ Μηδικὰ μετε- 10
 κόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστέα. (cf. fgm. 4.)

3. ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ἤρουντο διὰ
 τὸ δοκεῖν τρυφᾶν καὶ μαλακοὺς γεγονέναι.

Ἰππομένης δὲ εἰς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσα-

Edidit post Schneidewinum Muellerus (Fragm. Hist. Gr. II 208)
 et Valentinus Rose (post politiarum fragmenta), hic quidem ex cod.
 Vat. 997, ex quo perperam iactat ceteros esse descriptos. graviora
 tantum e codicum memoria adscripsimus. 2 αὐτοῖς codd. cf.
 Arist. 41, 2 7 ὁμοίᾳ μοῖρα codd. mel. ὁμοίᾳ τιμῇ codd. dett.
 corr. Schneidewin 9 περὶ τὰ M. codd.

TESTIM. 3 de Atticae partibus inter Pandionis filios divisus cf.
 Atthidographos Strab. 392. schol. Aristoph. Lys. 58. 59 al. 2 cf. cap. 41, 2
 12 cf. cap. 2, 2 13 de Hippomene cf. Aeschines 1, 182 cum schol.
 (Phot. παρ' Ἰππον καὶ κόρην. Bekk. An. 295.) Diodor 8, 22.
 Nicol. Damasc. 51. Diogenian. III 1. schol. T ad Ψ 683. Ovid. Ibis
 335. 459 cum schol. P

σθαι τὴν διαβολήν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνη μοιχόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας [μετὰ τῆς θυγατρὸς] τῷ ἄρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ὅπως ἀπόληται.

4. τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν 5 βωμόν τῆς Θεοῦ πεφενγότας οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν. καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαννον. (Arist. 1.)

5. Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίοις καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν καλουμένην. (6, 1.)

ὥς δ' ἐνώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδή- 10 μυσεν εἰς Αἴγυπτον. (11, 1.)

6 Πεισίστρατος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε. (17, 1.)

Ἰππαρχος δ' υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος, Θέσσαλος δὲ νεώτερος καὶ 15 θρασύς. (18, 1. 2.)

τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἰππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. (18, 3.)

Ἰππίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει. (19, 1.)

7. καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς 20 ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιῶντας. καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης (22, 1. 3. 5. 6.)

8. Ἐφιάλτης. (25.)

τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὁπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλο- μένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε. (27, 3.)

25 9. Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα. (28, 3.) καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν (28, 4. 5. 35, 3.)

καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'. (35, 4.)

τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προεისტήκεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός. (37, 1. 38, 4.)

2 del. Koeler

3 ἕως ἀπ. codd.

4 Κύκλωπος codd. mel.

9 δὲ διώχλουν codd.

17 ἀπέκτεινεν codd. mel.

10. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης. (23, 2.)

καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή πολλά ἐδύνατο. (23, 1.)

καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται ὅπως μὴ τινες κατοικοδο- μῶσιν αὐτὰς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν. (50, 2.)

11. ὁμοίως δὲ καθιστᾷσι καὶ τοὺς ἑνδεκα [τοὺς] ἐπιμε- 5 λησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. (52, 1.)

εἰσὶ δὲ καὶ ἑννέα ἄρχοντες. Θεσμοθέται 5, οἱ δοκι- μασθέντες ὁμνύουσι δικαίως ἄρξιν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. (55, 1. 2. 4.)

ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ. (57, 1.) 10 καὶ τὰ πολέμια. (58, 1?)

1. 2 haec quo traicienda sint, nunc docet ordo Aristoteleus 3 ἀνοικ. codd. 7 θεσμοθέται 5 Corais: θεσμοθέται καὶ vel θεσ- μοθετικοὶ καὶ codd. (θεσμοθέται solum Vat. teste Rosio, vel ob hunc locum minime ceterorum pater: error enim e signo natus quod numerali et copulae commune est)

FRAGMENTS

ex prima libri parte

1

τὸν Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῶον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικὴν, ὡς Ἀρι- στοτέλης φησὶ, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῶον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Harp. Ἀπ. πατρ.

πατρῶον τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. schol. Aristoph. Av. 1527 cf. Bekk. An. 291 = schol. Plat. Euthydem.

2

ἔτι δὲ μᾶλλον αὐξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος (Theseus) ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ δεῦρ' ἴτε, πάντες λεῶν κήρυγμα Θησέως γενέσθαι φασὶ πανδημίαν τινὰ

καθιστάντος. οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μεμιγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρίδαις δὲ (τὸ) γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν (τοὺς) ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς, τοῖς ἄλλοις πολίταις (1. τοὺς πολίτας) ὥσπερ εἰς ἕσον κατέστησε, δόξη μὲν εὐπατριδῶν, χρεῖα δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. ὅτι δὲ πρῶτος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ (547) μόνους Ἀθηναίους δῆμον πρᾶσαγορεύσας. Plutarch. Thes. 25.

3

ΓΕΝΝΗΤΑΙ. πάσαι τὸ τῶν Ἀθηναίων πλήθος πρὶν ἢ Κλεισθένη διοικήσασθαι τὰ περὶ τὰς φυλὰς διήρητο (διηρεῖτο cod.) εἰς (εὐπατρίδας καὶ suppl. e fgm. 2) γεωργούς καὶ δημιουργούς καὶ φυλαὶ ἦσαν δ', τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστη μοῖρας εἶχε γ', ὥς φατρίας καὶ τριττίας ἐκάλουν· τούτων δὲ ἐκάστη συνειστήκει ἐκ τριάκοντα γενῶν, καὶ γένος ἕκαστον ἄνδρας εἶχε τριάκοντα τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους οὕτινες γεννῆται ἐκαλοῦντο, (ἐξ) ὧν αἱ ἱερωσύναι (αἱ suppl. ex Harp.) ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο, οἷον Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες καὶ Ἐτεοβουτάδαι, ὡς ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγων οὕτως· φυλὰς δὲ αὐτῶν συννενεμῆσθαι δ' ἀπομιμησαμένων (ἀπὸ μισθωμάτων corr. e Suida) τὰς ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς ὥρας, ἐκάστην δὲ διηρῆσθαι εἰς τρία μέρη τῶν φυλῶν, ὅπως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη, καθάπερ οἱ μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυτόν, καλεῖσθαι δὲ αὐτὰ τριττῦς καὶ φατρίας. εἰς δὲ τὴν φατρίαν τριάκοντα γένη διακεκοσμησθαι, καθάπερ αἱ ἡμέραι εἰς τὸν μῆνα,

τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντα ἀνδρῶν. Lexicon Patm. p. 152 Sakkel. eiusdem glossae excerpta schol. Plat. Axioch. 371^a (Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διηρημένου Ἀθηναίων εἰς τε τοὺς γεωργούς καὶ τοὺς δημιουργούς φυλὰς αὐτῶν εἶναι δ' etc.). Harp. γεννῆται. Suid. (e lexico Photiano) γενν. Moeris (interpolata glossa) γενν. quae tamquam ipsa Aristotelis verba adferuntur ita ab eo scribi non potuerunt: certe enuntiata quae a καθάπερ incipiunt ab eo aliena, ac mirus in Aristotele lusus numerorum. sed credere licet, proposuisse eum alius scriptoris opinionem.

τριττῦς ἔστι τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. τριττῦς. cf. Pollux 8, 111.

4

Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ὅτι ἐλθὼν Θησεὺς εἰς Σκῦρον ἐπὶ κατασκοπὴν εἰκότως διὰ τὴν Αἰγέως συγγένειαν ἐτελεύτησεν ὥσθεις (ὡς Θησεὺς cod. corr. Schwartz) κατὰ πετρῶν φοβηθέντος τοῦ Λυκομήδους τοῦ βασιλεύοντος (μὴ σφετερίζεται τὴν νῆσον suppl. ex Heraclide). Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μαντείαν ἀνελόντες τὰ ὅσα αὐτοῦ ἔθαψαν. schol. Vatic. ad Eur. Hipp. 11, quod editurus est E. Schwartz. cf. Apollod. bibl. III, 15 5 ἐνιοὶ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν. Plutarch. Thes. 35. Cim. 8. ea quae Plutarchus Thes. 3 de Pittheo ex Aristotele habet redeunt fere in scholio alio ad eundem Euripidis versum adscripto. relata sunt a Rosio ad Troezeniorum rem publicam (fgm. 598) coniectura incerta: ab Atheniensi quidem aliena videntur.

spuria

5

λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν

ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκα-
λοῦντο ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι
περικεκαλυμμένους ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περι-
έχοντος. schol. Arist. Lys. 665. λυπόποδες· Ἀριστο-
φάνης *Λυσιστράτη*· τοὺς πρὸς Ἰππίαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ
Λειψυδρίῳ ὡς γενναίους· ἔλεγον (ἔλαθον Porso) γὰρ τοὺς
δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατελιῆσθαι δέρμασι
τοὺς πόδας καὶ λυκόποδας εἶναι Phot. quae quomodo
componenda sint, non liquet. Aristotelis vero mentio
perperam huc relata est, cum ad alteram eiusdem scholii
partem spectet cf. Testim. cap. 19, 2.

6

Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτως λέγει “λογι-
στὰς (λογισταί cod. corr. Dobree) δὲ αἰροῦνται δέκα,
παρ’ οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τὰ τε
λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλ-
λους δέκα συνηγόρους (ἄλλοι — συνήγοροι cod. corr.
Nauck), οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις. καὶ οἱ
τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνον-
ται (— νόντες cod. corr. Meier) πρῶτον, εἴτα ἐφίεν-
ται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ἓνα καὶ φ.” lex.
Cantabr. λογισταί. cf. Ar. 54, 2. haec scriptor vetus om-
nino non scripsit, absurda enim αἰροῦνται, ἀνακρίνονται,
ἐφίενται. vix potest fieri quin serus homo haec ex
capitis Aristotelei excerptis iam depravatis temere recon-
cinnaverit.

7

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ
οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παρὰ βολὸν Ἀριστοτέ-
λης λέγει. Pollux 8, 62. vox quae ex Aristotele affer-
tur, omnino nulla est; παραβόλιον vituperat iure Phrynichus
p. 230 Lob. aut librariorum error est aut Pollucis. res
ipsa in tomo quarto facile potest commemorata esse.

8

Photius *πελάτης* (glossa secunda)· οἱ μισθῷ δουλεύον-
τες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς, οἷον ἐγγιστα διὰ πενίαν προσιόν-
τες· Ἀριστοτέλης. idem melius schol. Plat. Euthyph.
sine auctoris nomine, item apud alios. quod nomen,
licet voce *πελάτης* Aristoteles utatur 2, 1, corruptum est
ex Ἀριστοφάνης, inter cuius glossas politicas haec est 61
Fresen. (Miller *Mél. de litt. Gr.* 433), et ad eundem redire
constat Poll. 3, 82.

falso ad hunc librum relata

9

*picturam Aegypti (invenerunt) et in Graecia Euchir Daedalo
cognatus, ut Aristoteli placet.* Plinius Nat. Hist. 7, 205.
(Rose fgm. 382.)

10

*Epimenides qui postea Buzyges dictus est secundum
Aristotelem (monstrator aratri).* schol. Lemov. ad Vergil.
Georg. 1, 19. cf. Probus ad h. l., schol. T ad Σ 483
(ex Agallide Corcyraea), schol. Aeschin. 2, 78. Bekk.
An. 221. Hesych. *Βουζύγης*. Plin. 5, 57. (Rose 386.)

11

ἡ δὲ δὴ διασπορὰ κατακαυθέντος αὐτοῦ (Solonis) τῆς
τέφρας περὶ τὴν Σαλαμινίαν νῆσον ἔστι μὲν μυ-
θώδης, ἀναγέγραπται δ’ ὑπὸ τ’ ἄλλων ἀνδρῶν ἀξιολόγων
καὶ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. Plut. Sol. 32.
(Rose 392.)

12

*πέπνυσμαι . . . κύνες γενέσθαι φιλοδεσπότους Ξανθίπ-
που τοῦ Ἀρίφρονος (Ἀρίφρου codd. corr. Schneider)· μετα-
κίζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἥνικα τοῦ χρόνου
ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε καὶ*

ἔλεγον οἱ χρησιμοὶ λῶον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων, οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ἀπελείφθησαν ἀλλὰ συμμετωκίσαντο (— κισαν codd. corr. Valckenaer) τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμίνα ἀπέβησαν. λέγετον δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος. Aelian Nat. Hist. 12, 35 (ex Alexandro Myndio). Plutarchus Them. 10 et Cat. mai. 5 rectius narrat, canem viribus natando consumptis expirasse, locum appellatum esse Κυνὸς σῆμα (unde Jacobs contra mentem Aeliani ἀπέβησαν in ἀπέσβησαν mutabat.) in zoico quodam libro haec dixerit Aristoteles, sicut in Hist. An. Z 24 mulum ab Atheniensibus immunitate donatum commemorat, quem Plutarchus in eodem capite Catonis cum cane Xanthippi componit. (Rose 398. 399.)

13

Ἀριστοτέλης δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα (Periclem) φησὶν. Plut. Per. 4. (Rose 401.)

14

πάππου ἢ τήθης πατήρ . . . τάχα δ' ἂν τοῦτον τριτοπάτορα Ἀριστοτέλης καλοῖ. Pollux 3, 17 ex Aristophane Byzantio, ut videtur. (Rose 415.)

15

πεζᾶς μύσχους, ἀντὶ τοῦ ἐταίρας· ἐλέγοντο γὰρ τινες οὕτως (ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ) τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχία 'αὐλητρίδα· πεζήν' καὶ Εὐπολὶς Κόλαξι. Photius. cf. Hesych. s. v. Et. M. πεζαί, schol. Eur. Alc. 447. ex Atheniensium quidem re publica haec sumpta non videntur (cf. 50, 2), ac devectum fortasse nomen scriptoris e glossa alia. commemoravimus maxime, quia Rosius hoc fragmentum videtur neglexisse.

INDEX.

- ἀγορανόμοι pag. 55, 20
 ἀγραφίον 67, 1
 ἀγορίκοι 13, 5
 Ἀγύρριος 45, 20. 22
 Ἀγχίμολος Lacedaemonius 21, 5
 ἀδικίον 59, 14
 ἀδύνατοι 54, 24
 Ἀθηνᾶ 14, 25 Ἀ. ἀγαλμα 51, 10
 ἄθλα Panathenaeis 68, 7
 ἀθλοθέται 67, 14. 70, 3
 ἢ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχία 38, 2
 Αἴγυπτος 9, 27. 86, 10
 αἰκίας 57, 3
 Ἄκαστος βασιλεὺς 2, 9. 11
 Ἀκρόπολις 40, 29. 64, 3. 68, 3. 5.
 πόλις 8, 15. 27, 7.
 Ἀκτὴ 46, 21. 68, 19
 Ἀλεξίας ἄρχων 38, 2
 Ἀλκμεωνίδαι 1, 3. cap. 19, 20
 ἄμπεποι 54, 5
 ἢ Ἀμμωνος 69, 17
 ἀμφικτύονες εἰς Δῆλον 70, 6
 ἀμφορεῖς (Panathenaeici) 67, 19
 (in iudiciis) 82, 3 sqq.
 Ἀνάκειον 15, 21 (Θησεῖον legit K)
 Ἀνακρέων 18, 24
 ἀνδραπόδων δίκη 57, 3
 Ἀνθεμίων Διφίλον 7, 6
 ἀντίδοσις 62, 20. 68, 21
 Ἀντίδοτος ἄρχων 29, 9
 Ἀντιφῶν 36, 13
 Ἄνυτος 30, 12. 38, 12
 ἀπογραφὰι δημονομένων 48, 10
 cf. 56, 19
 ἀποδέκται cap. 48. pag. 52, 14.
 57, 5
 Ἀπόλλων πατρῷος 61, 12, fragm. 1
 ἀποστασίον 66, 8
 ἀποτιμήματα 64, 9
 ἀπροστάσιον 66, 8
 Ἀργεῖοι 18, 16. 21, 3
 ἢ ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχία 37, 14
 ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή auctori-
 tas in rep. 3, 9 sqq. 4, 10. 7, 26.
 8, 10. 25, 20. 27, 17 sqq. 29, 15.
 38, 27. 45, 1. 87, 2 iudicia 17, 15.
 51, 19. 65, 3 sqq. 67, 10. 25
 68, 4 cf. ad 78, 28
 ἀριστίνδην 1, 1. ἀρ. καὶ πλουτίνδην
 1, 20. 3, 13
 Ἀρίσταιχος ἄρχων 3, 18
 Ἀριστείδης Ἀνσιμάχον 25, 12.
 cap. 23. 24. 45, 2. 86, 21. 87, 1
 Ἀριστίων 14, 3
 Ἀριστογείτων cap. 18. 66, 2
 Ἀριστόδικος Ταναγραῖος 28, 14
 Ἀριστοκράτης 37, 5
 Ἀριστόμαχος 36, 5
 Ἀρμόδιος cap. 18. 66, 2
 Ἀρπακτίδης ἄρχων 21, 17
 Ἄρτεμις ἀγροτέρα 65, 23
 ἀρχαιρεσίαι 49, 18
 Ἀρχεστράτου νόμος 38, 27

ἀρχηγέται εκατόν 23, 25
 ἀρχιθέωρος εἰς Δῆλον 62, 27
 Ἀρχῖνος 38, 12. 43, 14. 18
 Ἀρχῖνος Ἀμπρακιώτης τῶν Κυ-
 ψελιδῶν 18, 14
 ἀρχιτέκτονες ἐπὶ τας ναῦς 50, 30
 ἀρχοντες v. ἐννέα
 ἀρχων 2, 13. 13, 7. cap. 56. 67, 22
 ἀσεβείας γραφή 64, 22
 Ἀσκληπιῶ πομπή 63, 1
 ἀστυνόμοι 55, 8. 87, 3
 ἀνλητής 70, 2
 ἀνύχων δίκαι 65, 21

βακτηρίαι 70, 18. 75, 3 sqq.
 βάλανοι 70, 20. 74, 26. 75, 5 sqq.
 βασιλείος στοά 6, 12
 βασιλεύς 2, 3 sqq. 52, 7. cap. 57.
 78, 28. 85, 1. 87, 10. βασιλέως γυ-
 ναϊκὸς σύμμειξις Διονύσω 3, 1
 Βουκολέιον 2, 26
 βουλευσέως 65, 5. 67, 1
 βουλή e Dracontis lege 4, 2. 6.
 e Solonis 8, 9. e Clisthenis 23, 3.
 27, 6. sub CD dominatione p. 34.
 35. sub xxx viris 38, 20. quarti
 saeculi cap. 43—49 ὄρκος 24, 6
 Βραυρώνια πεντετηρίς 60, 11

γεννῆται fgm. 3
 γένη 23, 22. κατὰ γένος ἱερεω-
 σύνη 47, 3. 64, 22
 ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου
 25, 16
 γεωμόροι fgm. 2. 3
 Γοργίλος Ἀργεῖος 18, 13
 γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν,
 ὁ ἐπὶ τοὺς νόμους 59, 17 sqq.
 τοῦ δήμου 60, 1. Θεσμοθετῶν
 60, 22 sqq. 70, 13.

Δαμασίας ἀρχων 13, 2. 6
 Δαμωνίδης Οἰήθεν (Ὁαθεν?) 30, 4

εἰς δατητῶν αἵρεσιν 63, 17
 οἱ δέκα αὐτοκράτορες 41, 5. 45, 8
 ἄλλοι δέκα 41, 21 sqq.
 δεκάζειν 30, 10
 Δεκέλεια 37, 19
 Δελφίνιον 65, 9
 ὁ ἐν Δελφοῖς νεῶς 20, 24
 δεσμοτῶν φύλακες 27, 13. δεσ-
 μωτηρίων φ. 38, 23
 Δῆλος v. ἀμφικτύονες, ἀρχιθέω-
 ρος, πεντετηρίδες, χορηγοί
 Δημάρετος 41, 13
 δήμαρχοι 23, 18
 δημοιοργοί 13, 5 fgm. 2. 3
 δῆμοι 23, 9. 69, 20. εἰς δημότας
 ἐγγραφή v. πολιτῶν ἐγγραφή
 δημοσία σφραγίς 49, 6. ὁ δημό-
 σιος 52, 13. 22 δημόσιοι ὑπηρέται
 55, 19. 59, 4. 71, 9. 73, 8. 75,
 2 sqq. 83, 23
 διαδικασίαι τριηράρχων 68, 22.
 ἐπιτροπῆς 64, 1
 διαιτηταί 57, 15. 66, 7. ὄρκος
 61, 27
 διακρίων στάσις 13, 18
 διαλλακτής Solon 4, 20. οἱ ἐκ
 Λακεδαιμόνος δέκα 42, 2
 διαλύσεις αἱ ἐπ' Εὐκλείδου cap. 39.
 διδάσκαλοι (ἐφήβων) 46, 21 [40
 δικασταὶ ἑξακισχίλιοι 27, 4. κατὰ
 δήμους 16, 20. 29, 7. 53, 17. 66, 7.
 cap. 53
 δικαστήρια Solonis 6, 25. 9, 1.
 μισθοφόρα 29, 24. distributio
 66, 13. [67, 6]. descriptio cap.
 63 sqq.
 Διόνυσος 3, 1
 Διονύσια (τὰ μεγάλα) 62, 17. 18.
 63, 2. 8. ἐπὶ Ἀθναίῳ 64, 16.
 Salamine et in Piraeo 60, 15
 διωβελία 31, 12
 δοκιμασία v. ἀρχοντες, βουλευταί,
 ἔφηβοι, ἵππων

δούλων δίκη 67, 7
 Δρακοντίδης Ἀφιδναῖος 38, 16
 Δράκων 3, 18. 44, 23. Θεσμοί
 3, 18. 6, 10
 δωροξενίας γραφή 67, 1
 δώρων γραφή 59, 12. 67, 2
 ἐγγνηταί 3. 28
 ἐγκύκλιοι ἀρχαί 29, 5. διοίκησις
 47, 14
 εἰσαγγελία 48, 8. 66, 16. εἰσαγ-
 γέλλειν ἀρχήν 50, 14
 εἰσαγωγεῖς 56, 24
 Ἐκατομβαιῶν 70, 4
 οἱ εκατόν (a. 411) 33, 29. 34, 17
 ἐκθύματα v. ἱεροποιοί
 ἐκκλησία 4, 7 (Dracontis aetate).
 6, 25 (Solonis). 48, 6 sqq. μισθο-
 φόρος 45, 16
 ἐκτήμοροι 1, 10
 ἔλαιον (Panathenaicum) 67, 20 sqq.
 Ἐλευσίνα, πεντετηρίς 60, 12
 Ἐλευσίς cap. 39, cf. pag. 44, 9
 ἐλληνοταμίαι 34, 7. 12
 ἔμμηροι δίκαι 56, 24 sqq.
 ἐμπήκτης 73, 11
 ἐμπορικὴ δίκη 67, 7
 (εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν) 64, 2
 οἱ ἑνδεκα 6, 23. 56, 13. 87, 5
 ἐννέα ἀρχοντες cap. 2. 3, 21.
 6, 14 sqq. 7, 19. 24, 23. 29, 1.
 34, 12. 50, 18. cap. 55. 69, 18.
 v. Θεσμοθεταί
 Ἐννάλιος 66, 2
 ἐπικληροὶ cap. 56. v. etiam κλη-
 ρων
 Ἐπίλυκος polemarchus 3, 4. Ἐπι-
 λύκειον 3, 2. 5
 ἐπιμεληταί (sacrorum) 34, 9. 63, 2.
 ἔ. μυστηρίων 64, 13. ἔ. ἐμπορίων
 56, 9. ἔ. κρηνῶν 47, 16
 Ἐπιμενίδης Κρής 1, 4. Βουζύγης
 [fgm. 10]

ἐπιστάτης πρυτανέων 49, 1 sqq.
 προέδρων 49, 9. ἐπιστατικὴ γρα-
 φή 66, 19
 ἐπιστύλια (loculi) 52, 15
 ἐπιταφίων ἀγών 66, 1
 ἐπιτροπή, ἐπιτροποὶ cap. 56
 ἐπιχειροτομία 48, 7. cap. 61
 ἐπώνυμοι φυλῶν 23, 24. 58, 7.
 ἡλικιῶν 58, 9. 25
 ἔρανη δίκη 57, 3
 Ἐρέτρια 15, 12 sqq. 36, 20
 Ἐρεθεύς 85, 4
 Ἐρμοκρέων ἀρχων 24, 5
 Ἐτεοβοντάδαι fgm. 3
 εὐανδρίαν νικῶντες (Panathe-
 naeis) 68, 9
 Εὐβοία 36, 27
 εὐθυνα στρατηγοῖς 66, 19
 εὐθυνοὶ 53, 6
 Εὐκλείδης ἀρχων 42, 10
 Εὐμηλίδης Ἀλωπεκῆθεν 50, 1
 Εὐμολπίδαι 42, 15. 64, 15. fgm. 3
 εὐπατρίδαι 13, 5. fgm. 2. 3
 Εὐχειρ [fgm. 9]
 (ἐφέται) 65, 13. (οἱ ἐξ ἐφετῶν
 φεύγοντες) 51, 20
 ἔφηβοι cap. 42. 58, 9
 Ἐφιάλης Σοφονίδου cap. 25.
 31. 2. 38, 27. 45, 3. 86, 22
 ζευγῖται 4, 9. 6, 19. 7, 12. 29, 2
 Ζεὺς ἑρκείος 61, 12. Αἰὶ τῷ Σω-
 τήρι πομπή 63, 7
 Ἥγησιος ἀρχων 14, 20
 Ἥγησιστράτος, cogn. Θέτταλος,
 Pisistrati f. 18, 11. 17. 25 sqq.
 86, 14
 τὸ ἐν Ἡετιωνείᾳ τεῖχος 40, 17
 (Ἡράκλεια) πεντετηρίς 60, 11
 Ἡρακλείδης Κλαζομένιος ὁ βασι-
 λεὺς ἐπικαλούμενος 45, 21
 Ἡρόδοτος (I 60) 14, 27

- Θαργήλια 62, 18. 19. 63, 6. 8.
 Θαργηλιών 36, 7. 8.
 Θεμιστοκλῆς 25, 5. 26, 6. cap. 25.
 31, 2. 87, 1
 Θεόπομπος ἄρχων 36, 25
 Θερμαῖος κόλπος 15, 9
 Θεσμοθέται 2, 19. 53, 18. 56, 24.
 60, 22. cap. 59. 71, 6. 73, 9 sqq.
 Θεσμοθετεῖον 3, 5. 6
 Θετταλοί 21, 10
 Θέτταλος v. Ἡγησίστρατος
 οἱ ἐπὶ τὸ Θεωρικόν 47, 15. 51, 15.
 cf. ad 68, 10
 Θηβαῖοι 15, 15
 Θηραμένης Ἀγνωνος 31, 11 sqq.
 36, 13. 37, 5. 38, 13. 39, 18. 40,
 Θησεῖον 15, 27. 69, 20 [12 sqq.
 Θησεύς 44, 21. 85, 5. fgm. 2. 4
 θῆτες 6, 20. 7, 13
 Θουκυδίδης κηδεστὴς Κίμωνος,
 31, 4. 23
 Θρασύβουλος cap. 37 sqq. 43, 18
 ἱερομνήμων 34, 4
 ἱεροποιοί 34, 8. δέκα οἱ ἐπὶ τὰ
 ἐκθύματα καὶ δέκα οἱ κατ'
 ἐνιαυτόν 60, 3
 ἱερῶν ἐπισκευασταί 55, 5
 ἱκετηρίαι 48, 17
 εἰς Ἰμβρον ἀρχαί 70, 8
 Ἰοφῶν Pisistrati f. 18, 11
 Ἰππαρχοί 3, 24. 28. 4, 2. 34, 5.
 69, 6. ὁ εἰς Ἀἴμον 69, 14
 Ἰππαρχος Pisistrati f. 18, 10. 23.
 19, 6. 86, 13. 16
 Ἰππαρχος Χάρμον Κολλυτεύς 24,
 15 sqq.
 ἱππεῖς classis 4, 9. 6, 19. 7, 3 sqq.
 29, 4. equitatus 27, 5. 54, 6.
 69, 7 sqq.
 Ἰππίας Pisistrati f. 18, 10 sqq.
 19, 5. 20, 4. 21, 11. 86, 18
 ἱπποδρομία (Panathenaeis) 68, 10

Ἰππομένης βασιλεύς 85, 14
 Ἰππων δοκιμασία 53, 21
 Ἰσαγόρας Τεισάνδρον 21, 22 sqq.
 30, 24. ἄρχων (idem) 22, 27
 ἰσοτελῶν δίκαι 66, 4
 Ἰωνος κατάστασις 44, 18. 85, 2
 fragm. 1. πολέμαρχος 2, 7
 Ἰώνων ἀπόστασις 26, 12. ὄρκοι
 26, 17

κακώσεως (γονέων etc.) 63, 11 sqq.
 Καλλίας ἄρχων 36, 6. 11
 Καλλίας ὁ Ἀγγελῆθεν ἄρχων
 37, 13
 Καλλίβιος ἄρμοστής 40, 28. 41, 14
 Καλλικράτης Παιανιεύς 31, 13
 Κάνωπος (?) 9, 27
 καταλογεῖς 54, 7
 καταχειροτονία 66, 16
 Κήδων 22, 21
 Κήρυκες 42, 15. 64, 15. fgm. 3
 κῆρυξ 70, 2. 77, 37. 82, 12 sqq. 32
 Κηφισοφῶν ἄρχων 60, 14
 κιβώτια 70, 16. 17. 72, 1 sqq.
 Κίμων Μιλτιάδου 28, 21. 29, 13.
 25. 31, 3. 86, 23
 Κινέας Θετταλός 21, 6
 Κλεισθένης τῶν Ἀλκμεωνιδῶν
 cap. 20—22. 30, 32. 33, 1. 44, 27
 Κλειτοφῶν 32, 23. 38, 20
 Κλεομένης Lacedaemoniorum rex
 20, 9. 21, 8. 22, 5
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 31, 12 sqq.
 37, 21
 Κλέων Κλεινέτου 31, 7. 86, 25
 κλήρων καὶ ἐπικλήρων λήξεις 48,
 11. δίκαι τοῖς μετοίκους 66, 9.
 νόμος 9, 4. 39, 3
 κληρωτήρια 70, 15. 73, 16
 κλοπῆς κατάγνωσις 59, 10
 Κοδρίδαι 2, 12. 85, 11
 κοινωνικὴ δίκη 57, 3
 Κόνων ἄρχων 27, 23

κοπρολόγοι 55, 13
 κορυνηφόροι 14, 4
 κοσμητής 46, 17
 κρηνῶν ἐπιμελητής 47, 16; cf. ad
 68, 10
 ὁ ἐπὶ Κρόνον βίος 17, 8
 ἀπὸ τοῦ κνάμον ἄνδρες δισχίλιοι
 27, 12
 κύβοι 73, 17. 76, 31
 Κύλων 86, 4
 Κυψελίδαι v. Ἀρχίνος
 κωλακρέται 6, 23
 Κωμέας ἄρχων 14, 6
 Λακιάδαι 29, 28
 λαμπάδων ἀγῶνες 64, 20
 Λειμώνη Ἰππομένους 86, 1
 Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος
 20, 15. 19 [fgm. 5]
 Λεωκόρειον 19, 12
 Λέσβιοι 26, 26
 εἰς Ἀἴμον ἀρχαί 70, 8. Ἰππαρ-
 χος εἰς Α. 69, 14
 λητουργίαι 62, 21
 λίθος ὑφ' ᾧ τὰ τόμ' ἐστίν 61,
 26; cf. 6, 13
 λογισταὶ δέκα (τῆς βουλῆς) 53, 3.
 alii item δέκα (καὶ συνήγοροι
 δέκα) 59, 5 [fgm. 5]
 λοχαγοί 69, 4
 Λύδαμις Νάξιος 15, 15. 19
 Λυκομήδης Σκύριος 85, 13 fgm. 4
 [λυκόποδες] fgm. 5
 Λυκοῦργος pediacorum dux 13,
 17. 14, 19
 Λύσανδρος Spartanus 38, 4. 14
 Λυσικράτης ἄρχων 29, 6
 Λυσίμαχος ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου
 49, 24 sqq.
 μαντεντὰ ἱερά 60, 5
 ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη 24, 10
 τὰ ἐν Μαρωνείᾳ μέταλλα 25, 2
 μαστιγοφόροι 38, 23

Μεγακλῆς Cylonis interfecto 86, 5
 Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμέωνος 13, 15.
 14, 19 sqq. 15, 7
 Μεγακλῆς Ἰπποκράτους Ἀλωπε-
 κῆθεν 24, 26
 πρὸς Μεγαρέας πόλεμος 13, 26.
 (περὶ Σαλαμῖνος) 18, 5
 Μέδων βασιλεὺς 2, 8
 μέταλλα 25, 2 μ. πωλεῖν 51, 13.
 μεταλλικὴ δίκη 67, 5
 μετοίκων δίκαι 66, 4
 μετρονόμοι 55, 24
 μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ νομί-
 σματος ἐπαύξησις Solonis 9.
 16 sqq.
 Μηλόβιος 32, 13
 Μιλτιάδης 28, 20. 31, 1
 μισθὸς δικαστικός 29, 24. 76, 27.
 78, 18. 84, 7
 μ. ἐκκλησιαστικός 45, 17. 69, 24
 μισθοφοροῦσαι ἀρχαί 33, 16. 37,
 4. 69, 24. cf. cap. 24
 Μνησιθείδης ἄρχων 29, 3
 Μνησίλοχος ἄρχων 36, 24
 μοιχείας γραφή 67, 1
 μορίαι 67, 22
 Μουνιχία 20, 8. 41, 2. 46, 20. 68,
 18
 Μύρων (Phlyensis) 1, 1
 μυστήρια 42, 48. 64, 12 ὅταν οἱ-
 κονοῶσιν οἱ μύσται 63, 1
 Νάξος 15, 19
 ναυκραγίαι 8, 3 sqq.; cf. 23, 19
 Νίκαί 51, 10. 54, 22
 Νικίας 31, 6. 23
 Νικομήδης (vel Νικόδημος) ἄρχων
 25, 1
 νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι 66, 18
 Ξάνθιππος Ἀρίφρωνος 24, 30. 31,
 1. 86, 21 [fgm. 12]
 Ξεναίνετος ἄρχων 44, 10

ξενίας 66, 20

Ξέρξον στρατεία 25, 15

ὁδοποιοί 59, 3

οἰκοδομήματα δημόσια 51, 2

ὅπλα παρεχόμενοι 3, 20, 23

ὄρφανοί 27, 13. v. κακώσεως. cf. cap. 56

ὄστρακισμός 24, 4. 86, 10 ὄστρακοφορία 48, 13

Πάγγαιον 15, 11

παιδοτρίβαι δύο 46, 21

παλαιόπλονοι 5, 25

ἐπὶ Παλλαδίῳ 65, 6

ἐπὶ Παλληνίδι 15, 17. 18, 17

Παναθήναια 19, 5. 54, 22. 60, 9.

12. 67, 16. 68, 6. 70, 5. ἐκ Παναθ.

εἰς Παναθ. 47, 17

Πανθίων 85, 4

παραδείγματα 54, 19

παράλλων στάσις 13, 14

ἡ Πάραλος 69, 16

παρνοίας 63, 16

παρνόμων 50, 25. 66, 18

παράστασις τίθεται 66, 20

πάρεδροι ἀρχόντων 62, 6 ἐνθύνων 53, 6

Πανσανίας *dux belli Persici tempore* 26, 14

Πανσανίας *Λακεδαιμονίων βασιλεύς* 41, 26

πεδιακῶν στάσις 13, 16

Πειραιεύς· οἱ ἐν Πειραιεῖ vel οἱ ἐκ Πειραιέως *populares* p. 41 sqq.

saepius. Πειραιέως ἀρχοντες δέκα 38, 22. 43, 4. 6. εἰς Π.

δήμαρχος 60, 16. ἐπὶ τὸν Π. στρατηγοὶ δύο 68, 20 v. etiam

ἀγορανόμοι, ἀστυνόμοι, μετρονόμοι, σιτοφύλακες

Πείσανδρος *oligarchiae auctor* 36, 13

Πεισιστρατίδαι 21, 2. οἱ Πει-

σιστατιδῶν νύεις 21, 14

Πεισίστρατος 13, 18 cap. 14—17.

30, 20. 44, 25. 86, 19

Πελαργικὸν τεῖχος 21, 12

πελάται 1, 10 [fgm 8] [29, 20

πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος

οἱ πεντακισχίλιοι 33, 21 et *saepius*

πεντακοσιομέδιμνοι 4, 8. 6, 19 sqq.

29, 4. 51, 8 πεντακοσιομέδιμνον

τελεῖν 7, 1

πεντετηρίδες 60, 8

πέπλος 54, 20

Περικλῆς 29, 8. cap. 27. 30, 16.

31, 4 [fgm 13]

πινάκια 70, 18. 71, 2. 73, 10. 76, 19

πολέμαρχος 2, 3. 24, 9. cap. 58.

87, 11

πολιτῶν ἐγγραφή 45, 25 sqq.

Ποσιδεών 80, 8

προβολή 40, 15. 66, 17

προβούλευμα 49, 21. cf. 50, 20

πρόβουλοι 32, 18

πρόγραμμα 49, 11

πρόδρομοι 54, 3

πρόεδροι 49, 9. 16. προεδρικὴ

γραφὴ 66, 18

προικὸς δίκη 56, 26

προξένων δίκαι 66, 4

προχειροτονία 48, 14. 23

πρυτανεῖον 3, 2. (ἐπὶ πρυτανεῖῳ

(δικαστήριον) 65, 20 adn. i. q.

οἱ ἐν πρ. σιτοῦμενοι? 27, 13

πρυτάνεις *Dracontis aetate* 3, 27.

v. βουλή

ἡ Πυθία 20, 26. 23, 25

Πυθόδωρος ἀρχων 29, 19 (a. 432).

38, 18. 44, 13 (a. 404)

Πυθόδωρος Ἐπιζήλου 32, 14 sqq.

Πυθοκλείδης [fgm. 13]

Πύλος 30, 11

πυρκαιᾶς δίκη 65, 4

πωληταί 6, 22. cap. 47. 56, 21

Ραλκῆλος 15, 10

Ῥίνων Παιανιεύς 41, 24. 42, 8.

86, 28

Σαλαμίς, pugna 25, 11. 22. 26, 16.

29, 18. v. πρὸς Μεγαρέας πό-

λεμος. — εἰς Σ. ἀρχων 60, 15.

70, 2

Σάμιοι 26, 27

εἰς Σάμον ἀρχαί 70, 8

σεισάχθεια 5, 16. 86, 8

ἡ ἐν Σικελίᾳ γενομένη συμφορὰ

32, 9; cf. 31, 6

Σιμωνίδης 18, 24

σιτικὸν ἐμπόριον 56, 11

σιτοφύλακες 56, 1

σκήψεις (χορηγῶν) 62, 21 (γυναι-

κῶν) 64, 5

Σκιροφοριῶν 36, 10

Σκυλλαῖον v. Γεραιστός

Σκῦρος 85, 7 fgm. 4

εἰς Σκῦρον ἀρχαί 70, 8

Σόλων 1, 14. 3, 5. cap. 5—12.

14, 7. 18, 4. 24, 1. 30, 20. 39, 1.

44, 17. 51, 8. 86, 7 [fgm. 11] car-

mina 4. 5. 10. 11. 12. cf. 6, 6

στατήρ (pondus) 9, 22

στρατηγοί 3, 24. 27, 4. 1. 24, 7.

37, 14. cap. 61. αὐτοκράτορες

(a. 411) 34, 3. 35, 5 sqq. 36, 17

συκοφαντίας γραφή 66, 22

συκοφαντῶν προβολαί 48, 15

σύμβολα, ἀπὸ συμβόλων δίκαι 67,

10. iudicium 76, 14. 84, 2

σύμμαχοι 26, 25. [27, 3]

ἐπὶ συμμαχίας στρατηγός 68, 20

συνήγοροι v. λογισταί

σωφρονισταί 46, 17 sqq.

ταμίαι (τῆς θεοῦ) 3, 21. 6, 22. 7,

22. 51, 6 sqq. 68, 2 τ. τῶν ἱερῶν

χορημάτων τῇ θεῇ καὶ τοῖς

ἄλλοις θεοῖς (a. 411) 34, 6

ταμίας τ. βουλῆς 55, 1. τ. στρα-

τιωτικῶν 47, 15. 51, 14. 54, 23;

cf. ad 68, 10. τ. τῆς Παράλου καὶ

ἄλλος τῆς τοῦ Ἀμμωνος 69, 15

ταξιαρχοὶ 34, 4. 69, 3

Τελεστίνος ἀρχων 24, 22

τέλος (census) 4, 1. 6, 18; cf. 7,

5. 9. τ. πωλεῖν 51, 12. 21. τ.

τελεῖν 61, 14

τελώναι 57, 6

τεμενῶν μίσθωσις 52, 7

τετρακόσιοι cap. 29 sqq. cf. p. 45, 6

οἱ τετταράκοντα v. δικασταὶ κατὰ

δήμους

τιμήματα 6, 18. οἱ τὰ τ. παρεχό-

μενοι 43, 7

Τιμοσθένης ἀρχων 26, 16

Τιμώνασσα 18, 14

τοξόται ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι 27, 4

τραπεζιτικὴ δίκη 57, 4

οἱ τριάκοντα 38, 4. cap. 35 sqq.

45, 8. 57, 13. 86, 77

τρήφαρχοι 68, 22. τρήφαρχικὴ

δίκη 57, 4

τρηροποιοί 51, 2

τριτῦνες 8, 2. 23, 10. 49, 7. fgm. 3

τροχὸς σημεῖον 54, 1

περὶ τυράννων νόμοι 17, 22

ὑδραὶ 70, 18. 74, 24

ὑδὼρ in iudiciis 78, sqq.

ἐν Ὑμηττῷ χωρίον ἀτελές 16, 25

ὑποζυγίων δίκη 57, 4

Ὑψιχίδης ἀρχων 25, 14

Φαίνιππος ἀρχων 24, 10

φαρμάκων δίκη 65, 3

Φάνλλος Ἀχερδούσιος 41, 25

Φειδώνεια μέτρα 9, 17

Φιλόνεως ἀρχων 17, 29

φόνον δίκαι καὶ τραύματος 43, 1.

64, 25 sqq.

Φορμίσιος 38, 13

- φόροι οἱ πρῶτοι 26, 14; cf. 27, 2.
 φόρους ἄγουσαι νῆες 27, 12
 φρατρίαί 23, 22. fgm. 3
 ἐν Φρεάτον (δικαστήριον) 65, 11
 εἰς τὰ φρούρια ἄρχοντες (a. 411)
 34, 5
 φρουρίδες νῆες εἴκοσι 27, 11
 φρουροί 69, 22. ν' ἐν τῇ πόλει 27, 7.
 νεωρίων πεντακόσιοι 27, 6.
 Φύη, Θράττα 14, 29
 φυλαί quattuor 7, 28 sqq.; 23, 7.
 85, 7. δέκα 22, 29 sqq.
 φυλακτήρια 47, 6
 φύλαρχοι (a. 411) 34, 5. 35, 25.
 δέκα 69, 11.
 Φυλή 40, 9. οἱ ἀπὸ Φυλῆς sae-
 pius
 φυλοβασίλεις 7, 28. 65, 20
 φυλοκρινεῖν 23, 2
 Χιοι 26, 26
 χορηγοὶ τραγωδοῖς καὶ κωμικοῖς
 62, 12 sqq. εἰς Ἀῆλον 62, 27.
 Dionysiis Salaminiis et Piraeen-
 sibus 60, 16
 ψευδεγγραφῆς 66, 22
 ψευδοκλητείας 67, 1
 ψευδομαρτύρια ἐξ Ἀρείου πάγου
 67, 9 ἐπισκήψεις ψ. 82, 12
 ψῆφοι 81, 28
 Ὠρεός 36, 27

ADDENDVM

p. 47, 8 scriptum extat quod egregie agnovit Blassius ἵνα μὴ
 πρόφασις ἢ τοῦ ἀπιέναι. idem 11, 13 οὐνεκα ξυνήγαγον legit cum
 specie veri; 9, 7 ἄρτια πολ[λά, 19, 4 μετεχόντων πολλῶν, 21, 17
 Ἀρπαγίδον, quae minime concedimus.

KRITISCHE AUSGABEN
griechischer und lateinischer Schriftsteller.

- Aeneae commentarius Poliorceticus. R. Hercher recensuit et adnotavit.
 Ermäss. Preis 2 M.
 Aeschyli tragoediae. Recensuit G. Hermannus. Editio altera. 2 Voll.
 Mit Porträt von G. Hermann . . . 16 M.
 Ammiani Marcellini fragmenta Marburgensia. Edidit H. Nissen.
 Accedit tabula photolithographica . . . Ermäss. Preis 2 M.
 Apulei Madaurensis, L., apologia sive de magia liber edidit G. Krueger.
 Ermäss. Preis 1 M. 60 Pf.
 Aristotelis de anima libri III. Recensuit A. Torstrik. Ermäss. Pr. 3 M.
 Aristoxenus' harmonische Fragmente. Griechisch und deutsch mit
 kritischem und exegetischem Commentar und einem Anhang,
 die rhythmischen Fragmente des Aristoxenus enthaltend, heraus-
 gegeben von Paul Marquard . . . Ermäss. Preis 4 M.
 Callimachi Cyrenensis hymni et epigrammata. Edidit Aug. Meineke.
 6 M.
 Ciceronis artis rhetoricae libri duo rec. A. Weidner. Ermäss. Pr. 2 M.
 Demosthenis oratio in Androctionem. Edidit C. H. Funkhaenel. 2 M.
 Dionis Cassii Cocceiani rerum Romanarum libri octoginta, ab I. Bek-
 kero recogniti . . . Ermäss. Preis 10 M.
 Epicharmos, des Koers, Leben und Schriften. Nebst einer Fragmenten-
 tensammlung. Herausgegeb. v. Aug. O. Fr. Lorenz.
 Ermäss. Preis 3 M.
 Eratosthenis Catasterismorum reliquiae recensuit C. Robert. Acce-
 dunt prolegomena et epimetra tria . . . Ermäss. Preis 9 M.
 Euripidis tragoediae. Recensuit G. Hermannus. Voll. I—III. p. 1.
 Ermäss. Preis 16 M.
 Einzeln: Vol. I. 1: Hecuba. . . Ermäss. Preis 2 M. 40 Pf.
 2: Iphigenia in Aulide. . . " " 2 M. 40 Pf.
 Vol. II. 1: Helena. . . " " 1 M. 60 Pf.
 2: Andromacha. . . " " 1 M.
 3: Cyclops. . . " " 2 M. 40 Pf.
 4: Phoenissae. . . " " 2 M. 40 Pf.
 Vol. III. 1: Orestes. . . " " 2 M. 40 Pf.
 Vol. I. 3 kann nicht mehr apart abgegeben werden.
 Euripides, Herakles. Erklärt von U. v. Wilamowitz-Moellendorff.
 2 Bände. 1. Bd.: Einleitung in die Attische Tragödie . . . 12 M.
 2. Bd.: Text und Commentar . . . 10 M.
 Eusebi chronicon libri duo. Edidit Alfredus Schoene. 2. Voll.
 Ermäss. Preis 24 M.
 Flori, Juli, epitomae de Tito Livio bellorum omnium annorum DCC
 libri II. Recensuit et emendavit Otto Jahn. Ermäss. Preis 2 M.
 Herodoti historiae. Recensuit H. Stein. 2 tomi . . . 24 M.
 Heronis Alexandrini geometricorum et stereometricorum reliquiae.
 Accedunt Didymi Alexandrini mensurae marmorum et anonymi
 variae collectiones ex Herone Euclide Gemino Proclo Anatolia
 aliisque. E libris manu scriptis edidit Fr. Hultsch.
 Ermäss. Preis 4 M.
 Hesiodischen Gedichte, die. Herausgegeben von H. Flach.
 Ermäss. Preis 40 Pf.

- Homeri hymni et epigrammata. Edidit G. Hermannus. Ermäss. Pr. 2 M.
 Horatius Flaccus, *Q.*, ex recensione et cum notis atque emendationibus Richardi Bentleii. Editio tertia. 2 tom. . . . 16 M.
 Iosephi, *Flavi*, opera. Edidit et apparatu critico instruxit B. Niese. Vol. I. Antiquitatum Iudaicarum libri I—V . . . 14 M.
 Vol. II. . . . VI—X . . . 12 M.
 Vol. IV. . . . XVI—XX et vita 14 M.
 Vol. V. De Iudaeorum Vetustate sive contra Apionem libri II. . . 5 M.
 Isidori Hispalensis de natura rerum liber. Recensuit G. Becker. Ermäss. Preis 1 M.
 Livi, T., ab urbe condita libri a vicesimo sexto ad tricesimum edidit Aug. Luchs . . . Ermäss. Preis 6 M.
 Luciani codicum Marcianorum lectiones edidit J. Sommerbrödt. Ermäss. Preis 1 M.
 Lycophronis Alexandra recensuit Ed. Scheer. Vol. I. Alexandra cum paraphrasibus ad codicum fidem recensita et emendata, indices subiecti . . . 5 M.
 Pappi Alexandrini collectionis quae supersunt e libris manu scriptis edidit latina interpretatione et commentariis instruxit F. Hultsch. 3 Voll. . . Ermäss. Preis 30 M.
 Philodemi de vitis liber dectimus. Ad voluminis Herculaniensis exempla neapolitanum et Oxoniense distinxit supplevit explicavit Hermannus Sauppius. . . 1 M.
 Pindari carmina ad fidem optimorum codicum recensuit integram scripturae diversitatem subiecit annotationem criticam addidit et Annotationis criticae Supplementum ad Pindari Olympias scripsit Tycho Mommsen. 2 Voll. . Ermäss. Preis 9 M.
 Plauti Baecchides recensuit G. Hermannus. . . Ermäss. Pr. 1 M.
 Plutarchi libellus de fluviis. Recensuit et notis instruxit R. Hercher. Ermäss. Preis 1 M.
 Quinti Smyrnaei Posthomericonum libri XIV. Recensuit prolegomenis et adnotatione critica instruxit A. Koehly. Ermäss. Preis 6 M.
 Scriptores historiae Augustae ab Hadriano ad Numerianum. Henr. Jordan et Franc. Eyssenhardt recensuerunt. 2 Voll. Ermäss. Preis 3 M.
 Senecae, L. Annaei, opera. Ad libros manu scriptos et impressos recensuit commentarios criticos subiecit disputationes et indicem addidit Carolus Rudolphus Fickert. 3 Voll. Ermäss. Pr. 12 M.
 Tacitus, Cornelius, ab I. Lipsio, I. F. Gronovio, II. Heinsio, I. A. Ernestio, F. A. Wolfio emendatus et illustratus, ab Imm. Bekkero ad codices antiquissimos recognitus. Cum indicibus. 2 Voll. . . Ermäss. Preis 8 M.
 Terenti, P., comediae. Edidit et apparatu critico instruxit Franc. Umpfenbach. . . 10 M.
 Thucydidis libri I et II ex recensione Bekkeri in usum scholarum edidit Alfredus Schoene. . . Ermäss. Preis 5 M.
 Varronis, M. Terenti, de libris grammaticis scripsit reliquiasque subiecit Augustus Wilmannus. . . Ermäss. Preis 2 M.
 — de lingua latina libri emendavit apparatu critico instruxit praefatus est Leonardus Spengel. Leonardo patre mortuo edidit et recognovit filius Andreas Spengel. . . 8 M.